

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ - REVUE

ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΗΣ Α.Ε.

ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΗ ΣΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΤΗΣ

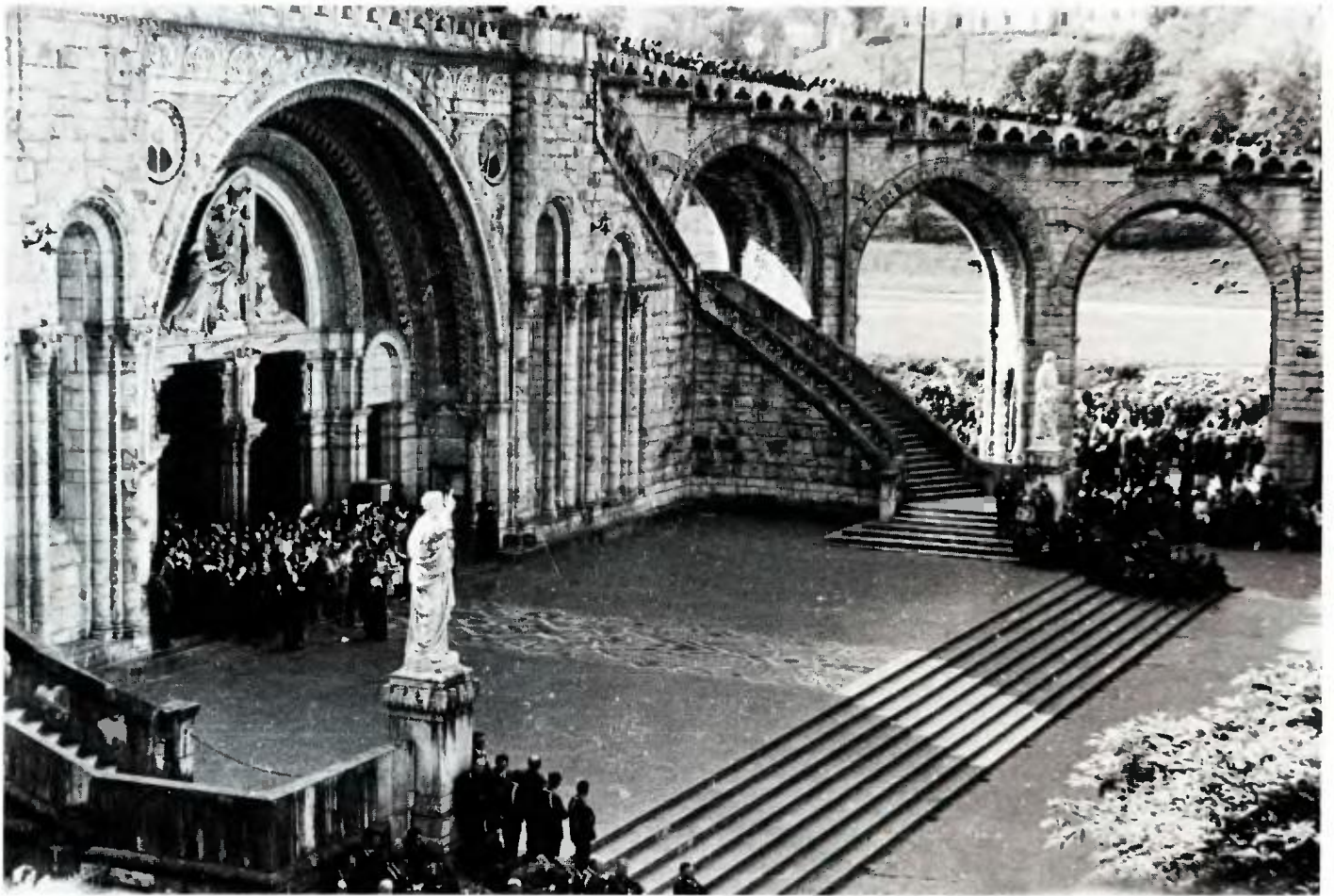
PUBLICATION

D' ALUMINIUM DE GRECE S.A.

DESTINEE AU PERSONNEL

No 27
ΑΝΟΙΞΙΣ
PRINTEMPS
1974

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ - REVUE

ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΗΣ Α.Ε. ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΗ ΣΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΤΗΣ

PUBLICATION D'ALUMINIUM DE GRECE S.A.
DESTINEE AU PERSONNEL

No 27
ΑΝΟΙΞΙΣ 1974

No 27
PRINTEMPS 1974

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΣΕΛΙΣ PAGE

Έξοχική Λαμπρή	4	Pâques à la campagne (en grec)
Οικογενειακά καὶ Ἄλλα ...	8 & 10	Nouvelles de la Famille
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΟΣ Α.Ε.	12	EVANGUELOS MYTILINEOS S.A.
Ένα ντέρμπυ	16	Un derby (en grec)
Τί Λωζάνη, τί Κοζάνη ...	17	Histoire Humoristique (en grec)
Παροιμίες	18	Proverbes
Ποιός είναι Ποιός στὰ Ἄσπρα Σπίτια	19	Qui est Qui à Aspra Spitia
Φωτορεπορτάζ	22	Le reportage illustré
Ἡ Λέσχη μας «Μεδεών»	25	Notre Club «Médéon»
Τὰ τρομερά πειράκια	31	Votre moteur cliquete (en grec)
Οἱ ὀνομασίες τῶν ὁδῶν τῆς πόλεώς μας	32	Les noms des rues de notre cité
Ὑποκρισίες	33	Hypocrisies (en grec)
Κρήτη, Νομός Χανίων	34	Crète, Département de Chania
Σταυρόλεξο	42	Les mots croisés (en grec)

AL REVUE — ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Ἐκδίδεται ἀνά τρίμηνον

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ — ΕΚΔΟΤΗΣ

Ἀλουμίνιον τῆς Ἑλλάδος Α.Β.Ε.Ε.

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ

Γιάννης Βασιληάς

Νηρέως 84, Ἄσπρα Σπίτια Βοιωτίας

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

Τ. Φ. Κωνσταντινίδης

Περικλέους 41, Ἀθήναι

ΕΚΤΥΠΩΣΙΣ

Ι. Μακρῆς Α.Ε.

Παράδεισος Ἀμαρουσίου

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΔΟΣΕΩΣ

Διαφημίσεις «ΤΡΙΤΩΝ» Ε.Π.Ε.

Βουκουρεστίου 27α, Ἀθήναι

AL REVUE

Publication trimestrielle

PROPRIETAIRE — EDETEUR

Aluminium de Grèce S.A.C.I.

RESPONSABLE DE LA REDACTION

Yannis Vassiliadis

Niréos 84, Aspra Spitia, Béotie

RESPONSABLE DE L'IMPRIMERIE

T. F. Konstantinidis

Perikleous 41, Athènes

IMPRIMEE PAR

J. Macris S.A.

Paradissos Amaroussiou

PUBLIEE PAR

Publicités «TRITON» Ltd.

27a rue Voukourestiou, Athènes

Στὸ ἐξώφυλλο: Χανιά, ὁ ναὸς τῆς Ἁγ. Μαγδαληνῆς, ρωσο-βυζαντινὸ ῥυθμὸ.

Στὴν ἀπέναντι σελίδα: Οἱ δύο φωτογραφίες ποὺ βραβεύθηκαν στὸν διαγωνισμό τοῦ «Μεδεώνος». Ἄνω: Λιτανεία στὴ Λούρδη (τοῦ κ. Α. Χατζηνικολαΐδη). Κάτω: Κουλέρ λοκάλ (τοῦ κ. Σ. Κοκκῶνη).

1ère Couverture: La Canée, l'église Sainte-Madeleine, de style russo-byzantin.

Ci-contre: Les deux photos qui ont remporté les prix du concours de «Médéon».

En haut: Pèlerinage à Lourdes (de M. A. Hatzinicolaidis). En bas: Couleur locale (de M. S. Kokkonis).

ΕΞΟΧΙΚΗ ΛΑΜΠΡΗ

του Ἀλεξάνδρου Παπαδιαμάντη

Καλὰ τὸ ἔλεγεν ὁ μπαρμπα-Μηλιός, ὅτι τὸ ἔτος ἐκεῖνο ἐκινδύνευον νὰ μείνουν οἱ ἄνθρωποι οἱ χριστιανοί, οἱ ξωμερίτες, τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα, ἀλειτούργητοι. Καὶ οὐδέποτε πρόρρησις ἔφθασεν τόσον ἐγγὺς νὰ πληρωθῇ, ὅσον αὐτή· διότι δις ἐκινδύνευσεν νὰ ἐπαληθεύσῃ ἄλλ' εὐτυχῶς ὁ Θεὸς ἔδωκε καλὴν φώτισιν εἰς τοὺς ἄρμοδιους καὶ οἱ πτωχοὶ χωρικοί, οἱ γεωργοποιμένες τοῦ μέρους ἐκείνου, ἠξιώθησαν καὶ αὐτοὶ νὰ ἀκούσωσι τὸν καλὸν λόγον, καὶ νὰ φάγωσι καὶ αὐτοὶ τὸ κόκκινο αὐγόν.

Ὅλα αὐτά, διότι τὸ μὲν ταχύπλουν, αὐτὸ τὸ προκομμένον πλοῖον, τὸ ὁποῖον ἐκτελεῖ δῆθεν τὴν συγκοινωνίαν μεταξὺ τῶν ἀτυχῶν νήσων καὶ τῆς ἀπέναντι ἀξένου ἀκτῆς, σχεδὸν τακτικῶς δις τοῦ ἔτους, ἦτοι κατὰ τὶς δύο ἀλλαξοκαιριές, τὸ φθινόπωρον καὶ τὸ ἔαρ, βυθίζεται, καὶ συνήθως χάνεται αὐτάνδρον· εἴτα γίνεται νέα δημοπρασία, καὶ εὐρίσκεται τολμητίας τις πτωχὸς κυβερνήτης, ὅστις δὲν σωφρονίζεται ἀπὸ τὸ πάθημα τοῦ προκατόχου του, ἀναλαμβάνων ἐκάστοτε τὸ κινδυνωδέστατον ἔργον· καὶ τὴν φορὰν

ταύτην, τὸ ταχύπλουν, λήγοντος τοῦ Μαρτίου, τοῦ ἀποχαιρετισμοῦ τοῦ χειμῶνος γενομένου, εἶχε βυθισθῇ· ὁ δὲ παπα-Βαγγέλης, ὁ ἐφημέριος ἅμα καὶ ἡγούμενος καὶ μόνος ἀδελφὸς τοῦ μονυδρίου τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου, ἔχων κατ' εὐνοίαν τοῦ ἐπισκόπου καὶ τὸ ἀξίωμα τοῦ ἐξάρχου καὶ πνευματικοῦ τῶν ἀπέναντι χωρίων, καίτοι γέρων ἡδὴ, ἔπλεε τετράκις τοῦ ἔτους, ἦτοι κατὰ πᾶσαν τεσσαρακοστήν, εἰς τὰς ἀντικρὺ ἐκτεινομένας ἀκτάς, ὅπως ἐξομολογήσῃ καὶ καταρτίσῃ πνευματικῶς τοὺς δυστυχεῖς ἐκείνους δουλοπαροίκους, τοὺς «κουκκουβίνους ἢ κουκκοσκιάχτες», ὅπως τοὺς ὀνόμαζον, σπεύδων, κατὰ τὴν Μεγάλην Τεσσαρακοστήν, νὰ ἐπιστρέψῃ ἐγκαίρως εἰς τὴν μονὴν του, ὅπως ἐορτάσῃ τὸ Πάσχα. Ἀλλὰ κατ' ἐκεῖνο τὸ ἔτος, τὸ ταχύπλουν εἶχε βυθισθῇ, ὥς εἵπομεν, ἡ συγκοινωνία ἐκόπη ἐπὶ τινὰς ἡμέρας, καὶ οὕτως ὁ παπα-Βαγγέλης ἔμεινεν ἀκουσίως, ἠναγκασμένος νὰ ἐορτάσῃ τὸ Πάσχα πέραν τῆς πολυκυμάντου καὶ βορειοπλήκτου θαλάσσης, τὸ δὲ μικρὸν ποίμνιόν του, οἱ γείτονες τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου, οἱ χωρικοὶ τῶν

Καλύβιων ἐκινδύνευον νὰ μείνωσιν ἀλειτούργητοι.

Τινὲς εἶπον τὴν γνώμην νὰ παραλάβωσι τὰς γυναῖκας μαι τὰ τέκνα τῶν καὶ νὰ κατέλθωσιν εἰς τὴν πολίχνην, ὅπως ἀκούσωσι τὴν Ἀνάστασιν καὶ λειτουργηθῶσιν· ἀλλ' ὁ μπαρμπα-Μηλῖός, ὅστις ἔκαμνε τὸν προεστὸν εἰς τὰ Καλύβια, καὶ ἤθελε νὰ ἐορτάσῃ τὸ Πάσχα ὅπως αὐτὸς ἐνόει, ὁ Φταμηνίτης, ὅστις δὲν ἤθελε νὰ ἐκθέσῃ τὴν γυναῖκα του εἰς τὰ ὄμματα τοῦ πλήθους, καὶ ὁ μπαρμπ' Ἀναγνώστης, χωρικός, ὅστις «τὰ ἤξερεν ἀπ' ἔξω ὅλα τὰ γράμματα τῆς Λαμπρῆς», ἀλλὰ δὲν ἠδύνατο ν' ἀναγνώστῃ τίποτε «ἀπὸ μέσῃ» καὶ ἐπεθύμει νὰ ψάλλῃ τὸ «Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε» — οἱ τρεῖς οὗτοι ἐπέμειναν, καὶ πολλοὶ ἡσπάζοντο τὴν γνώμην τῶν, ὅτι ἐπρεπεῖν ἐκ παντὸς τρόπου νὰ πείσωσιν ἕνα τῶν ἐν τῇ πόλει ἐφημερίων ν' ἀνέλθῃ εἰς τὰ Καλύβια, νὰ τοὺς λειτουργήσῃ.

Ὁ καταλληλότερος δέ, κατὰ τὴν γνώμην πάντων, ἱερεὺς τῆς πόλεως ἦτον ὁ παπα-Κυριάκος, ὅστις δὲν ἦτο «ἀπὸ μεγάλο τζάκι», εἶχε μάλιστα καὶ συγγένειαν μέ τινας τῶν ἐξωμεριτῶν καὶ τοὺς κατεδέχετο. Ἦτον ὀλίγον τσάμης, καθὼς ἔλεγαν. Δὲν ἔτρεφε προλήψεις. Ἦκούετο μάλιστα, ἐδῶ - ἐκεῖ, ὅτι ὁ ἱερεὺς οὗτος εἶχε καὶ τὴν συνήθειαν «ν' ἀποσώνῃ τὰ παιδιὰ» εἰς τοὺς κόλπους τῶν μητέρων, τῶν ἐνοριτισσῶν του. Ἀλλὰ τοῦτο τὸ ἔλεγον οἱ ἀστεῖοι ἢ οἱ φθονεροί, καὶ μόνον οἱ ἀνόητοι τὸ ἐπίστευον. Ὁ ἐφημέριος οὗτος ὡς οἱ πλείστοι τοῦ γνησίου ἑλληνικοῦ κλήρου, πλὴν μικροῦ ἐλευθεριασμοῦ, ἦτο κατὰ τὰ ἄλλα ἄμεμπτος.

Τοῦτο ναί, ἀληθεύει· ἀλλ' οἱ ἔγγαμοι ἱερεῖς, πενόμενοι καὶ δυσπραγοῦντες, ἐπιτακτικὴν ἔχοντες ἀνάγκην νὰ θρέψωσι τὰ τέκνα τῶν, φαίνονται ὡς πλεονέκται, καὶ καταντῶσι νὰ μὴ τρέφωσι πλέον ἐμπιστοσύνην οὐδ' εἰς αὐτοὺς τοὺς συλλειτουργοὺς τῶν. Τοῦτο ἐπῆσχε καὶ ὁ παπα-Κυριάκος, ὅστις ἐπεθύμει μὲν νὰ ὑπάγῃ νὰ κάμῃ Ἀνάστασιν εἰς τοὺς χωρικούς, διότι ἦτο ἀνοιχτόκαρδος, καὶ ἤθελε νὰ χαρῇ καὶ αὐτὸς ὀλίγην Ἀνάστασιν καὶ ὀλίγην ἀνοιξιν, ἀλλ' ἐδυσπίσται εἰς τὸν συνεφημέριόν του, καὶ ἐπειτα δὲν ἤθελε ν' ἀφήσῃ τὴν ἐνορίαν μὲ ἕνα μόνον ἱερέα τοιαύτην ἡμέραν. Ἀλλ' αὐτὸς ὁ παπα-Θοδωρῆς ὁ Σφοντύλας, ὁ συνεφημέριός του, τὸν παρεκίνησε νὰ ὑπάγῃ εἰπὼν, ὅτι καλὸν ἦτο νὰ μὴ χάσωσι καὶ τὸ εἰσόδημα τῶν Καλύβιων, αἰνιττόμενος, ὅτι τὰ τε ἐκ τοῦ ἐνοριακοῦ ἔσοδα καὶ τὰ τῆς ἐξοχικῆς παροικίας, ἀμφότερα ἐξ ἴσου θὰ τὰ ἐμοιράζοντο.

Τοῦτο δὲν ἔπεισε τὸν παπα-Κυριάκον, τῷ ἐνέπνευσε μάλιστα πλείονας ὑποψίας· ἀλλ' ὅτε ἠρώτησε τὴν γνώμην τοῦ συλλειτουργοῦ του, ἦτο ἡδη κατὰ τὰ ἐννέα δέκατα ἀποφασισμένος νὰ ὑπάγῃ· ἐπειτα ὑπεχρέωσε τὸν υἱὸν του Ζάχον, μορφάζοντα καὶ μεμψιμοιροῦντα, νὰ παραμείνῃ ἐν τῷ ἐνοριακῷ ναῷ κατὰσκοπος εἰς τὸ ἱερὸν βῆμα, νὰ παραλάβῃ τὸ μερίδιον τῶν προσφορῶν καὶ συλλειτουργικῶν, καὶ μόνον μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς λειτουργίας, ὅτε θὰ ἀνέτελλεν ἡδη ἡ ἡμέρα, ν' ἀνέλθῃ εἰς τὰ Καλύβια παρ' αὐτῷ.

Ἡ πούλια ἦτο ἡδη ὑψηλά, «τέσσαρες ὥρες νὰ φέξῃ», καὶ ὁ μπαρμπ' Ἀναγνώστης, ἀφοῦ ἐξύπνησε τὸν ἱερέα, κατασκευάσας πρόχειρον σήμαντρον ἐκ στερεοῦ ξύλου καρυῖς καὶ πληκτρον, περιήρχετο τὰ

Καλύβια θορυβωδῶς, κρούων, ὅπως ἐξεγείρῃ τοὺς χωρικούς.

Εἰσῆλθον εἰς τὸ μικρὸν ἐξωκκλήσιον τοῦ Ἀγίου Δημητρίου. Εἰς μετὰ τὸν ἄλλον προσήρχοντο οἱ χωρικοὶ μὲ τὰς χωρικὰς τῶν καὶ μὲ τὰ καλά τῶν ἐνδύματα.

Ὁ ἱερεὺς ἔβαλεν Εὐλογητόν.

Ὁ μπαρμπ' Ἀναγνώστης ἤρχισε νὰ τὰ λέγῃ ὅλα ἀπ' ἔξω, τὴν προκαταρκτικὴν προσευχὴν καὶ τὸν Κανόνα, τὸ «Κύματι θαλάσσης».

Ὁ παπα-Κυριάκος προέκυψεν εἰς τὰ βημόθυρα, ψάλλων τὸ «Δεῦτε λάβετε φῶς».

Ἦναψαν τὰς λαμπάδας κι' ἐξῆλθον ὅλοι εἰς τὸ ὑπαιθρον ν' ἀκούσωσι τὴν Ἀνάστασιν. Γλυκεῖαν καὶ κατανυκτικὴν Ἀνάστασιν ἐν μέσῳ τῶν ἀνθοῦντων δένδρων, ὑπὸ ἐλαφρῆς αὔρας σειομένων εὐωδῶν θάμνων καὶ τῶν λευκῶν ἀνθέων τῆς ἀγραμπελιᾶς, «neige odorante du printemps».

Ψαλέντος τοῦ «Χριστὸς Ἀνέστη», εἰσῆλθον πάντες εἰς τὸν ναόν. Θὰ ἦσαν τὸ πολὺ ἐβδομήκοντα ἀνθρώποι, ἄνδρες, γυναῖκες καὶ παῖδες.

Ὁ μπαρμπ' Ἀναγνώστης ἤρχισε νὰ ψάλλῃ τὸν Κανόνα τοῦ Πάσχα, ὁ δὲ ἱερεὺς ἅμα ἀντιψάλλων αὐτῷ ἐξ ἀνάγκης, ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ βήματος, ἡτοιμάζετο «νὰ πύρῃ καιρὸν» καί, ἀφοῦ τελέσῃ τὸν ἀσπασμόν, νὰ ἔμβῃ εἰς τὴν λειτουργίαν.

Ἀλλὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην εἰσῆλθεν ἡ μᾶλλον εἰσώρμησεν εἰς τὸ ναῖδιον, ἀκολουθοῦμενος ὑπὸ δύο ἄλλων ὁμηλικῶν του, δωδεκαετῆς περίπου παῖς, ὑψηλὸς ὡς πρὸς τὴν ἡλικίαν του, ἀσθμαίνων καὶ ἐν ἐξάψει. Ἦτο ὁ Ζάχος, ὁ υἱὸς τοῦ παπᾶ-Κυριάκου.

Εἰσέβαλε πνευστιῶν εἰς τὸ ἱερὸν βῆμα καὶ ἤρχισε νὰ ὁμιλῇ πρὸς τὸν ἱερέα. Ἡ φωνὴ του ἠκούετο ἀπὸ τοῦ χοροῦ, ἀλλ' αἱ λέξεις δὲν διεκρίνοντο.

Ἰδοὺ τί ἔλεγεν ἐντούτοις.

— Παπᾶ, παπᾶ!...

(Τὰ παπαδόπουλα ἐκάλουν συνήθως παπᾶ τὸν πατέρα τῶν).

— Παπᾶ, παπᾶ!... ὁ παπα-Σφοντύλας ἀπ' τὴν ἐξόπορτα... τίς λειτουργιές... ἀπ' τ' ἡ-Βῆμα ἢ πεθερά του... κι' ἡ παπαδιά... κουβαλοῦν... ἀπ' τὴν ὀξώπορτα... τίς λειτουργιές... τοὺς εἶδα... ἀπ' τὴν ὀξώπορτα... τίς λειτουργιές... ἀπ' τ' ἡ-Βῆμα... κι' ἡ πεθερά του... κι' ἡ παπαδιά.

Μόνος ὁ παπα-Κυριάκος ἦτο ἱκανὸς νὰ βγάλῃ νόημα ἀπὸ τὰ ἀσυνάρτητα τοῦτα καὶ ἀσθματικὰ λόγια τοῦ υἱοῦ του. Ἰδοὺ δὲ πῶς ἐξήγησε τὰ λεγόμενα : «Ὁ παπα-Θοδωρῆς ὁ Σφοντύλας, ὁ σύντροφός του εἰς τὴν ἐνορίαν, ἔκλεπτε τὰς προσφοράς, μεταβιβάζων αὐτὰς διὰ τῆς ἐξωθύρας τοῦ ἱεροῦ βήματος εἰς χεῖρας τῆς ζυγύγου καὶ τῆς πενθερᾶς του».

Ἴσως τὸ πρᾶγμα δὲν θὰ ἦτο τόσον ἀληθές, ὅσον ὁ Ζάχος ἤθελε νὰ τὸ παριστήσῃ. Διότι οὗτος ἀγαπῶν, ὡς ὅλοι οἱ νέοι τὴν ἐξοχὴν καὶ τὴν διασκέδασιν, μετὰ δυσκολίας εἶχεν ὑπακούσει εἰς τὸ πατρικὸν κέλευσμα ὅπως μείνῃ εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἀφορμὴν θὰ ἐξῆται διὰ νὰ τὸ στρίψῃ καὶ μεταβῇ εἰς νυκτερινὴν ἐκδρομὴν εἰς τὰ Καλύβια, ἀφοῦ μάλιστα εὐκόλως εὑρίσκε συνδοιοπόρους ὁμηλικούς.

Ἄλλ' ὁ παπα-Κυριάκος δὲν ἐσυλλογίσθη τίποτε. Ἐξήφθη ἀμέσως, ἡγανάκτησε, δὲν ἐκρατήθη. Ἥμαρ-
τεν. Ἀντί δὲ νὰ καταφέρῃ σφοδρὸν ράπισμα κατὰ τῆς
παρειᾶς τοῦ υἱοῦ του καὶ νὰ ἐξακολουθήσῃ ἡσυχος
τὸ καθήκον του... ἀπέβαλεν εὐθὺς τὸ ἐπιτραχήλιον,
ἐξεδύθη τὸ φαιλόνιον, καὶ διασχίσας τὸν ναὸν ἐξήλ-
θεν, ἀποφεύγων τὸ βλέμμα τῆς πρεσβυτέρας του, ἥτις
τὸν ἐβλεπεν ἐντρομος.

Ἄλλ' ὁ μπάρμπα-Μηλιὸς κάτι ὑπώπτευσε ἐκ
τῶν κινήματων τούτων καὶ ἐξῆλθε κατόπιν του.

Εἰς πεντήκοντα δὲ βημάτων ἀπόστασιν ἀπὸ τοῦ
ναοῦ, μεταξὺ τριῶν δένδρων καὶ δύο φρακτῶν, ὁ
ἐπόμενος διάλογος συνήφθη.

— Παπᾶ, παπᾶ, ποῦ πᾶς;

— Θαρῶ, βλογημένε, τώρα ἀμέσως πίσω.

Δὲν ἤξευρε τί νὰ εἶπῃ. Ἀλλὰ τὸ βέβαιον εἶναι,
ὅτι εἶχεν ἀπόφασιν νὰ καταβῇ εἰς τὴν πόλιν, νὰ ζη-
τήσῃ λόγον διὰ τὴν κλοπὴν ἀπὸ τὸν συνεφημέριόν
του! Εἰς τὸ βάθος δὲ τῆς συνειδήσεώς του ἔλεγεν, ὅτι
εἶχε καιρὸν νὰ ἐπιστρέψῃ πρὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ
ἡλίου καὶ τελέσῃ τὴν λειτουργίαν.

— Ποῦ πᾶς; ἐπέμενε ὁ μπαρμπα-Μηλιός.

— Ἄς διαβάξῃ ὁ μπαρμπ' - Ἀναγνώστης τὰς Πρά-
ξεις τῶν Ἀποστόλων κι' ἐφθασα.

Ἐλθσμένοι ὅτι ὁ μπαρμπ' - Ἀναγνώστης δὲν ἠδύ-
νατο ν' ἀναγνώσῃ ἄλλα, ἢ ὅσα ἀπὸ στήθους ἐγνώ-
ριζεν.

— Ἀφῆνω καὶ τὴν παπαδιά μου ἐδῶ, βλογημένε,
ἐπανέλαβεν ὁ παπα-Κυριάκος, ἀμνηχανὼν τί νὰ εἶπῃ.
Σὰς ἀφῆνω τὴν παπαδιά μου!

Καὶ λέγων ἔτρεχεν.

Ὁ μπαρμπα-Μηλιὸς ἐπανῆλθε κατηφῆς ἐντὸς τοῦ
ναοῦ.

— Καλὰ τὸ ἔλεγα ἐγώ, ἐψιθύρισε.

Μεγίστη ἀπορία ἐπεκράτει ἐν τῇ παρεκκλησίῳ.
Οἱ χωρικοὶ ἐκύτταζον ἐρωτηματικῶς ἀλλήλους. Ψι-
θυρισμοὶ ἠκούοντο.

Αἱ γυναῖκες ἡρώτων τὴν παπαδιάν νὰ εἶπῃ αὐταῖς
τί τρέχει· ἄλλ' αὕτη ἦτο ἡ ὀλιγώτερον πάντων τῶν
ἄλλων γνωρίζουσα.

Ἐν τούτοις ὁ ἱερεὺς ἔτρεχεν, ἔτρεχεν. Ὁ ψυχρὸς
ἀὴρ ἐδρόσισεν ὀλίγον τὸ μέτωπόν του.

— Καὶ πῶς νὰ θρέψω ἐγὼ τόσα παιδιά, ἔλεγεν,
ὀκτώ, μὲ συμπάθιο, κι' ἡ παπαδιά ἐννιά, κι' ἐγὼ δέκα!
Ὁ ἕνας νὰ σὲ κλέφτῃ ἀπ' ἐδῶ, κι' ὁ ἄλλος ἀπ' ἐκεῖ!

Πεντακόσια βήματα ἀπὸ τοῦ ναοῦ ὁ δρόμος ἐκα-
τηφόριζε, καὶ κατήρχετο τις εἰς ὠραίαν κοιλάδα. Εἰς
νερόμυλος εὐρίσκετο ἐπὶ τῆς κλιτύος ἐκείνης, παρὰ
τὴν ὁδόν.

Ἀκούσας ὁ ἱερεὺς τὸν ἡδὺν μορμυρισμὸν τοῦ
ρύακος, αἰσθάνθεις ἐπὶ τοῦ προσώπου του τὴν δρό-
σον, ἐλθσμένην, ὅτι εἶχε νὰ λειτουργήσῃ (πῶς καὶ
ποῦ νὰ λειτουργήσῃ;) καὶ ἔκυψε νὰ πῇ ὕδωρ. Ἀλλὰ
τὸ χεῖλός του δὲν εἶχε βραχὴ ἀκόμη, καὶ αἰφνης ἐνε-
θυμήθη, ἀνένηνεν.

— Ἐγὼ ἔχω νὰ λειτουργήσω, εἶπε, καὶ πίνω νερό;..
Καὶ δὲν ἐπτε.

Τότε ἤλθεν εἰς αἴσθησιν.

— Τί κάμνω ἐγώ, εἶπε, ποῦ πάω;

Καὶ ποιήσας τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ:

— Ἥμαρτον, Κύριε, εἶπε, ἥμαρτον! μὴ μὲ συνε-
ρισθῇς.

Ἐπανέλαβε δέ.

— Ἐὰν ἐκεῖνος ἔκλεψεν, ὁ Θεὸς ὡς τὸν... συγχω-
ρήσῃ κι' ἐκεῖνον κι' ἐμέ. Ἐγὼ πρέπει νὰ κάμω τὸ
χρέος μου...

Ἡσθάνθη δάκρυ βρέχον τὴν παρειάν του.

— Ὁ Κύριε, εἶπεν ὀλοψύχως, ἥμαρτον, ἥμαρτον!
Σὺ παρεδόθης διὰ τὰς ἁμαρτίας μας καὶ ἡμεῖς σὲ
σταυρώνομεν κάθε μέρα.

Καὶ ἐστράφη πρὸς τὸν ἀνήφορον, σπεύδων νὰ
ἐπανέλθῃ εἰς τὸ παρεκκλήσιον, ὅπως λειτουργήσῃ.

— Καὶ ἤθελα νὰ πιῶ καὶ νερό, εἶπε, δὲν εἶμαι
ἄξιος νὰ λειτουργήσω. Ἀλλὰ πῶς νὰ κάμω; Δὲν πρέ-
πει νὰ μεταλάβω. Θὰ λειτουργήσω χωρὶς μετάληψιν,
δὲν εἶμαι ἄξιος!... «Δεῦτε τοῦ καινοῦ τῆς ἀμπέλου
γεννήματος!...». Ἐγὼ ἄξιος δὲν εἶμαι!

Καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὸν ναόν, ὅπου μετ' ἀγαλ-
λιάσεως οἱ χωρικοὶ τὸν εἶδον.

Ἐτέλεσε τὴν ἱερὰν μυσταγωγίαν καὶ μετέδωκεν
εἰς τοὺς πιστοὺς, φροντίσας νὰ καταλύσῃ διὰ σὸτό-
ματος αὐτῶν ὅλον τὸ ἅγιον ποτήριον. Αὐτὸς δὲν ἐκοι-
νώνησεν, ἐπιφυλαττόμενος νὰ τὸ εἶπῃ εἰς τὸν πνευ-
ματικὸν καὶ πρόθυμος νὰ δεχθῇ τὸν κανόνα.

Περὶ τὴν μεσημβρίαν, μετὰ τὴν Β' Ἀνάστασιν, οἱ
χωρικοὶ τὸ ἔστρωσαν ὑπὸ τὰς πλατάνους παρὰ τὴν
δροσερὰν πηγὴν.

Ὡς τάπητας εἶχον τὴν χλόην καὶ τὰ χαμιολού-
λουδα, ὡς τράπεζαν πτέριδας καὶ κλάδους σχοίνων.

Ἡ δροσερὰ αὔρα ἐκίνει μετὰ θροῦ τοὺς κλώνους
τῶν δένδρων καὶ ὁ Φταμηνίτης μέ τὴν λύραν του
ἀντέδιδε φθόγγους λιγυροῦς.

Ἡ ὠραία Ξανθή, ἡ σύζυγος τοῦ Φταμηνίτου,
ἐκάθητο μεταξὺ τῆς μητρός της Μελάχως καὶ τῆς
θειᾶ-Κρατήως, τῆς πενθερᾶς της, φροντίζουσα νὰ
ἔχῃ ἐν μέρει τὰς παρειὰς κεκαλυμμένας μὲ τὴν μαν-
δήλαν, καὶ νὰ βλέπῃ μᾶλλον πρὸς τὸν κορμὸν τῆς
γιγαντιαίας πλατάνου, ὅπως μὴ τὴν κυττάζωσιν οἱ
ἄνδρες καὶ ζηλεύῃ ὁ σύζυγός της.

Ἡ ἀδελφὴ της, τὸ Ἀθῶ, δεκαπεντοῦτις κόρη,
ἄγαμος, ἄφροντις, ὠραία καὶ αὐτὴ, ποσάκις δὲν τὴν
ἐπείραζε, λέγουσα.

— Ἀρή, τί τὸν ἠθελες, ἀρή; Δὲν τὸν ἔπαιρνα, νὰ
μοῦ χαρίζανε τὸν οὐρανὸ μὲ τ' ἄστρα... Καλύτερα
νὰ γινόμεναι καλόγρια!

Τὸ βέβαιον ἦτο, ὅτι ὁ Φταμηνίτης δὲν διέπρεπε
οὔτ' ἐπὶ κάλλει, οὔτ' ἐπὶ μεγέθει σώματος, ἀλλ' ἀνε-
πλήρου τὰς ἐλλείψεως ταύτας δι' εὐστροφίας σώματος
καὶ πνεύματος, καὶ διὰ παιδρότητας καὶ εὐθυμίας.

Ὁ παπα-Κυριάκος προῆδρευε τοῦ συμποσίου, ἔχων
ἀπέναντί του τὴν παπαδιά, βραχύσωμον, στρογγυλο-
πρόσωπον, μελαχροινὴν, ἀγαθωτάτην, ἥτις ἐν ἀθωό-
τητι ἐξεκόλαπτε σχεδὸν κατ' ἔτος ἐν παπαδόπουλον,
χωρὶς νὰ τὴν μέλῃ οὔτε διὰ παλληκαροβότανα, οὔτε

διά στερφοβότανυ, περί ἃ τυρβάζουσιν ἄλλαι γυναῖκες.

Δεξιόθεν τοῦ ἱερέως ἐκάθητο ὁ μπαρμπα-Μηλιός, προεστὼς ἅμα καὶ πρόθυμος θεράπων τῆς κοινότητος, ἡξεύρων νὰ ψήνη, ὡς οὐδείς ἄλλος, τὸ ἀρνί, λιανίζων μεθοδικώτατα δι' ὅλους, καὶ τρώγων ἅμα καὶ προπίνων.

Εἰς τὰς προπόσεις μάλιστα δὲν εἶχεν ἐφάμιλλον. Μετὰ τὴν σύντομον καὶ τυπικὴν τοῦ ἱερέως πρόποσιν, ἐγερθεὶς ὁ μπαρμπα-Μηλιός, κρατῶν τὴν τσότραν τὴν ἐπτακάδον, ἤρχιζε νὰ χαιρετίζῃ τοὺς πάντας, καὶ ἕνα ἕκαστον ὡς ἐξῆς.

— Χριστὸς Ἀνέστη! Ἀληθινὸς ὁ Κύριος! Ζῇ καὶ βασιλεῦει εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας!

Εἶτα μετὰ τὸ προοίμιον εἰσῆλθεν εἰς τὴν οὐσίαν.

— Γειά μας! καλὴ γειά! διάφορο! καλὴ καρδιά! Παπᾶ μ' νὰ χαίρεσαι τὸ πετραχῆλι σ'! Παπαδιά, νὰ χαίρεσαι τὸν παπᾶ σ' καὶ τὰ παιδιά σ'! Ξάδερφε Θεοδωρῇ, νὰ ζήσης νὰ τσ' χαίρεσαι! Κουμπάρε Παναγιώτ', ὅπως ἔτρεξες μὲ τὸ λάδ', νὰ τρέξῃς καὶ μὲ τὸ κλῆμα! Συμπεθέρα Κρατήρα, νὰ χαίρεσαι, μ' ἕναν καλὸν γαμπρό! Ἀνηψιὲ Γιώργη, τίμα στέφανα! Στὸ γάμο σας νὰ χαροῦμε! Κουμπάρα Κυπαρισσοῦ, μὲ μιὰ καλὴ νύφη νὰ ζήσης νὰ χαρῇς! Ἐβίβα ὅλοι! Τέ-περ-τε. Πάντα χαροῦμενοι! Στὴν ὑγείᾳ σας! Συμπεθέρα Ξαθή, καλὴ λευτεριά! Στὴν ὑγείᾳ σας! Πάντα χαροῦμενοι! Πάντα μὲ τὸ καλό.

Καὶ ἀνάλογος πρὸς τὸ πρόσωπον ὑπῆρξεν ἡ πόσις.

Ἀλλὰ καὶ ὁ Φταμηνίτης ἠθέλησε νὰ προπῇ κατ' ἄλλον ὁμως στενότερον τρόπον· ἠθέλησε νὰ βρῇ τὴν γυναῖκά του, καὶ ἠνάγκασεν αὐτὴν ν' ἀπαντήσῃ εἰς τὴν πρόποσιν.

— Μπρόμ!

— Πιὲ κὴ δό μ'!

— Μὲ κρασί!

— Καλῶς τ'ν ἀγάπη μ' τὴ χρυσῇ!

Καὶ πῶν αὐτὸς μετεβίβασε τὴν τσότραν εἰς τὴν ὥραιαν Ξαθή, ἥτις ἔβρεξε τὰ χεῖλη.

Εἶτα ἤρχισαν τὰ ἄσματα. Ἐν πρώτοις τὸ Χριστὸς Ἀνέστη, ὕστερον τὰ θύραθεν. Ὁ μπαρμπα-Μηλιὸς θελήσας νὰ ψάλλῃ καὶ αὐτὸς τὸ Χριστὸς Ἀνέστη, τὸ ἐγύριζε πότε εἰς τὸν ἁμιανὲ καὶ πότε εἰς τὸ κλέφτικο.

Ἀλλ' ὁ ἰδιορρυθμότερος πάντων τῶν ψαλτῶν ἦτο ὁ μπαρμπα-Κίτσος, γηραιὸς χωροφύλαξ, Χειμαρριώτης, παλαιὸς τακτικὸς, λησμονημένος ἀπὸ τῆς βαυαρικῆς ἐποχῆς ἐν τῇ νήσῳ. Ἀμφέβαλλε καὶ αὐτός, ἂν τὸν εἶχαν περυσμένον εἰς τὰ μητρώα· πότε τοῦ ἔστελναν μισθόν, πότε ὄχι. Ἐφόρει χιτῶνα μὲ ἀνοικτὰς θυρίδας, βραχεῖαν περισκελίδα μέχρι τοῦ γόνατος καὶ τουζλούκια. Ὁ δήμαρχος τοῦ τόπου (διότι ὑπῆρχε, φεῦ! καὶ δήμαρχος) τὸν εἶχε στείλει νὰ κάμῃ Πάσχα εἰς τὰ Καλύβια, διὰ νὰ φυλάξῃ δῆθεν τὴν τάξιν, καίτοι οὐδεμιᾶς φυλάξεως ἦτο ἀνάγκη. Τὸ βέβαιον εἶναι, ὅτι τὸν ἔστειλε νὰ καλοπεράσῃ πλησίον τῶν ἀνοιχτοκάρδων ἐξωμεριτῶν, οἵτινες τοῦ ἤρεσκον τοῦ μπαρμπα-Κίτσου, ὡς τοὺς ἔλεγον καὶ «τσουπλακιᾶς» ἢ «χαλκοδέρες». Ἐὰν ἔμενεν ἐν τῇ πόλει, ὁ δήμαρχος θὰ ἦτο ὑπόχρεως νὰ τὸν φιλεύσῃ

τὸν μπαρμπα-Κίτσον, καθὼς τὸν εἶχαν κακομάθει οἱ προκάτοχοί του, ἔλεγε, — νὰ τὸν φιλεύσῃ κουλούρα καὶ αὐγά. Τί ἔθιμα!...

Ὁ μπαρμπα-Κίτσος, ἀφοῦ ἡσπάσθη τρίς ἢ τετράκις τὴν τσότραν, ἤρχισε νὰ ψάλλῃ τὸ Χριστὸς Ἀνέστη, κατ' ἰδιάζοντα αὐτῷ τρόπον, ὡς ἐξῆς.

*Κ'σὶτό — μπρέ — Κ'σὶτὸς ἀνέστη
ἐκ νεκρῶν θανάτων
θάνατον μπατήσας
κι' ἔντοις — ἔντοις μνήμασι
ζωὴν παμμακάριστε!*

Καὶ ὁμως, μεθ' ὅλην τὴν ἰδιορρυθμίαν ταύτην, οὐδεὶς ποτὲ ἔψαλεν ἱερὸν ἄσμα μετὰ πλείονος χριστιανικοῦ αἰσθήματος καὶ ἐνθουσιασμοῦ, ἐξαιρουμένου ἴσως τοῦ γνωστοῦ ἐν Ἀθήναις γηραιοῦ καὶ σεβασμίου Κρητός, τοῦ ψάλλοντος τὸ «Ἄλαλα τὰ χεῖλη τῶν ἄσεβδων...» μὲ τὴν ἐξῆς προσθήκην: «Ἄλαλα τὰ χεῖλη τῶν ἄσεβδων, τῶν μὴ προσκυνούντων, οἱ κερμάδες! τὴν εἰκόνα σου τὴν σεπτὴν...».

Ἀληθεῖς ὁρθόδοξοι Ἕλληνες!

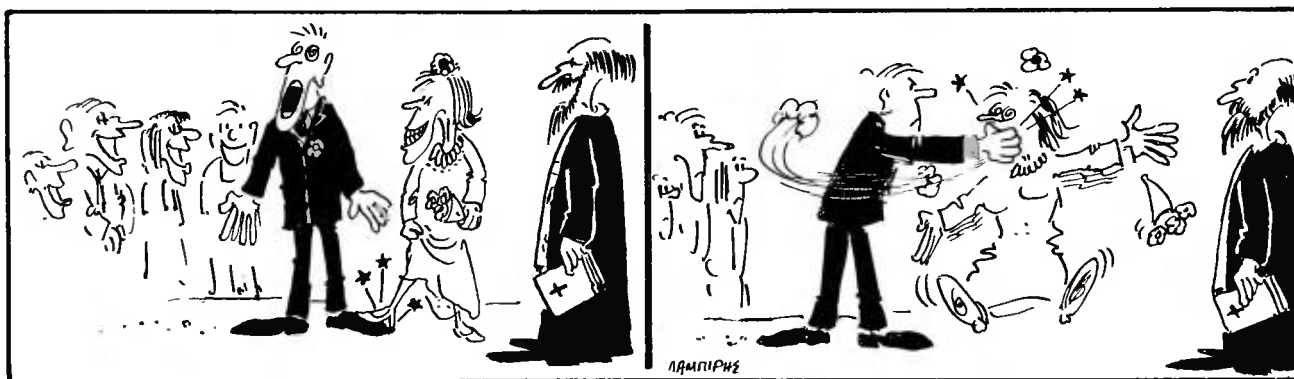
Περὶ τὴν δειλὴν εἶχεν ἀρχίσει ὁ χορός, χορὸς κλέφτικος (διότι αἱ γυναῖκες ἐπεφυλάττοντο διὰ τὴν Δευτέραν καὶ τὴν Τρίτην, ὅπως χορεύσωσι τὸν συρτὸν καὶ τὴν καμάρα), καὶ ὁ παπα-Κυριάκος, μετὰ τῆς παπαδιᾶς καὶ τοῦ Ζάχου, ὅστις ἐγλύτωσε τὸ ξύλο χάριν τῆς ἡμέρας (διότι ὁ πατὴρ του εἶχε θυμώσει εἶτα κατ' αὐτοῦ, ὡς γενομένου αἰτίου τῆς χασμωδίας ἐκείνης) ἀποχαιρετίζαντες τὴν συντροφίαν, κατῆλθον εἰς τὴν πολίχνην.

Ὁ παπα-Κυριάκος ἔδωκε πλήρες εἰς τὸν συνεφημέριόν του τὸ ἀπὸ τῆς ἐξοχῆς μερίδιον, καὶ οὔτε κατεδέχθη νὰ κάμῃ λόγον περὶ τῆς ὑποτιθεμένης κλοπῆς.

Ἐντούτοις ὁ παπα-Θεοδωρῆς οἰκοθεν τῇ εἶπεν, ὅτι τὸ ἐκ τῆς ἐνορίας μερίδιόν του εὐρίσκετο ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ, τοῦ παπα-Θεοδωρῆ. Ἐκρινε καλόν, εἶπε, νὰ μετακομίσῃ διὰ τῆς ἐξωθύρας τοῦ ἁγίου Βήματος οἶκαδε καὶ τὰ δύο μερίδια, διὰ νὰ μὴ βλέπουν τινὲς τῶν ἄγαν ἐπιπολαίων καὶ γλωσσαλγῶσιν, ὅτι οἱ ἱερεῖς ἔχουν δῆθεν πολλὰ εἰσοδήματα. «Ὁ κόσμος ξιπάζεται, εἶπεν, ἅμα μᾶς ἰδεῖ μιὰ καλὴ μέρα νὰ πάρουμε τίποτε λειτουργιᾶς, καὶ δὲν συλλογίζεται πόσες ἐβδομάδες καὶ μῆνες παρέρχονται ἄγονοι!».

Ἐντεῦθεν ἡ παρὰ νόησις τοῦ Ζάχου.

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΑ...

ΑΡΡΑΒΩΝΙΑΣΤΗΚΑΝ

- 23.74 'Ο κ. 'Ελευθέριος Ξηρογιάννης, του Κέντρου Πληροφοριών και 'Αναπτύξεως 'Αλουμινίου, και ή Δις Εύαγγελία Οικονομοπούλου.

ΠΑΝΤΡΕΥΤΗΚΑΝ

- 6.10.73 'Ο κ. Ζήσης Καρκασίνας, Μηχανικός 'Αλουμινίου, και ή Δις Μαρία Κωνσταντινίδου.
 27.10.73 'Ο κ. 'Αντώνιος Ξανθάκης, 'Εργοδηγός της 'Υπηρεσίας Οικισμού και ή Δις Ρένα Πρίντζη.
 10.11.73 'Ο κ. Κωνσταντίνος Δούκας, της 'Υπηρεσίας Συντηρήσεως, και ή Δις 'Ευπραξία Πρέκα.
 18.11.73 'Ο κ. 'Ιωάννης Σωτηρίου, της 'Υπηρεσίας Συντηρήσεως, και ή Δις 'Ιωάννα Ντάνου.
 8.12.73 'Ο κ. Θεόδωρος Κανελλόπουλος, της 'Υπηρεσίας Οικισμού, και ή Δις Μαίρη Τζιβόγλου.
 9.12.73 'Ο κ. 'Αναστάσιος 'Αραβοσιτάς, 'Εργοδηγός 'Αλουμινίου, και ή Δις 'Αννα Γαλανοπούλου.
 9.12.73 'Ο κ. Βασίλειος Τσιάνος, των 'Ηλεκτροδίων, και ή Δις Παγώνα Κράλη.
 26.12.73 'Ο κ. Λουκάς Δημητρίου, του Χυτηρίου, και ή Δις Ευσταθία Κολέτσου.
 26.12.73 'Ο κ. 'Απόστολος 'Αναγνωστόπουλος, 'Εργοδηγός 'Αλουμινίου, και ή Δις Μαρία Κατσικίνη.
 29.12.73 'Ο κ. Νικόλαος Δημόπουλος, της 'Υπηρεσίας Νέων 'Εργων, και ή Δις Αικατερίνη Σπουργίτου.
 6.1.74 'Ο κ. Γεώργιος Ρήγας, της 'Υπηρεσίας Συντηρήσεως, και ή Δις Ζωή Γουργιώτου.
 19.1.74 'Ο κ. 'Ιωάννης Δελιβάνης, Διοικητικόν Στέλεχος των Κεντρικών 'Υπηρεσιών ('Αθηνών), και ή Δις Εύγενία Μπότσαρη.

ΑΠΕΚΤΗΣΑΝ

- 2.10.73 **Γυιό.** 'Η κ. και ό κ. 'Εμμανουήλ Ντάμπλιας, του Χυτηρίου.
 25.10.73 **Γυιό.** 'Η κ. και ό κ. Φώτιος Μαρίνος, του 'Αλουμινίου.
 1.11.73 **Γυιό.** 'Η κ. και ό κ. Σωτήριος Θεοδωρόπουλος, του 'Αλουμινίου.
 8.11.73 **Γυιό.** 'Η κ. και ό κ. Δημήτριος Σωτηρίου, της 'Υπηρεσίας Διακινήσεων.
 15.11.73 **Γυιό.** 'Η κ. και ό κ. Γεώργιος Πέρρος, του 'Αλουμινίου.
 19.11.73 **Κόρη.** 'Η κ. και ό κ. Βασίλειος Παπάρας, της 'Αλουμίνας
 3.12.73 **Κόρη.** 'Η κ. και ό κ. 'Ανδρέας Κωνσταντινίδης, του 'Αλουμινίου.

ΚΑΙ ΑΛΛΑ

- 7.12.73 **Γυιό.** 'Η κ. και ό κ. Γεώργιος Νικολαΐδης, 'Εργοδηγός 'Αλουμινίου.
 9.12.73 **Γυιό.** 'Η κ. και ό κ. Γεώργιος Δημηνίκος, του 'Αλουμινίου.
 10.12.73 **Κόρη.** 'Η κ. και ό κ. Βασίλειος Ρήγας, του 'Αλουμινίου.
 11.12.73 **Κόρη.** 'Η κ. και ό κ. Εύαγγελος Βλαχομήτρος, του 'Αλουμινίου.
 13.12.73 **Κόρη.** 'Η κ. και ό κ. Γεώργιος Μασσαούτης, του Λογιστηρίου.
 13.12.73 **Κόρη.** 'Η κ. και ό κ. Θωμάς Πασιάς, του Χυτηρίου.
 15.12.73 **Γυιό.** 'Η κ. και ό κ. Θωμάς Παπαβασιλείου, 'Υπομηχανικός της 'Ηλεκτρολογικής 'Υπηρεσίας.
 19.12.73 **Κόρη.** 'Η κ. και ό κ. Πούλος Πούλος, της 'Υπηρεσίας Συντηρήσεως.
 28.12.73 **Κόρη.** 'Η κ. και ό κ. 'Ιωάννης Παππας, του 'Αλουμινίου.
 3.1.74 **Γυιό.** 'Η κ. και ό κ. Θεοφάνης Στεργίου, του 'Αλουμινίου.
 3.1.74 **Κόρη.** 'Η κ. και ό κ. Ευστάθιος Πασχαλούδης, 'Εργοδηγός 'Αλουμινίου.
 4.1.74 **Γυιό.** 'Η κ. και ό κ. Νικόλαος Κουμαντζιάς, του 'Αλουμινίου.
 6.1.74 **Γυιό.** 'Η κ. και ό κ. 'Εμμανουήλ Ταχλαμπούρης, του 'Αλουμινίου.
 9.1.74 **Κόρη.** 'Η κ. και ό κ. Νικόλαος Ράπτης, 'Εργοδηγός της 'Υπηρεσίας Μετρήσεων και Ρυθμίσεως.
 9.1.74 **Κόρη.** 'Η κ. και ό κ. Βασίλειος Κολοφωτιάς, του 'Αλουμινίου.
 10.1.74 **Κόρη.** 'Η κ. και ό κ. Νικόλαος Παπαχαλαράμπος, των 'Ηλεκτροδίων.
 11.1.74 **Κόρη.** 'Η κ. και ό κ. Ευστάθιος Δημάκης, 'Εργοδηγός 'Αλουμινίου.
 13.1.74 **Κόρη.** 'Η κ. και ό κ. Χουσεΐν Χούσκογλου, του 'Αλουμινίου.
 21.1.74 **Κόρη.** 'Η κ. και ό κ. Δημήτριος Χήνας, της 'Υπηρεσίας Διακινήσεων.
 22.1.74 **Κόρη.** 'Η κ. και ό κ. Νικόλαος Πίπτας, του Χυτηρίου.
 23.1.74 **Κόρη.** 'Η κ. και ό κ. 'Ιωάννης Τρισιμπιώτης, της 'Υπηρεσίας Συντηρήσεως.
 25.1.74 **Γυιό.** 'Η κ. και ό κ. Εύθύμιος Σαρλής, της 'Υπηρεσίας Μετρήσεων και Ρυθμίσεως.
 25.1.74 **Γυιό.** 'Η κ. και ό κ. Γεώργιος Τουμαράς, του 'Αλουμινίου.
 1.2.74 **Γυιό.** 'Η κ. και ό κ. Κωνσταντίνος Χρόνης, του 'Αλουμινίου.
 2.2.74 **Κόρη.** 'Η κ. και ό κ. Κωνσταντίνος Ζιώγας, της 'Ηλεκτρολογικής 'Υπηρεσίας.

7.2.74 **Κόρη.** Η κ. και ό κ. Χρήστος Άλεξιάδης, τής Ύπηρεσίας Συντηρήσεως.

ΠΡΟΣΛΗΨΕΙΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

Καλωσορίζομε τούς νεοπροσληφθέντας στην Ύ εταιρία μας μετά την Ιην Νοεμβρίου 1973 και τούς εύχόμαστε καλή σταδιοδρομία.

Στην Ύπηρεσία Διακινήσεων : Ίωάννης Ταχλαμπούρης (ύπεύθυνος μηχανημάτων), Δήμος Οικονόμου, Ίωάννης Καίλας (όδηγοί), Γεώργιος Κατσούλης, Ευστάθιος Τσαμπάς, Κωνσταντίνος Μελίδης, Δημήτριος Μητραντζούλης (χειρισται) και Όθων Σίδερης ή Τσάμης (εργατοτεχνίτης).

Στό Χυτήριο : Ήλίας Στεργιόπουλος, Άθανάσιος Τσάτσος, Άντώνιος Βιδάλης, Γεώργιος Νικολαΐδης, Σπυρίδων Χάσιαλης, Ήλίας Δίππας, Εύθύμιος Στιβαχτάς, Γεώργιος Παπαγεωργίου, Γεώργιος Κόκκας και Δήμος Λαζάρου (εργατοτεχνίτες).

Στά Ήλεκτρόδια : Μιχαήλ Χατζηιορδάνογλου και Κωνσταντίνος Καβαλάρης (εργατοτεχνίτες).

Στό Λογιστήριο : Ειρήνη Ξανθάκη (βοηθός λογιστού).

Στην Άλουμίνα : Νικηφόρος Έξηντάρης (εργατοτεχνίτης).

Στην Ήλεκτρολογική Ύπηρεσία : Εύθύμιος Μεθενίτης, Ίωάννης Πολύταρχος, Άθανάσιος Κοντοτάσιος, Άνδρέας Μπαζάκης και Δημήτριος Τερζής (ήλεκτροτεχνίτες).

Στην Ύπηρεσία Έλέγχου Διαχειρίσεως (Μηχανογράφησης) : Καλλιόπη Ρούσου (διατρήτρια) και Δημήτριος Καλομοίρης (ύπάλληλος).

Στό Άλουμίνιο : Παύλος Τελώνης (εργατοτεχνίτης).

ΜΕΤΑΘΕΣΕΙΣ - ΠΡΟΑΓΩΓΕΣ

Στις 15.11.73 άνεχώρησε γιά τό έργοστάσιο του Saint-Jean de Maurienne ό κ. Michel Gaubert, ύπεύθυνος συντηρήσεως του τομέως Άλουμίνιου.

Την 1.1.74 ό κ. Ίωάννης Μαρκόπουλος ώνομάσθη Προϊστάμενος τής Ύπηρεσίας Μετρήσεων και Ρυθμίσεως.

Κατόπιν προτάσεως του Προϊσταμένου τής Ήλεκτρολογικής Ύπηρεσίας, οι κ.κ. Νικόλαος Άποστόλου και Άπόστολος Χονδρονάσιος ώνομάσθησαν από 1.1.74 Έργοδηγοί εις τά τμήματα Ύποσταθμού και Άλουμίνας, αντίστοιχως.

Με Ύπηρεσιακόν Σημείωμα τής Γενικής Διευθύνσεως άνεκοινώθη ή σύστασης από Ιης Ίανουαρίου 1974 ενός Συγκροτήματος Βωξίτου, έξαρτωμένου άπ' εύθείας από τον Διευθυντήν του Έργοστασίου. Προϊστάμενος του υγκροτήματος αυτού διορίσθη ό κ. Άθανάσιος Άφανασακόπουλος, ό όποιος θα έξακολουθή να άσκή παραλλήλως και τά καθήκοντα του Γενικού Διευθυντού τής Έταιρίας «Έλληνικοί Βωξίται Διστόμου».

Την 1.1.74 ό κ. Βασίλειος Δολόγλου ώνομάσθη ύπεύθυνος συντηρήσεως του Τομέως Άλουμινίου.

Ό κ. Jean-Francois Faivre μετετέθη από Ιης Ίανουαρίου 1974 στην Γενική Διεύθυνσι τής Έταιρίας, όπου θα κληθ ή να διαδεχθ ή τον κ. Devaud.

Ό κ. Σπυρίδων Κασδās, Μηχανικός Άλουμινίου, επέστρεψε στο Άλουμίνιον τής Ελλάδος την 1.1.1974, μετά τό πέρας τής μετεκπαιδεύσεως του στη Γαλλία.

Την 1.2.74 ό κ. Στέφανος Μπάτσας ώνομάσθη Προϊστάμενος τής Ύπηρεσίας Νέων Έργων.

Ό κ. Louis Armand άνεχώρησε από τό Άλουμίνιον τής Ελλάδος στις 20.2.74 μετατεθείς στο Γραφείο Μελετών του Τομέως Άλουμινίου (D1 - BE) τής Έταιρίας «Aluminium Pechiney» στο Παρίσι.

ΠΕΝΘΗ

Ό θάνατος του Νικήτα Ζούλη (του Ξυλουργείου), που έπληθε ξαφνικά στις 31 Δεκεμβρίου 1973, προξένησε άληθινή θλίψη στο προσωπικό του Έργοστασίου και σ' όλους γενικά τούς κατοίκους τής πόλεως μας.

Η «ΑΛ-ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ» παρακαλεί την οίκογένεια του Νικήτα Ζούλη να δεχθ ή την έκφρασι των ειλικρινών της συλλυπητηρίων.

ΝΕΑ ΑΥΞΗΣΙΣ ΤΩΝ ΑΠΟΔΟΧΩΝ

Με άπόφασι τής Γενικής Διευθύνσεως έξορηγήθη από 1.12.73 νέα αύξησις 10 % επί των μισθών και ήμερομισθίων όλοκλήρου του προσωπικού, με κατώτατον όριον αύξήσεως τό ποσόν των 800 δρχ. μηνιαίως. Η αύξησις αυτή είναι ή τετάρτη, που έξορηγήθη έντός του 1973, μετά τό 4 % τής Ιης Μαρτίου, τό 5 % τής Ιης Μαΐου και τό 5 % τής Ιης Σεπτεμβρίου, χωρίς να ληφθ ή ύπ' όψιν τό δώρον του ενός μισθού, που κατεβλήθη στις άρχές Όκτωβρίου ως «επίδομα άποτελεσμάτων», καθώς και ή αύξησις του επίδοματος τακτικής προσελεύσεως, τον Ιούλιο.

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΟ ΔΕΝΔΡΟ

Χίλια έπακόσια παιδιά πήραν πάλι τά περασμένα Χριστούγεννα τά δώρα τους από τά χέρια του Άϊ-Βασίλη. Και οι χαρούμενες φωνές και τά ξεφωνητά τους γέμιζαν επί τρία άπογεύματα την αίθουσα του κινηματογράφου «ΑΚΤΗ» των Άσπρων Σπιτιών. Σωστό πανηγύρι ! Άλλά και ή Διεύθυνσις τής Έταιρίας είχε φροντίσει να γίνη με προσοχή και φαντασία ή έπιλογή των δώρων, κυρίως παιχνιδιών, ώστε να είναι καλόγουστα και να εύχαριστήσουν τά παιδιά. Άκόμη και οι κινηματογραφικές ταινίες, που προσβλήθησαν μετά την διανομή των δώρων, ήσαν πολύ διασκεδαστικές και ένθουσίασαν όχι μονάχα τούς μικρούς, αλλά και τούς μεγάλους, που θέλησαν να παρευρεθουν στη γιορτή.

Ειδικά γιά τά 120 παιδιά των εργαζομένων του Κυριακίου, ό Άϊ-Βασίλης έκανε μία ιδιαίτερη χειρονομία : Πήγε ό ίδιος στο Κυριάκι και έκανε αυτοπροσώπως την διανομή των δώρων ! Η πρωτοτυπία αυτή σκόρπισε τον ένθουσιασμό στα παιδιά και γέμισε ικανοποίησι τούς γονείς τους. Η παρουσία στο χωριό τους τώσον εκπροσώπων τής Έταιρίας, με έπικεφαλής τον ύπεύθυνο τής Ύπηρεσίας Οίκισμου κ. Άγαπάκη, ήταν μία άκόμη άπόδειξις τής αγάπης και του ένδιαφέροντος που δείχνει ή Διεύθυνσις γιά τό Κυριάκι.

«ΑΝΑΓΚΑ ΚΑΙ ΘΕΟΙ ΠΕΙΘΟΝΤΑΙ»

Που είναι, άλήθεια, εκείνες οι άτέλειωτες σειρές των ιδιωτικών αυτοκινήτων, που κάθε μεσημέρι και κάθε βράδυ, στο τέλος τής εργασίας, γέμιζαν τον δρόμο από τό Έργοστάσιο στα Άσπρα Σπίτια, θυμίζοντας την ένθικη όδο Κυριακή άπογευμα ; Που είναι εκείνη ή όμαδική έξοδος τά ελεύθερα Σάββατα και τις Κυριακές ; Που είναι εκείνο τό άδιαχώρητο στο πάρκινγκ τής άγοράς ; ...

Ώρα όλα ήρέμησαν ! Ό πυρετός του ιδιωτικού αυτοκινήτου έπесе. Ό συναγωνισμός, ποίος θα πάρη μεγαλύτερο και άκριβώτερο τροχοφόρο, σταμάτησε. Όσοι είχαν άποφασίσει ν' αγοράσουν αυτοκίνητο και δεν πρόλαβαν, άνέπνευσαν : «Εύτυχως, ή γλιτώσαμε» ! Όσοι διαθέτουν ντε-σεβώ, κορδώνονται : «Ώρα, ποίος μάς πιάνει έμάς» ! Όσοι έχουν μεγάλο αυτοκίνητο, κάτι σκαρφίζονται : «Δυστυχώς, δεν μπορώ να τό κινήσω, γιατί έχει χτυπήσει μπιέλα» ... και έννοούν μάλλον ότι μπιέλα έχει χτυπήσει την ... τσέπη τους !

Και όλα αυτά τά έκανε ένα μαγικό νούμερο : Τιμή βενζίνης σουπέρ 16.60 !

Η ύπόθεσι όμως είχε και την καλή της πλευρά : Άπέδειξε, ότι δεν στερούμεθα αισθημάτων φιλαλληλίας, συναδελφουσύνης ή και άπλης φιλίας ! Πώς άλλωως να έξηγήσωμε τις ... συνεταιρικές μεταφορές μεταξύ γιωταχίδων, που έγιναν σχεδόν κανόνας ; ...

ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ

Σημειώνομε έν συνεχεία μερικές από τις επισκέψεις, που δέχθηκε τό έργοστάσιό μας κατά τό περασμένο τρίμηνο :

4.11.73 Ό Σύλλογος Άρτεμισίων.

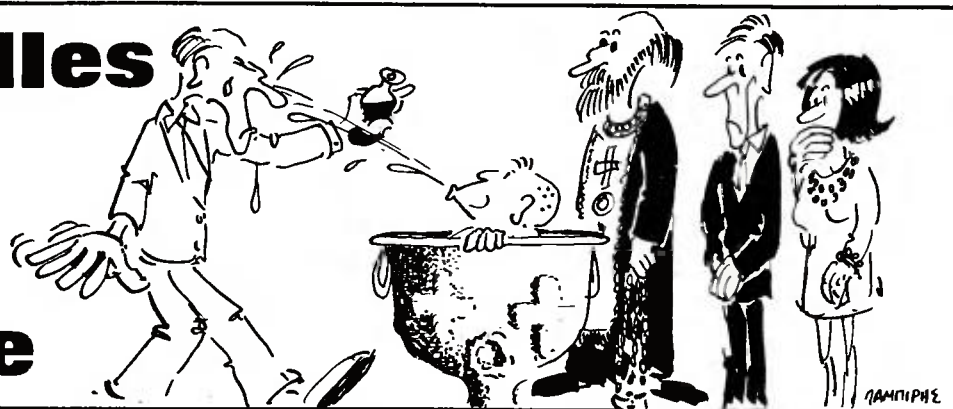
13.12.73 Η Σχολή Πεζικού Χαλκίδος.

25.12.73 Όμάς αξιωματικών τής Έλληνικής Άεροπορίας, ύπό τον Ταξίαρχον κ. Άντ. Παυλίδην, Διοικητήν τής 30ής Δ.Α.Υ.

27.1.74 Ό Σύλλογος «ΦΑΕΘΩΝ».

17.2.74 Όμάς ύπαλλήλων τής Έπιθεωρήσεως Βιομηχανίας Άθηνων.

Nouvelles De La Famille

FIANÇAILES

Nous sommes heureux d'annoncer les fiançailles suivantes:

- 2.3.74 M. Elefthérios Xiroyannis, du Centre d'Information et Promotion de l'Aluminium, et Mlle Evanguélia Iconomopoulou.

MARIAGES

Nous sommes heureux d'annoncer les mariages suivants :

- de M. Zissis Karkassinas, Ingénieur de l'Aluminium et Mlle Maria Constantinidou le 6.10.73.
- de M. Antonios Xanthakis, Agent de Maîtrise du Service Cité et Mlle Réna Printezi le 27.10.73.
- de M. Constantinos Doukas, du Service Entretien et Mlle Efpraxia Préka le 10.11.73.
- de M. Ioannis Sotiriou, du Service Entretien et Mlle Ioanna Danou le 18.11.73.
- de M. Théodoros Kanellopoulos, du Service Cité et Mlle Maria Tzivoglou le 8.12.73.
- de M. Anastassios Aravossitas, Agent de Maîtrise de l'Aluminium et Mlle Anna Galanopoulou le 9.12.73.
- de M. Vassilios Tsanos, des Electrodes et Mlle Pagona Krali le 9.12.73.
- de M. Apostolos Anagnostopoulos, Agent de Maîtrise de l'Aluminium et Mlle Maria Katsikini le 26.12.73.
- de M. Loukas Dimitriou, de la Fonderie et Mlle Efsthia Kolétsou le 26.12.73.
- de M. Nicolaos Dimopoulos, des Travaux Neufs et Mlle Ekaterini Spourgitou le 29.12.73.
- de M. Géorgios Rigas, du Service Entretien et Mlle Zoï Gourgiotou le 6.1.74.
- de M. Ioannis Delivanis, Cadre Administratif des Services Centraux (Athènes) et Mlle Evgénia Botassi le 19.1.74.

NAISSANCES

Nous apprenons les naissances suivantes :

- un fils, chez M. et Mme Emmanouil Dablias, de la Fonderie, le 2.10.73.
- un fils, chez M. et Mme Fotios Marinos, de l'Aluminium, le 25.10.73.
- un fils, chez M. et Mme Sotirios Théodoropoulos, de l'Aluminium, le 1.11.73.
- un fils, chez M. et Mme Dimitrios Sotiriou, du Service Transports, le 8.11.73.
- un fils, chez M. et Mme Géorgios Perros, de l'Aluminium, le 15.11.73.
- une fille, chez M. et Mme Vassilios Paparas, de l'Alumine, le 19.11.73.
- une fille, chez M. et Mme Andréas Constantinidis, de l'Aluminium, le 3.12.73.
- un fils, chez M. et Mme Géorgios Nicolaidis, Agent de Maîtrise de l'Aluminium, le 7.12.73.

- un fils, chez M. et Mme Géorgios Diminikos, de l'Aluminium, le 9.12.73.
- une fille, chez M. et Mme Vassilios Rigas, de l'Aluminium, le 10.12.73.
- une fille, chez M. et Mme Evaguélos Vlachomitros, de l'Aluminium, le 11.12.73.
- une fille, chez M. et Mme Géorgios Massautis, de la Comptabilité, le 13.12.73.
- une fille, chez M. et Mme Thomas Passias, de la Fonderie, le 13.12.73.
- un fils, chez M. et Mme Thomas Papavassiliou, Sous-Ingénieur du Service Electrique, le 15.12.73.
- une fille, chez M. et Mme Poulos Poulos, du Service Entretien, le 19.12.73.
- une fille, chez M. et Mme Ioannis Papas de l'Aluminium, le 28.12.73.
- un fils, chez M. et Mme Théofanis Stergiou de l'Aluminium, le 3.1.74.
- une fille, chez M. et Mme Efsthios Paschaloudis, Agent de Maîtrise de l'Aluminium, le 3.1.74.
- un fils, chez M. et Mme Nicolaou Koumatzias de l'Aluminium, le 4.1.74.
- un fils, chez M. et Mme Emmanouil Tachlambouris de l'Aluminium, le 6.1.74.
- une fille, chez M. et Mme Vassilios Kolofotias de l'Aluminium, le 9.1.74.
- une fille, chez M. et Mme Nicolaos Raptis, Agent de Maîtrise de Service Mesures et Régulations, le 9.1.74.
- une fille, chez M. et Mme Nicolaos Papacharalambous, des Electrodes, le 10.1.74.
- une fille, chez M. et Mme Efsthios Dimakis, Agent de Maîtrise de l'Aluminium, le 11.1.74.
- une fille, chez M. et Mme Hussein Houskoglou, de l'Aluminium, le 13.1.74.
- une fille, chez M. et Mme Dimitrios Chinas, du Service Transports, le 21.1.74.
- une fille, chez M. et Mme Nicolaos Pitas, de la Fonderie, le 22.1.74.
- une fille, chez M. et Mme Ioannis Trisbiotis, du Service Entretien, le 23.1.74.
- un fils, chez M. et Mme Géorgios Toumaras, de l'Aluminium, le 25.1.74.
- un fils, chez M. et Mme Efthimios Sarlis, du Service Mesures et Régulations, le 25.1.74.
- un fils, chez M. et Mme Constantinos Chronis, de l'Aluminium, le 1.2.74.
- une fille, chez M. et Mme Constantinos Ziogas, du Service Electrique, le 2.2.74.
- une fille, chez M. et Mme Christos Alexiadis, du Service Entretien, le 7.2.74.

EMBAUCHES DU PERSONNEL

Nous souhaitons la bienvenue aux nouveaux embauchés, arrivés après le 1er Septembre 1973 et leur présentons nos souhaits de réussite dans leur nouvelle carrière.

Manutention et Transports: Ioannis Tachlambouris (responsable parc engins), Dimos Iconomou, Ioannis Kailas (chauffeurs), Géorgios Katsoulis, Efstathios Tsambas, Constantinos Melidis, Dimitrios Mitrantzoulis, (Conducteurs Engins) et Othon Sideris ou Tsamis (ouvrier).

Fonderie: Ilias Stergiopoulos, Athanassios Tsatsos, Andonios Bidalis, Géorgios Nicolaidis, Spyridon Hassialis, Ilias Diplas, Efthimios Stivachtas, Géorgios Papagéorgiou, Géorgios Kokkas et Dimos Lazarou (ouvriers).

Electrodes: Michail Hatziorodanoglou et Constantinos Kavalaris (ouvriers).

Comptabilité: Irini Xanthaki (aide Comptable).

Alumine: Nikiforos Exindaris (ouvrier).

Service Electrique: Efthimos Methenitis, Ioannis Polytarchos, Athanassios Kondotassios, Andréas Bazakis et Dimitrios Terzis (Electriciens).

Service Contrôle Gestion (Mécanographie): Kalliopi Roussou (perforatrice) et Dimitrios Kalomiris (employé).

Aluminium: Pavlos Télonis (ouvrier).

MUTATIONS - PROMOTIONS

M. Michel Gaubert, responsable de l'entretien du secteur Aluminium, a quitté l'usine le 15.11.73 pour rejoindre l'Usine de Saint-Jean de Maurienne.

A dater du 1.1.74, M. Ioannis Marcopoulos a été nommé Chef du Service Mesures et Régulation.

Sur proposition du Chef du Service Electrique, MM. Nicolaos Apostolou et Apostolos Chondronassios, furent nommés agents de maîtrise respectivement, dans les secteurs «Sous-Station» et «Alumine» à partir du 1.1.74.

Par note de service, la Direction Générale a créé, à partir du 1er janvier 1974, un Groupe «Bauxite», dépendant directement du Directeur de l'Usine. M. Athanase Athanassacopoulos a été nommé Chef de ce Groupe; il continue cependant à exercer parallèlement les fonctions de Directeur Général de la Société «Bauxites Helléniques de Distomon».

A dater du 1.1.1974, M. Vassilios Dolloglou a été nommé responsable de l'entretien du Secteur Aluminium.

M. Jean-François Faivre a été affecté à partir du 1er Janvier 1974 à la Direction Générale de la Société, où il sera appelé à succéder à M. Devaud.

Monsieur Spyridon Kaldas, Ingénieur Electrolyse, a regagné ADG le 1.1.1974 à l'issue des stages qu'il a effectués en France.

A dater du 1.2.1974, M. Stefane Batsas a été nommé Chef du Service des Travaux Neufs.

Monsieur Louis Armand muté au Bureau d'Etudes de la Division Aluminium (DI - BE) de la Société Aluminium Pechiney à Paris, a quitté ADG le 20.2.1974.

DECES

Le décès de Nikitas Zoulis (de la Menuiserie), survenu subitement le 31 décembre 1973, a provoqué la plus grande peine parmi nous.

«AL-REVUE» adresse à la famille de Nikitas Zoulis l'expression de ses plus sincères condoléances.

NOUVELLE AUGMENTATION DES APPOINTEMENTS

La Direction Générale a décidé d'accorder, à partir du 1.12.1973 une nouvelle augmentation générale de

10 % sur les appointements et salaires de tout le personnel avec un minimum d'augmentation de 800 drachmes par mois. Cette augmentation est la quatrième accordée au cours de l'année 1973, après les 4 % du 1er mars, les 5 % du 1er mai et les 5 % du 1er septembre, sans compter la prime exceptionnelle s'élevant à 1 mois d'appointements versée au début du mois d'octobre au titre de «prime de résultats», et la majoration de la prime d'assiduité en juillet.

ARBRE DE NOEL

Pour les fêtes de fin d'année, dans la salle du Cinéma «AKTI», trois après-midi de suite, mille sept cents enfants ont reçu des cadeaux des mains du Père Noël, au milieu de cris de joie. Une véritable foire ! Les responsables avaient veillé à ce que le choix des cadeaux surtout des jouets, soit le plus judicieux possible; ils étaient tous de bon goût et pleins d'imagination à la plus grande satisfaction des enfants. Les films projetés après la distribution des cadeaux, furent également très amusants aussi bien pour les petits que pour les grands qui avaient assisté à la fête.

Pour les 120 enfants des agents habitant à Kyriaki, le Père Noël a fait cette année un geste particulier : Il est allé personnellement à Kyriaki pour distribuer les cadeaux ! Cette nouvelle formule a suscité la plus grande joie parmi les enfants et beaucoup de satisfaction chez leurs parents. La présence chez eux de plusieurs représentants de la Société entre autres de M. Agapakis, Responsable du Service Cité, fut une preuve de plus de l'intérêt et de l'attention spéciale que la Direction porte au village de Kyriaki.

«AU BESOIN, MEME LES DIEUX S'APPLIQUENT»

Où sont-elles toutes ces files interminables de voitures privées qui, chaque jour, midi et soir après le travail, se déroulaient sur la route d'Aspra Spitia tout comme sur la route nationale un dimanche après-midi ? Où sont toutes ces sorties collectives des samedis libres et des dimanches ? Où est cet encombrement des parkings au centre commercial ?

Tout est calme maintenant ! La fièvre de la voiture privée est tombée. La course à la voiture la plus grande, la plus chère, est terminée.

Tous ceux qui avaient décidé d'acheter une voiture mais ne l'avait pas encore fait, ont poussé un soupir de soulagement : «Heureusement, nous l'avons échappé belle» disent-ils. Ceux qui disposent d'une deux chevaux se vantent : «Maintenant c'est à nous le tour !». Ceux qui possèdent une grosse voiture trouvent d'autres excuses : «Malheureusement, je ne peux pas circuler, en panne, bielle coulée» sous-entendue la panne survenue ... à leur porte-monnaie.

Et pourquoi tout ceci ? A cause d'un chiffre magique : 16,60 Drs le prix du litre d'essence «Super» !

Pourtant la situation a son bon côté : elle a prouvé que nous ne manquons pas d'altruisme, de camaraderie ou de simple amitié ! Ainsi se font les déplacements en commun des propriétaires de «IX» qui sont maintenant de rigueur.

VISITES

Nous notons ci-dessous, quelques-unes des visites que notre Usine a reçues pendant le trimestre écoulé :

4.11.73 L'Association «Artemission».

13.12.73 L'Ecole de l'Infanterie de Halkis.

25.1.74 Un groupe d'officiers de l'Aviation Hellénique, conduit par le Chef de Brigade M. Ant. Pavlidis, Chef de l'Etat-Major de la 30ème D.A.Y.

27.1.74 Le Club «Phaéton».

17.2.74 Un groupe d'employés de l'Inspection du Ministère de l'Industrie.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΟΣ Α.Ε.

Ἡ ἰδρυσις τῆς ἐταιρίας «ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΟΣ» ἀνάγεται στίς ἀρχές τοῦ αἰῶνα μας. Ἐτσι, ὅταν ὁ Προϊστάμενος τῆς Ἐμπορικῆς Ὑπηρεσίας τῆς δικῆς μας Ἐταιρίας μᾶς ἔκλεισε ἕνα ραντεβού με τὸν Διευθύνοντα Σύμβουλόν της κ. Εὐάγγελο Μυτιληναῖο, νομίσαμε πὼς θὰ βρεθοῦμε μπροστὰ σὲ κάποιον ἰδιόρρυθμο ἡλικιωμένο κύριο, ποῦ θὰ χρειαζόταν μεγάλη διπλωματικὴ εὐστροφία, γιὰ νὰ τὸν κάνουμε νὰ μιλήσῃ μ' ἕνα δημοσιογράφο. Ὅμως, τί εὐχάριστη ἐκπληξίς ! Μᾶς ὑποδέχθηκε με ἀπλότητα καὶ ἐγκαρδιότητα ἕνας εὐπροσέγορος νέος, ποῦ τὰ χρόνια του δὲν ἔφθαναν τὶς τρεῖς δεκαετίες. Ἐπρόκειτο γιὰ τὸν ἕγγονο τοῦ ἱδρυτοῦ τῆς ἐταιρίας !

Ἡ συζήτησις λοιπὸν διεξήχθη σὲ μιὰ φιλικὴ ἀτμόσφαιρα καὶ ὁ κ. Μυτιληναῖος μᾶς ἔδωσε πρόθυμα ὅλα τὰ στοιχεῖα ποῦ τοῦ ζητήσαμε. Με τὴν ἴδια προθυμία τακτοποίησε τὸ θέμα τῆς ἐπισκέψεώς μας στὰ δύο ἐργοστάσια, γιὰ τὸ ἐπιτόπιο ρεπορτάζ καὶ τὴν λήψιν τῶν σχετικῶν φωτογραφιῶν.

Ἡ ἐταιρία «ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΟΣ» ἰδρύθηκε τὸ 1908 σὰν οἰκογενειακὴ ἐπιχείρησις με ἀντικείμενο τὴν ἐπεξεργασία τοῦ λευκοσιδήρου. Τὴν πρώτη γνωριμία με τὸ ἀλουμίνιο τὴν ἔκανε τὴν ἐποχὴ τῆς Κατοχῆς κατὰ τρόπο ἄρκετὰ πρωτότυπο : Σὰν πρώτη ὕλη χρησιμοποιοῦσε ἄδεια κουτιά γάλακτος τῆς Ἀμερικανικῆς Ἀποστολῆς καὶ μάλιστα χωρὶς καμμιὰ ἐπεξεργασία. Ἀπλῶς τὰ ἄνοιγε καὶ τὰ μετέτρεπε σὲ μικρὰ οἰκιακὰ σκεύη στίς ἐγκαταστάσεις τοῦ ἐργοστασίου Πειραιῶς. Τὸ εἶδος ἔπιασε στὴν ἀγορὰ καὶ ἡ ἐταιρία ἄρχισε τὴν εἰσαγωγὴ φύλλων ἀλουμινίου ἀπὸ τὴν Εὐρώπη. Τὸ 1948 ἡ παλαιὰ οἰκογενειακὴ ἐπιχείρησις μετετράπη σὲ Ἀνώνυμο Ἐταιρία καὶ προσανατολίσθηκε στὴν δημιουργία δικῶν τῆς ἐγκαταστάσεων γιὰ τὴν παραγωγὴ τῶν φύλλων. Τὸ πρόγραμμα ὁλοκληρώθηκε με τὴν κατασκευὴ τοῦ νέου ἐργοστασίου στὰ Οἰνόφυτα, τοῦ ὁποῖου ἡ σταδιακὴ λειτουργία ἄρχισε τὸν Ἰανουάριο τοῦ 1971. Τὸ ἐργοστάσιο αὐτὸ ἀνέλαβε τὴν παραγωγὴ τῆς ταινίας ἀλουμινίου καὶ τὴν κοπὴ τῶν δίσκων καὶ τῶν ροδελλῶν, διατηρώντας καὶ τὴν παλαιὰ ἐπωνυμία τῆς ἐταιρίας. Τὸ παλαιὸ ἐργοστάσιο περιορίσθηκε στὴν κατασκευὴ τῶν οἰκιακῶν σκευῶν σὰν χωριστὴ ἐταιρία, με τὴν ἐπωνυμία «ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΣΚΕΥΩΝ ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΥ». Μιὰ δευτέρη θυγατρικὴ ἐταιρία, ἡ «ΒΙΕΣΩΛ», ἔχει ἕνα ἐργοστάσιο στὸ Κορωπὶ καὶ ἀσχολεῖται με τὴν κατασκευὴ σωληναρίων ἀπὸ ἀλουμίνιο, κυρίως γιὰ ὀδοντόπαστα.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΟΙΝΟΦΥΤΩΝ

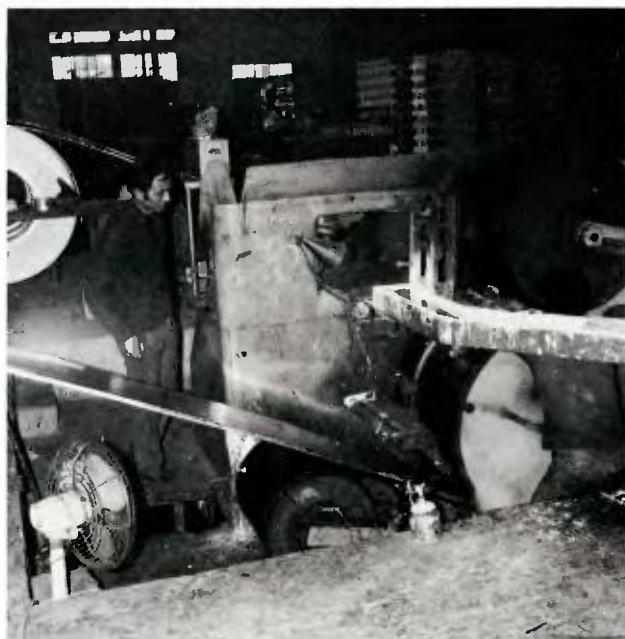
Στὸ 55 χιλμ. τῆς ἐθνικῆς ὁδοῦ Ἀθηνῶν - Λαμίας, πάνω σ' ἕνα μικρὸ ὕψωμα, βρίσκεται τὸ καινούργιο ἐργοστάσιο τῆς ἐταιρίας «ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΟΣ». Διευθυντὴς τοῦ ἐργοστασίου, ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τῆς θεμελιώσεώς του ἀκόμη, ὁ κ. Σαμαρόπουλος. Ἕνας μηχανικὸς νέος στὴν ἡλικία καὶ στίς ιδέες, γεμάτος ζωντάνια καὶ ἀπλότητα. Μᾶς ξενάγησε ὁ ἴδιος στὸ ἐργοστάσιο καὶ μᾶς ἐξήγησε με λεπτομέρεια ὅλη τὴν παραγωγικὴ διαδικασία.

EVANGUELOS MYTILINEOS S.A.

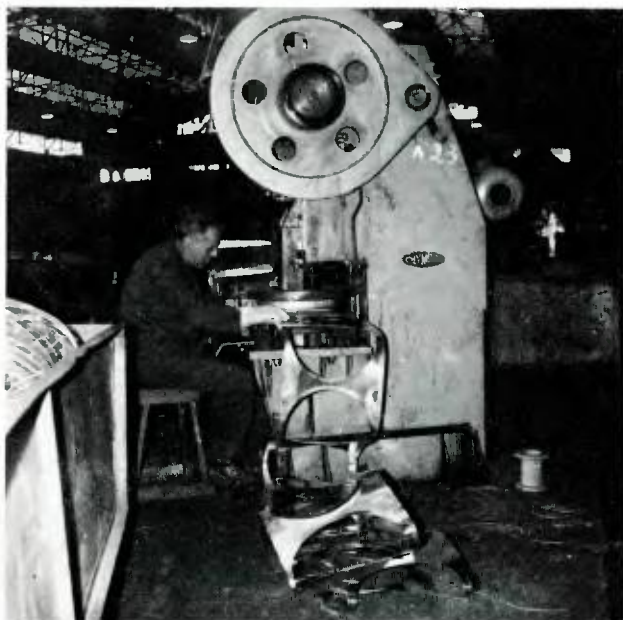
La fondation de la Société «EVANGUELOS MYTILINEOS» se rapporte au début de notre siècle. Ainsi, lorsque le Chef du Service Commercial de notre Société a pris un rendez-vous pour nous avec l'Administrateur-Délégué de cette Société, M. Evanguelos Mytilinéos, nous avons cru que nous allions rencontrer une personne d'un certain âge que nous aurions du mal à interroger. Mais quelle agréable surprise nous attendait ! Nous avons été accueilli avec simplicité et cordialité par un jeune homme courtois d'à peine trente ans. C'est le petit-fils du fondateur de la Société !

La discussion s'est donc déroulée dans une ambiance amicale et M. Mytilinéos nous a donné, bien volontiers, tous les éléments que

Σύστημα συνεχούς χυτεύσεως. Τὸ ρευστὸ ἀλουμίνιο μετατρέπεται σὲ μιὰ ταινία πλάτους 400 χιλ. καὶ πάχους 20 χιλ.

Système de coulée continue. L'aluminium liquide se transforme en une bande d'une largeur de 400 mm et d'une épaisseur de 20 mm.

Κοπή δίσκων (κύκλων) από μιά ταινία αλουμινίου

Coupe des disques (cercles) dans une bande en aluminium

Πρέσσα ροδελλών. Ταχύτης 320 κτυπήματα το λεπτό

Presse pour rondelles. (vitesse : 320 coups/minute)

Ξεκινήσαμε από τους δύο φούρνους πετρελαίου των έπτά τόννων ο καθένας, που είναι τοποθετημένοι δίπλα - δίπλα. Λιώνουν τις χελώνες αλουμινίου A7 και A5, που προέρχονται από το χυτήριο του δικού μας εργοστασίου καθώς και τα αποκόμματα που περισσεύουν στο δικό τους εργοστάσιο και διατηρούν το μέταλλο ρευστό σε μία θερμοκρασία περίπου 730°C. Έπειτα τροφοδοτούν εκ περιτροπής το σύστημα συνεχούς χυτεύσεως, που διαμορφώνει το αλουμίνιο σε μιά ταινία πλάτους 400 χιλ. και πάχους 20 χιλ. Η ταινία ψύχεται κατά την διαμόρφωσή της με την βοήθεια ύδατος, ύστερα κάνει μιά διαδρομή 2 - 3 μέτρων πάνω σε μιά ειδική βάση και εισέρχεται στο θερμό έλαστρο. Έδω το πάχος της μειώνεται στα 8 χιλ. χωρίς να μεταβληθεί το πλάτος της.

Μετά την έξοδο της από το θερμό έλαστρο, η ταινία τυλίγεται σ' ένα στροφέιο ή κόβεται σε κομμάτια, που το μήκος τους εξαρτάται από τον τελικό τους προορισμό. Το στροφέιο με την ταινία τοποθετείται σ' ένα δεύτερο έλαστρο, ψυχρό βέβαια, που μειώνει το πάχος της μέχρι 0,5 χιλ. Η ίδια εργασία μπορεί να γίνει και στο πρώτο έλαστρο, που όταν δεν γίνεται χύτευσις χρησιμοποιείται για ψυχρά έλασι. Πάντως, όπου και να υποστεί την δεύτερη αυτή έλασι, στο τέλος η ταινία θα καταλήξει στις «πρέσες». Πρόκειται για ειδικά μηχανήματα, που κόβουν την ταινία σε δίσκους ή κύκλους, όπως τους λένε οι εργαζόμενοι. Οι δίσκοι αυτοί, διαφόρων διαμετρημάτων, ένδεχεται να υποστούν μιά ανόπτησι, πριν συσκευασθούν και αποσταλούν στις βιομηχανίες οικιακών σκευών.

Αν, μετά την θερμή έλασι, η ταινία κοπεί σε κομμάτια, τότε ή ψυχρά έλασις γίνεται σε άλλα έλαστρα, ήμιαυτόματα. Και έπειδή το πλάτος αυτών των έλαστρων είναι αρκετά μεγάλο, τα κομμάτια της ταινίας μπορούν να υποστούν την έλασι τοποθετημένα κατά μήκος ή κατά πλάτος (κόντρα). Έτσι δημιουργούνται τα φύλλα αλουμινίου, που οι διαστάσεις τους ποικίλουν, ανάλογα με τον προορισμό τους.

Όρισμένα φύλλα θα κοπούν επί παραδείγματι σε τρίγωνα ή τετράγωνα ή και κύκλους ακόμη, για να σταλούν σε κάποιον πελάτη, που κατασκευάζει τις πινακίδες με τα σήματα οδικής κυκλοφορίας. Το μεγαλύτερο όμως μέρος των φύλλων κόβεται σε πιο στενές λωρίδες με τις οποίες τροφοδοτούνται ακατάπαυστα οι πρέσες των ροδελλών. Με μιά ταχύτητα 320 κτυπημάτων το λεπτό, οι πρέσες αυτές κόβουν την λωρίδα σε στρογγυλά κομματάκια, που τα λένε ροδέλλες.

nous lui avons demandés. Avec le même empressement, il a prévu également notre visite dans les deux usines pour le reportage sur place et la prise des photos.

La Société «EVANGUELOS MYTILINEOS» fut fondée en 1908 sous forme d'une entreprise privée (familiale) et avait pour objet le traitement du fer-blanc. Elle a fait sa première connaissance avec l'aluminium pendant l'occupation, d'une manière assez originale : Elle utilisait comme matière première, sans aucun traitement, des boîtes vides de lait en conserve de la Mission Américaine. On ouvrait simplement les boîtes et les transformait dans les installations de l'Usine du Pirée en ustensiles ménagers. L'article a bien marché et la Société commença l'importation de feuilles d'aluminium depuis l'Europe. En 1948, cette ancienne petite entreprise familiale fut transformée en Société Anonyme et s'orienta vers la création d'installations lui appartenant pour la production des feuilles. Le programme fut complété par la construction d'une nouvelle usine à Cénophyta, dont le démarrage par étapes commença en janvier 1971. Cette usine se chargea de la production de la bande en aluminium, de la découpe des disques et de rondelles. Elle conservait l'ancienne raison sociale de la Société. L'ancienne usine se limita à la production d'articles en aluminium sous forme d'une société séparée et sous la raison sociale «INDUSTRIE HELLENIQUE D'USTENSILES EN ALUMINIUM». Une deuxième société filiale, la «VIOSSOL», a une usine à Koropi et s'occupe de la construction de tubes en aluminium, surtout pour la pâte dentifrice.

USINE D'ENOPHYTA

A 55 km d'Athènes sur la route Athènes - Lamia, sur une colline, se trouve donc la nouvelle usine de la Société «EVANGUELOS MYTILINEOS». Directeur de l'Usine dès la pose de sa première pierre, M. Samaropoulos est un jeune ingénieur aux idées modernes, alerte et simple. Il nous a fait visiter l'Usine personnellement et nous a donné toutes les explications nécessaires concernant les procédés de fabrication.

Οι ροδέλλες αποτελούν την πρώτη ύλη για τις βιομηχανίες, που κατασκευάζουν φιάλες για αεραζόλ κουτιά για κονσέρβες ή σωληνάρια για διάφορες πάστες. Η διάμετρος και το πάχος τους ποικίλει ανάλογα με το μέγεθος του τελικού προϊόντος. Όσες μάλιστα προορίζονται για σωληνάρια, έχουν μία μικρή τρύπα στη μέση.

Μετά την κοπή τους, οι ροδέλλες πέφτουν μέσα σ' ένα μεταλλικό καλάθι, το οποίο εν συνεχεία τοποθετείται μέσα στο φούρνο άνοπτήσεως, για να αποκτήσει πάλι το αλουμίνιο τις αρχικές του ιδιότητες και να γίνει εύπλαστο. Ακολουθεί το στάδιο της διαλογής και της συσκευασίας και στο τέλος οι ροδέλλες παίρνουν το δρόμο για τον πελάτη.

Αυτή είναι, σε γενικές γραμμές η παραγωγική διαδικασία του εργοστασίου των Οινόφυτων. Μετασχηματίζει δηλαδή το αλουμίνιο σε ενδιάμεσα προϊόντα, με τα οποία εφοδιάζει άλλα εργοστάσια. Φυσικά μεταξύ των πρώτων πελατών είναι το εργοστάσιο του Πειραιώς, η Βιομηχανία Σκευών Αλουμινίου, την οποία τροφοδοτεί σχεδόν αποκλειστικά με δίσκους (κύκλους) και σε ποσότητα 25 τόννων κάθε μήνα. Μερικές φορές κατασκευάζονται επί τόπου και τελικά προϊόντα, όπως ταψιά, καραβάνες, κουτιά μετρητών της ΔΕΗ κλπ., αλλά η εργασία αυτή βρίσκεται έξω από την κυρία δραστηριότητα του εργοστασίου.

Το εργοστάσιο απασχολεί συνολικά 65 άτομα και εργάζεται μονάχα με μία βάρδια. Στο διάστημα αυτό οι φούρνοι αδειάζουν από μία φορά ε καθένας, δηλαδή χυτεύονται συνολικά 14 τόννοι αλουμινίου, οι οποίοι δίνουν στο τέλος προϊόντα 7 τόννων. Οι άλλοι 7 τόννοι δεν είναι βέβαια ελαττωματικά προϊόντα, αλλά κυρίως φθорές από την κοπή των δίσκων και των ροδελλών. Τα αποκόμματα αυτά, φυσικά δεν ... πετιούνται, αλλά ξαναλύνουν μέσα στους ίδιους φούρνους.

Η παραγωγή του εργοστασίου δεν διοχετεύεται μονάχα στην ελληνική αγορά, αλλά γίνονται και εξαγωγές, όπως δίσκοι στην Κύπρο και την Αφρική, ροδέλλες στη Γερμανία και ταινία σε κουλούρες ακόμη και στη ... Γαλλία!

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Βρισκόμαστε στον αριθμό 89 της Λεωφόρου Αθηνών, στον Πειραιά. Έδω είναι το παλιό εργοστάσιο-του Μυτιληναίου, που τώρα φέρει όπως είπαμε την επωνυμία «Ελληνική Βιομηχανία Σκευών Αλουμινίου». Ο Διευθυντής του εμπορικού τμήματος κ. Αντωνίου θέτει πρόθυμα στη διάθεσή μας τον εργοδηγό

Τελευταία φάσις της διαμορφώσεως μιᾶς χύτρας πάνω σ' ένα «μαζγάλοτορνο».

Dernière phase de la transformation d'une casserole sur le tour

Nous avons commencé la visite par les deux fours à mazout de sept tonnes chacun, installés l'un près de l'autre. Ils fondent les lingots A7 et A5 provenant de la fonderie de notre usine et les déchets produits à l'Usine et conservent le métal à l'état liquide à une température d'environ 730°C. Ils alimentent ensuite, à tour de rôle, le système de coulée continue qui transforme l'aluminium en bandes de 400 mm de largeur et 20 mm d'épaisseur. Cette bande est refroidie à l'eau durant la solidification. Elle effectue ensuite un parcours de 2 à 3 mètres sur base spéciale et entre au laminage chaud. Ici, son épaisseur est diminuée à 8 mm sans que sa largeur soit transformée.

A sa sortie du laminage à chaud, cette bande est roulée ou bien coupée en morceaux dont la longueur dépend de leur usage final. La bobine (bande + touret) est ensuite passée par un autre laminoir froid qui diminue son épaisseur jusqu'à 0,5 mm. Ce même travail peut être réalisé dans le premier laminoir qui est utilisé pour le laminage à froid, lorsqu'il n'y a pas de coulée. En tous cas, que ce laminage soit fait selon la première ou la seconde procédure, la bande arrive à la fin aux presses à découper. Il s'agit d'appareils spéciaux qui coupent la bande en disques (en cercles, comme disent les ouvriers). Ces disques, de divers diamètres, sont recuits, avant d'être emballés et expédiés aux industries produisant les ustensiles culinaires.

Si, après le laminage à chaud, la bande est coupée en morceaux, le laminage à froid s'effectue par d'autres laminoirs semi-automatiques. Etant donné que la largeur de ces laminoirs est assez grande, les morceaux de bande peuvent subir le laminage soit en longueur soit en largeur. Ainsi sont produites les feuilles d'aluminium dont les dimensions varient selon leur destination finale.

Certaines feuilles seront, par exemple, coupées en triangles, d'autres en carrés ou en cercles, pour être expédiés au client qui fabrique les panneaux de signalisation routière. Mais la plus grande partie des feuilles est coupée en bandes plus étroites qui alimentent continuellement les presses à découper des rondelles. A la vitesse de 320 coups à la minute, cette presse coupe la bande en petits morceaux ronds appelés rondelles.

Les rondelles constituent la matière première des industries fabriquant les bombes aérosols, les boîtes de conserve ou les tubes pour les diverses pâtes. Leurs diamètre et épaisseur varient selon la taille du produit final. Celles qui sont destinées à devenir des tubes, portent de plus un petit trou au milieu.

Après la coupe, les rondelles tombent dans une corbeille métallique qui est ensuite placée au four pour être recuite afin que l'aluminium retrouve ses qualités originales. Ensuite vient le stade de la sélection et de l'emballage. Enfin, les rondelles prennent la route vers le client.

Voilà en quelques lignes la procédure de production de l'Usine d'Enophyta. Elle transforme l'aluminium en produits intermédiaires pour approvisionner d'autres usines. Naturellement, un des meilleurs clients est l'Usine du Pirée, l'Industrie d'Ustensiles culinaires en Aluminium; alimentée exclusivement en disques (cercles) elle absorbe 25 tonnes par mois. On produit aussi parfois des produits finis, tels que plateaux, gamelles, des boîtes de compteurs pour la D.E.H. etc. mais ce travail se fait en dehors de l'activité principale de l'Usine.

L'Usine occupe 65 personnes au total, qui travaillent à un seul poste. Pendant ce poste, les fours se vident une fois chacun, c'est-à-dire qu'il y a 14 tonnes d'aluminium coulé au total, qui donnent 7 tonnes de produits. Les autres 7 tonnes sont constituées soit de produits défectueux, soit, surtout, des déchets de disques et rondelles. Les déchets ne sont, naturellement, pas jetés mais refondus dans les mêmes fours.

La production de l'Usine est dirigée non seulement vers le marché local mais aussi exportée vers Chypre

κ. Χαλκιᾶ, ὁ ὁποῖος μᾶς ξεναγεῖ στο ἔργοστάσιο καὶ δίνει ἀπάντησι στὶς ἐρωτήσεις μας.

Ἀρχίζουμε ἀπὸ τοὺς δίσκους ἀλουμινίου, πρὸ τοὺς προμηθεύει τὸ ἐργοστάσιο Οἰνοφύτων. Ἡ διάμετρός τους κυμαίνεται ἀπὸ 8 μέχρι 80 ἑκατοστὰ καὶ τὸ πάχος τους ἀπὸ 0,7 μέχρι 7 ἢ 8 χιλιοστὰ. Μὲ μιὰ διαδικασία σχετικὰ ἀπλή, οἱ δίσκοι θὰ διαμορφωθοῦν σὲ χύτρες, ταψιά, ταβάδες, κατσαρόλες, λεκάνες κλπ.

Ἡ ἐργασία ἐκτελεῖται πᾶν σὲ εἰδικὰ μηχανήματα, πού μοιάζουν μὲ τὸρνους καὶ στῆ γλῶσσα τῶν τεχνικῶν ὀνομάζονται «μαζγαλότορνοι». Ὁ τὸρνος ἔχει ἓναν ὀριζόντιο ἄξονα, πού στὴν ἄκρη του εἶναι στερεωμένη ἡ μήτρα. Κάθε μήτρα ἔχει ἐξωτερικὰ τὸ ἐσωτερικὸ σχῆμα τοῦ σκεύους πού πρόκειται νὰ κατασκευασθῇ. Ἀπέναντι στὴ μήτρα ὑπάρχει ἓνας δεῦτερος ἄξονας περιστρεφόμενος, πού στὴν ἄκρη του φέρει ἓνα μικρὸ δίσκο, κάθετα τοποθετημένον. Πάνω σ' αὐτὸν τὸν δίσκο προσαρμόζεται ὁ δίσκος τοῦ ἀλουμινίου, κεντράρεται μὲ τὴν βοήθεια ἑνὸς ὠστήριου, πού κρατᾷ ὁ τεχνίτης καὶ ὕστερα ἐρχεται σὲ ἐπαφὴ μὲ τὴν βάσι τῆς μήτρας. Μὲ τὸ ἴδιο ὠστήριο καὶ ἐνῶ τὸ σύστημα περιστρέφεται μὲ μεγάλη ταχύτητα, ὁ τεχνίτης σπρώχνει τὰ ἄκρα τοῦ ἀλουμινένιου δίσκου, ἀναγκάζοντάς τον νὰ περιβάλῃ τὴν μήτρα καὶ νὰ πάρῃ τὸ σχῆμα τῆς. Αὐτὸ ἦταν. Μέσα σὲ λίγα δευτερόλεπτα ἡ χύτρα μας εἶναι ἐτοιμὴ !

Ἐτοιμὴ, βέβαια, τρόπος τοῦ λέγειν. Γιατὶ ἀκολουθεῖ μιὰ σειρά ἀπὸ διαδικασίες πρὶν ἐγκαταλεῖψῃ τὸ ἐργοστάσιο. Καὶ πρῶτα-πρῶτα πρέπει νὰ περάσῃ ἀπὸ ἓνα ἄλλο εἶδος τὸρνου, γιὰ νὰ γυαλισθῇ ἐσωτερικὰ. Ὑστερα θὰ περάσῃ ἀπὸ ἓνα ζεστό μπάνιο καυστικῆς ποτάσας, γιὰ νὰ καθαρισθῇ. Θὰ πλυθῇ μὲ νερὸ καὶ θὰ μπῇ σ' ἓνα δεῦτερο μπάνιο μὲ διάλυμα 40 % νιτρικοῦ ὀξέος, γιὰ νὰ φύγουν οἱ σκιές ἀπὸ τὴν ἐπιφάνεια τοῦ μετάλλου. Θὰ πλυθῇ γιὰ δεῦτερη φορὰ καὶ θὰ μπῇ στὸ στεγνωτήριο. Ὑστερα θὰ ἐπισκεφθῇ τὸ μαρκαριστικὸ, γιὰ νὰ τυπωθοῦν πάνω τῆς τὰ στοιχεῖα τῆς ταυτότητός της καὶ θὰ γυαλισθῇ ἐξωτερικὰ μὲ πᾶνινες ἢ συρμάτινες βούρτσες. Θὰ περάσῃ ἀπὸ τὸ καρφωτικὸ, γιὰ νὰ ἀποχτήσῃ λαβές, νὰ τὴν πιάνωμε καί, τέλος, θὰ τὴν τρίψουν μὲ σκόνη ἀνθρακικοῦ ἄσβεστίου, νὰ πάρῃ τὴν ὀριστικὴ τῆς στιλπνότητα. Τώρα εἶναι ἐτοιμὴ γιὰ συσκευασία καὶ ἀποστολὴ στὴν καταναλωσι.

Πρέπει νὰ σημειώσωμε, ὅτι ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς μαζγαλότορνους, ὑπάρχουν καὶ οἱ αὐτόματοι, πού διαμορφώνουν τοὺς δίσκους σὲ σκεύη χωρὶς τὴν ἐπέμβασι τοῦ τεχνίτου. Ἡ ἴδια ἐργασία, σούλαχιστον γιὰ ὠρισμένα σκεύη, γίνεται ἐπίσης καὶ στὴν πρέσσα, πού χρησιμοποιεῖται βασικὰ γιὰ τὰ ἠλεκτρικὰ σκεύη, δηλαδὴ ἐκεῖνα πού θὰ χρησιμοποιηθοῦν στὶς ἠλεκτρικὲς κουζίνες.

Ἡ πρέσσα φέρει τὴν μήτρα σὲ κάθετο ἄξονα, ἐνῶ ὁ δίσκος τοῦ ἀλουμινίου τοποθετεῖται ἀπὸ κάτω σὲ ὀριζόντια θέσι. Τὰ ἀπλὰ σκεύη διαμορφώνονται μὲ δυὸ διαδοχικὲς πιέσεις ἢ πάσσα ὅπως τὰ λένε, ἐνῶ τὰ ἠλεκτρικὰ χρειάζονται τέσσερα, γιατί γίνονται ἀπὸ δίσκους πάχους 7 ἢ 8 χιλ. Τὰ ἠλεκτρικὰ σκεύη ἐπίσης, ἐκτὸς ἀπὸ τίς διαδικασίες πού ἀναφέραμε γιὰ τὸν καθαρισμό, τὸ γυάλισμα, τὸ μαρκάρισμα κλπ., χρειάζονται καὶ εἰδικὴ διαμόρφωσι τῆς ἐξωτερικῆς ἐπιφανείας τοῦ πυθμένος τους, γιὰ νὰ ἐπιτευχθῇ ἀπόλυτη ἐπαφὴ μὲ τὴν ἐστία τῆς κουζίνας. Ἡ ἐργασία αὕτη γίνεται μὲ τὴν βοήθεια μικρῶν τὸρνων.

Τὰ ἐξαρτήματα τῶν σκευῶν, βασικὰ δηλαδὴ οἱ χειρολαβές τους, κατασκευάζονται ἐπὶ τόπου ἀπὸ φύλλα λαμαρίνας ἢ, συνήθεστερα, πάλι ἀπὸ ἀλουμίνιο. Ἡ ἐπένδυσις τῶν χειρολαβῶν μὲ βακελίτη γίνεται πᾶν σὲ κάτι μηχανήματα, πού μοιάζουν μὲ πρέσες. Οἱ χειρολαβές τοποθετοῦνται μέσα σὲ εἰδικὲς θήκες, σκεπάζονται μὲ σκόνη βακελίτου καὶ συμπιέζονται μὲ εἰδικὰ ἔμβολα. Τὰ ἔμβολα αὐτὰ θερμαίνονται μὲ ἠλεκτρικὲς ἀντιστάσεις καὶ ἡ σκόνη τοῦ βακελίτου γίνεται πάστα, πού περιβάλλει τὴν χειρολαβή, ἐνῶ ταυτόχρονα ψήνεται. Ὑστερα οἱ χειρολαβές μεταφέρονται στὸ καρφωτικὸ, γιὰ νὰ μονταρισθοῦν πάνω στὰ σκεύη, συνήθως μὲ ἠλεκτρικὲς πόντες καὶ ὄχι μὲ πριτσίνια.

Αὕτη εἶναι ἡ Ἑλληνικὴ Βιομηχανία Σκευῶν Ἀλουμινίου, πού ἐφοδιάζει τὴν ἑλληνικὴ ἀγορὰ μὲ 25 τόννους προϊόντων κάθε μῆνα. Γιὰ τὴν ἄλλη θυγατρικὴ Ἑταιρία, τὴν ΒΙΕΣΩΛ, θὰ μιλήσωμε σὲ ἄλλο τεῦχος.

et l'Afrique (pour les disques), des rondelles vers l'Allemagne et des bandes en rouleaux même... vers la France !

USINE DU PIREE

Nous sommes au numéro 89 sur l'Avenue d'Athènes, au Pirée, où se trouve l'ancienne Usine de Mytilinées appelée aujourd'hui «Industrie Hellénique d'Ustensiles

Ἡ μεγάλη πρέσσα, πού διαμορφώνει μαγειρικὰ σκεύη κυρίως γιὰ ἠλεκτρικὲς κουζίνες.

La grande presse qui forme les ustensiles ménagers destinés aux cuisinières électriques.

Καρφωτικὸ. Μὲ τίς χειρολαβές, πού ἀποκοτῶν ἐδῶ τὰ σκεύη, τελειώνει καὶ ὁ κύκλος τῆς κατασκευῆς των.

Clouage. Avec les manches fixés ici sur les ustensiles, se termine le cycle de leur fabrication.

Culinaires en Aluminium». Le Directeur de la Section Commerciale, M. Andoniou, met bien volontiers à notre disposition l'agent de maîtrise M. Halkias, qui nous fait visiter l'Usine et répond à toutes nos questions.

Nous commençons par les disques d'aluminium fournis par l'Usine d'Enophyta. Leur diamètre varie de 8 à 80 cm et leur épaisseur de 0,7 à 7 ou 8 mm. Selon une procédure relativement simple, les disques seront transformés en marmites, plateaux, poêles, casseroles, bassins etc.

Ce travail s'effectue sur des appareils spéciaux qui ressemblent à des tours. Ils ont un axe horizontal avec une matrice fixée à son extrémité. Chaque matrice a extérieurement la forme de l'ustensile qui sera fabriqué. En face de cette matrice il y a un deuxième axe rotatif qui porte à son bout un disque, posé verticalement. Sur ce disque s'adapte le disque en aluminium, centré à l'aide d'un poinçon tenu par l'ouvrier et touche la base de la matrice. Avec ce même poinçon et alors que le système tourne avec une grande vitesse, l'ouvrier pousse les extrémités du disque en aluminium, le forçant à envelopper la matrice pour prendre sa forme. C'est tout. Au bout de quelques secondes, notre marmite est prête !

Dire qu'elle est prête est une expression, car elle doit subir de plus toute une série d'opérations avant de quitter l'Usine. Elle passe d'abord par une autre tour pour être polie intérieurement. Puis, elle passe par un bain de potasse caustique pour être nettoyée. Elle est ensuite lavée à l'eau pour entrer dans un deuxième bain dans une solution de 40 % d'acide nitrique pour éliminer les tâches de la surface du métal. Elle est lavée pour une deuxième fois et entre ensuite au séchage. Elle passe par la suite, au marquage pour l'impression de ses éléments d'identité et pour être polie extérieurement avec des brosses en tissu ou en fil. On fixe ensuite les poignées par rivage. Enfin, elle est polie avec de la poudre de carbonate de chaux pour obtenir son aspect définitif. Maintenant elle est prête à être emballée et expédiée à la consommation.

Il faut noter qu'à part les tours normaux, il existe également des tours automatiques qui transforment les disques en ustensiles sans l'intervention d'un ouvrier. Pour certains ustensiles, ce même travail s'effectue également à la presse, utilisée en principe pour les ustensiles des cuisinières électriques.

Cette presse porte une matrice sur axe vertical, alors que le disque en aluminium est posé en dessous en position horizontale. Les ustensiles simples sont formés par deux pressions successives, deux passes disent les techniciens. Les ustensiles, destinés aux cuisinières électriques, demandent quatre passes car ils sont faits avec des disques d'une épaisseur de 7 ou 8 mm. Ces derniers, à part les divers stades de nettoyage, polissage, marquage etc. mentionnés ci-dessus, reçoivent un usinage spécial de la surface extérieure du fond pour obtenir un contact absolu avec le foyer de la cuisinière. Ce travail est effectué à l'aide de petits tours.

Les accessoires des ustensiles, les poignées en particulier, sont fabriqués sur place avec des feuilles de tôle ou, plus souvent, en aluminium. Le revêtement en bakélite des manches se fait avec des machines qui ressemblent à des presses. Ces manches posés dans des étuis, sont couverts d'une poudre de bakélite et pressés par des pistons spéciaux. Les pistons sont chauffés par des résistances électriques et la poudre de bakélite se transforme en pâte qui recouvre le manche en même temps qu'elle est cuite. Les manches sont ensuite transportés pour être fixés sur les ustensiles, par points de soudure électrique et non pas par rivets.

Nous vous avons donc présenté l'Industrie Hellénique des Ustensiles de cuisine en Aluminium qui approvisionne le marché grec avec 25 tonnes de produits chaque mois. Nous reparlerons de l'autre Société filiale, la VIOSSOL, dans un prochain numéro de notre revue.

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΕΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

ΕΝΑ ΝΤΕΡΜΠΥ

Του κ. Νικολάου Κυρίτση

"Ας όψεται ό Μανωλάκης που χτύπησε τό κουδοῦνι. έκείνη τήν άποφράδα μέρα, και μόλις που είχα κατεβάσει τό σπιτάδα μου με τίς σάλτσες τίς μπόλικες, είχα τραβήξει τά κρασιά μου τά ώραία και κάπνιζα άπολαμβάνοντας τά τσιγαράκια μου τά βαρειά, προετοιμάζοντας τό έδαφος γιά ένα μακάριο άπογευματινό ύπνο !

Χτύπησε λοιπόν τό κουδοῦνι, άνοιξε ή γυναίκα μου ή Στέλλα και μπήκε φουριόζος ό Μανωλάκης, λές και τόν κυνηγούσε ή Μαφία να τόν καθαρίσει και είπε λαχανιασμένος :

— "Ακόμα έτσι είσαι ; Σήκω και μόλις προλαβαίνουμε !

— Τί είναι, ρέ Μανώλη, έπιστράτευση ;

— "Ωχ καημένη, όρεξη έχεις μεσημεριάτικα. Πάμε και δέν θα βρούμε θέσεις στο γήπεδο !

Και μου έξήγησε, ότι ήταν να πάη με τόν κουμπάρο του τό Μηνά, αλλά πέθανε ή πεθερά του Μηνά και γιά να μήν πάη χυμένο τό εισιτήριο του Μηνά, πέρασε να πάρη έμένα.

Μέχρι τήν άτιμη έκείνη μέρα μόνο άπ' έξω είχα περάσει από τό γήπεδο, ούτε που ήξερα τί κάνουνε μέσα τόσος κόσμος κύριε Κυριακή και ούρλιάζουνε σαν παλαβοί, αλλά ό Μανωλάκης καθήλωσε τίς άντιρρήσεις μου :

— "Ελα καημένη, εισιτήριο τζάμπα έχεις, δέν θα πληρώσης και τίποτα, τσιγγούνη !

"Εδώ πρέπει να σάς πώ, ότι ό Μανωλάκης εκτός που είναι φίλος μου, είναι και συνεταίρος μου στο μαγαζί (ήλεκτρικά είδη - ψυγεία κλπ.) (και άμα περάσετε από τήν "Αριστοφάνους, μηήτε μέσα, θα σάς κάνουμε καλή τιμή) και τά πηγαίναμε πολύ καλά με τόν Μανωλάκη και δόξα τώ θεώ βγάσαμε τά προς τό ζήν. Πές πές λοιπόν ό Μανωλάκης έπενέβη και ή Στέλλα που ήθελε να με ξεφορτωθή, γιά να πάη γιά κούμ-κάν —των πεντακοσίων παρακαλώ— με πείσανε.

"Ετοιμάστηκα, μπήκαμε σε ένα ταξι και νάσου ό καλός σου στο γήπεδο. Κόσμος πολός, στριμωξίδι, έφαγα μία στο καλάμι και είπα ώχ, έφαγα μία άγκωνιά στο πλευρά και φώναξα άχ, πάτησα δύο, με σφηνώσανε κάτι άλλοι που μούρθε να βγάλω τό σπιτάδο, όλα καλά και ώραία, μπήκαμε στο γήπεδο !

"Από δώ" φώναζε ό Μανωλάκης, που ήταν ό άρχηγός. Πηδήσαμε μερικούς, φώναζαν οι άλλοι που πατήσαμε άπάνω τους, άναρριχηθήκαμε στίς εξέδρες και καθήσαμε επί τέλους μπαϊλντισμένοι, με σώοι και άβλαβείς. Άνάψαμε ένα τσιγαράκι να άνασάνουμε, μάς χτυπούσε ό ήλιος κατακούτελα σαν βασανιστής των ές-ές και έν τώ μεταξύ μου έξήγησε ό Μανωλάκης, ότι παίζει ή ομάδα του, ό Σουρμεναϊκός, που ήτανε πρώτος στη βαθμολογία, με τήν Μπραχαμική, που τόν είχε από κοντά. Σήμερα έπρεπε να δώσουμε στον Σουρμεναϊκό με φωνές και με τύμπανα να κερδίση και να πάρη τό πρωτάθλημα. Όλα καλά τά καταλάβαινα και έμεινα σύμφωνος με τόν Μανωλάκη, όταν ξαφνικά πεταχτήκανε οι μισοι θεαταί άπάνω. Φωνές, λάβαρα, ίαχές ! Βγήκανε από μία τρύπα έντεκα νταγκλαράδες με ιαύρες φανέλλες και μαύρα σώβρακα, σαν τά κοράκια, τρέχανε άπ'ε δώ κι' από εκεί να ζεσταθούνε, λέει, ντάλα καλοκαίρι και ό Μανωλάκης μου είπε :

— Τώρα που θα βγή ή ομάδαρά μας, να δής τί έχει να γίνη !

Δέν πρόλαβε να τό πη και βγήκανε άλλοι έντεκα από τήν τρύπα, γυάλισε τό μάτι του Μανωλάκη, σηκώθηκε άπάνω, ούρλιαζε «σκίστε τους, κομματιάστε τους, ρουφήχτε τό αίμα τους», με τραπούσε και μένα από τό μανίκι και λίγο έλειψε να του μείνη στο χέρι, γιά να φωνάζουμε μαζί σαν Ζακυνθινή χορωδία ! Μερικοί τραγουδούσανε τόν ύμνο της ομάδας μας, κάτι άλλοι χτυπούσανε ρυθμικά παλαμάκια, λές και θέλανε να ζαναβγή ή πρωταγωνίστρια του θεάτρου μετά τό έργο και νάσου και μπήκανε στο στίβο τρεις ακόμη στα μαύρα, σαν τούς νεκροθάφτες. Μου έξήγησε ό Μανωλάκης, ότι ήτανε οι διαιτηταί και τό παιχνίδι άρχισε.

Καλά πηγαίναμε, ήσυχο τό μάτς ήτανε, εκτός από μερικές κλωτσιές και μία γροθιά που έπεσε, άρπαχτήκανε και κανα-δυό,

τούς χωρίσανε και όλα θα τελείωναν ώρατα και καλά με Ισοπαλία, όταν έγινε το κακό.

Κάποιος της Μπραχαμιακής πήρε την μπάλλα, πέρασε έναν, πέρασε κι' άλλον, ο τρίτος τούδωσε μια κλωτσιά αλλά δεν τόν πέτυχε, ο τέταρτος τόν άρπαξε απ' την φανέλλα, ζέφυγε αυτός, δίνει ένα σουτ και γκολ ! !..

Ουρλιάζανε απ' τη χαρά τους οι Μπραχαμιακοί, πηδούσανε σαν άραπάδες στο χορό του πολέμου, άνεμίζανε τα λάβαρα, δάγκωνε τα μανίκια του ο Μανωλάκης απ' το κακό του και άφριζε και τότε ήταν που ξεχάστηκε με ποιανού μέρος ήμουναι και πετάχτηκα πάνω και φώναξα «γκόλ ! !..».

Άνάψανε τα αίματα δίπλα μου, κάποιος μου πέταξε το μαξιλαράκι που καθότανε, ένας άλλος πέταξε ένα μπουκάλι λεμονάδας, ο Μανωλάκης με έφτυσε και με είπε κουρέλα και οι υπόλοιποι πέσανε πάνω μου και άρχισαν να βαράνε όλοι μαζί και μετά τίποτα...

Τώρα άμα δήτε στο δρόμο κάποιον να περπατάη με το κεφάλι δεμένο σαν σαρίκι μαχαραγιά, το ένα χέρι στο γύψο και το μάτι βουλωμένο αλά Νταγινά, να ξέρετε ότι είμαι εγώ και μη μου μιλήσετε για γήπεδο, γιατί θα κάνω φόνο εκ προμελέτης !

Και το χειρότερο ξέρετε ποίο είναι ; 'Ο Μανωλάκης άπειλει να διαλύσουμε το μαγαζί γιατί, λέει, δεν συνεταιρίζεται ποτέ με έναν Μπραχαμιακό, ενώ αντιμετωπίζω πρόβλημα διαζυγίου από την γυναίκα μου γιατί λέει, ότι δεν είμαι άνδρας, άφου με δείρανε και να φορέσω φουστάνια. Μάλιστα ! ! !

ΤΙ ΛΩΖΑΝΗ, ΤΙ ΚΟΖΑΝΗ...

Διάβαζα, πριν από καιρό, ότι στην Άμερική κάποια κυρία ζήτησε διαζύγιο κατηγορώντας τόν άντρα της για ψυχική σκληρότητα. Συγκεκριμένα δεν της άγοράζε ηλεκτρική κουζίνα τελευταίο μοντέλο, που διέθετε ειδικό κουμπί, που ανοίγοντάς το ξεροψηνόταν, λέει, ή πέτσα από το κοτόπουλο ! Τελικά δεν μου έκανε εντύπωση ή είδησις —στην Άμερική συνέβη— όσο οι σκέψεις που έκανα γι' αυτόν τόν άναξιοπαθόντα συνάνθρωπό μας. Σκεφθήτε, δηλαδή, το δικό του το τομάρι τί κάψιμο είχε ! Αυτά συμβαίνουν στην Άμερική και άς πά' να συμβαίνουν. Έμεϊς εδώ όταν έχουμε κοτόπουλο, το μαγειρεύουμε πιλάφι, με μπάμιες ή με τραχανά και κανένα πρόβλημα διαζυγίου δεν έχουμε. Ούτε συννεφάκια στην οικογενειακή γαλήνη μας.

Βέβαια ή πρόοδος είναι πρόοδος. Σκεφθήτε πως μαγειρεύει ή γιαγιά μας στην φωτιά με τα ξύλα και με πήλινο τσουκάλι. Στην εποχή της μητέρας μας, βέβαια, χρησιμοποιούσαν τη «γκαζιέρα». Άκολουθούν οι κουζίνες ύγραερίου και οι ηλεκτρικές κουζίνες. Γυρνάς το κουμπί και το κοτόπουλο γίνεται. Μέχρι, να πούμε, και χρονοδιακόπτη έχουνε οι ηλεκτρικές κουζίνες. «Μαγειρεύω και δεν με μέλει».

“Ε, λοιπόν, είναι παρατηρημένο : “Όσοι έχουν και μαγειρεύουν, έστω και με παλιά συστήματα, δεν τούς μέλει ! !..

Νά έχης τηλεόρασι, λέει, και να μαγειρεύς σέ μπακιρένιο τέντζερη (κατσαρόλα χάλκινη) ! Προς θεού, είναι αντιπροσδευτικό ! Και εάν κανείς έχη την άτυχία να έχη τηλεόρασι και μπακιρένιο «τέντζερη», να άγοράση γρήγορα κατσαρόλα INOX για την κουζίνα. Τόν «τέντζερη» να τόν βάλη επάνω στην τηλεόρασι για φιγούρα. (Η τηλεόρασι δεν χωράει μέσα στον τέντζερη). Αυτή είναι ή μόδα.

“Ετσι είμαστε έμεϊς οι άνθρωποι της βιομηχανίας, που πολεμάμε στην πρώτη γραμμή για την πρόοδο. Έχουμε περισσότερη κατανόησι για κάθε άλλαγή και για κάθε καινούργιο.

Μην κυττάζετε μερικούς, που δεν λένε να προσαρμοσθούν στην εποχή μας. Πάρτε για παράδειγμα τούς έστιάτορες. Διαβάζεις τόν κατάλογο των φαγητών και πουθενά δεν σε πληροφορούν που μαγειρέψαν τό, άς πούμε, κριθαράκι από γιουβέτσι. Είδε ποτέ κανείς σέ κατάλογο έστιατορίου π.χ. κεφτέδες αλά τρανζίστορ ;

“Η γυναίκα μου έχει μια φίλη, την Βιργινία. Έγώ έχω την Βιργινία δια βίου. Η Βιργινία έχει ιδέες. Η γυναίκα μου θαυμάζει τις ιδέες της Βιργινίας, εγώ πληρώνω τις ιδέες της Βιργινίας. Κατά την γνώμη της γυναίκας μου, ή Βιργινία έχει τις πιο τέλειες ιδέες. Ιδέες του 2001, δεύτερο εξάμηνο. “Ο,τι πή ή Βιργινία είναι κανόνας χωρίς εξαίρεσι. Για μένα ό,τι πή ή Βιργινία είναι ... Τέλος πάντων, με συγχωρήτε. “Ο,τι πή ή Βιργινία ώρα 12 μεσημέρι ή μεσάνυχτα, δεν έχει σημασία, ώρα 12 και ένα λεπτό είναι ξεπερασμένο, είναι παρελθόν και πάμε για φρέσκα. Δεν ξέρω πόσο με καταλαβαίνετε. Έγώ με αυτή την Βιργινία δεν καταλαβαίνω τίποτα.

“Ελεγε λοιπόν ή Βιργινία τις προάλλες, ότι οι ηλεκτρικές κουζίνες μάρκας «Βόλτ και Άμπέρ» είναι μοναδικές. Μία φορά όταν έλεγαν κάτι, έπρεπε να το σκεφθούν. Τώρα ό κάθε ένας λέει ό,τι θέλει και άς πά' να λή. Είπε όμως ή Βιργινία, ότι οι ηλεκτρικές κουζίνες «Βόλτ και Άμπέρ» είναι «άπίθανες, καταπληκτικές, μοναδικές» ! ! ! Τό άκουσε ή γυναίκα μου και από τη στιγμή εκείνη ψήνομαι. Η γυναίκα μου θέλει κουζίνα «Βόλτ και Άμπέρ». Προσπαθώ να της εξηγήσω, ότι ή κουζίνα που έχουμε, με βόλτ και άμπέρ δουλεύει. Η άπίθανη κουζίνα της Βιργινίας είναι σαν την δικιά μας, την ίδια δουλειά κάνει. Τό ξέρω, μου λέει, όμως ή κουζίνα «Βόλτ και Άμπέρ» έχει την σφραγίδα της προόδου. Τό είπε ή Βιργινία ! Σκέψου, μου λέει, έχει ένα «μάτι» (έστία) άλλοιώτικο απ' τ' άλλα ! ! “Επρεπε να βλέπατε τα δικά μου τα μάτια εκείνη την ώρα !

Σαν μαχητής για την πρόοδο καταλαβαίνω πολύ καλά, ότι ένα μάτι άλλοιώτικο απ' τ' άλλα στην ηλεκτρική κουζίνα είναι πρόοδος. Εάν έχης κουζίνα «Βόλτ και Άμπέρ» καμαρώνεις και στους συναδέλφους. Άσε ή γυναίκα σου στίς φίλες της πιά ... Λές : «Έμεϊς στο σπίτι έχουμε την νέα κουζίνα με τό ένα μάτι άλλοιώτικο απ' τ' άλλα» !

Τι τα θέλετε, είναι καλύτερα να έχω μοντέρνα κουζίνα και μάλιστα με ένα μάτι άλλοιώτικο απ' τ' άλλα, παρά να έχω εγώ τό ένα μάτι άλλοιώτικο από τό άλλο ! Μεταξύ μας, άρχίζω να φοβάμαι την Βιργινία.

M. Δ.

ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ

PROVERBES

Ἡ συνύπαρξις Ἑλλήνων καὶ Γάλλων, τόσο στὴν ἐργασία, ὅσο καὶ στὶς κοινωνικὲς ἐκδηλώσεις, ἔχει δείξει ὅτι οἱ δυὸ λαοὶ ἔχουν ἀρκετὰ κοινὰ σημεῖα στὸν τρόπο διέψεως καὶ στὶς συνήθειες. Ἄν μάλιστα δὲν ὑπῆρχε ἡ διαφορὰ στὴ γλῶσσα, οἱ ὁμοίωτες θὰ ἦσαν περισσότερο ἐμφανεῖς. Σὰν ἀπόδειξι αὐτοῦ τοῦ ἰσχυρισμοῦ θὰ παραθέσωμε μερικὲς ἑλληνικὲς παροιμίες καὶ δίπλα τὶς ἀντίστοιχες γαλλικὲς. Θὰ διαπιστώσωμε ἔτσι σχεδὸν ἀπόλυτη ταύτησι στὴν ἔννοια κάθε παροιμίας, ἔστω καὶ ἂν χρησιμοποιοῦνται διαφορετικὲς ἐκφράσεις στὴν κάθε γλῶσσα.

Μὲ τὴν εὐκαιρία αὕτῃ θὰ θέλαμε νὰ παρακαλέσωμε τοὺς Ἕλληνες καὶ Γάλλους ἀναγνώστες μας νὰ στείλουν πρὸς τὴν Σύνταξι τῆς «ΑΛ-ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΩΣ» ὅποιοδήποτε στοιχεῖο γνωρίζουν κοινὸ καὶ στοὺς δύο λαοὺς ποὺ νὰ ἀναφέρεται σὲ ἥθη, ἔθιμα καὶ συνήθειες ἢ ἀκόμη καὶ ... παροιμίες, ποὺ δὲν θὰ βροῦν δημοσιευμένες στὸ περιοδικό μας.

Ἀρχίζομε λοιπὸν ἐμεῖς μὲ μερικὲς παροιμίες:

1. **Οἱ καλοὶ λογαριασμοὶ κάνουν τοὺς καλοὺς φίλους**
Γιὰ νὰ διατηρηθῇ μιὰ φιλία, πρέπει ὁ καθένας νὰ ἐκπληρῶνῃ ἐπακριβῶς τὶς ὑποχρεώσεις του πρὸς τὸν ἄλλον.
2. **Ὅπως στρώσης, θὰ πλαγιάσης**
Οἱ συνέπειες καὶ τὰ ἀποτελέσματα εἶναι ἀνάλογα πρὸς τὴν συμπεριφορὰ καὶ τὸν τρόπο ἐργασίας τοῦ καθενός.
3. **Ὁ σκοπὸς ἀγιάζει τὰ μέσα**
Λέγεται, ὅταν ἐπιδιώκωμε κάποιον ὑψηλὸ σκοπὸ χρησιμοποιοῦντας καὶ μέσα ἀνεπιτρεπτά.
4. **Περὶ ὀρέξεως οὐδεὶς λόγος**
Ὁ καθένας εἶναι ἐλεύθερος νὰ ἔχῃ τὰ γούστα καὶ τὶς προτιμήσεις του.
5. **Τὸ ράσο δὲν κάνει τὸν παπᾶ**
Ἡ ἐνδυμασία δὲν ἀναδεικνύει τὸν ἄνθρωπο, οὔτε πρέπει νὰ τὸν κρίνωμε ἀπὸ τὴν ἐξωτερικὴ του ἐμφάνισι.
6. **Στὴ βράσι κολλάει τὸ σίδερο**
Μόλις παρουσιασθῇ ἡ κατάλληλη εὐκαιρία ἢ μόλις μιὰ ὑπόθεσι βρεθῇ σὲ καλὸ δρόμο, πρέπει νὰ ἐνεργήσωμε ἀμέσως καὶ ἀποφασιστικά.
7. **Χωρὶς φωτιὰ καπνὸς δὲν βγαίνει**
Πίσω ἀπὸ κάθε διάδοσι ὑπάρχει πάντα κάποια πραγματικότητα.
8. **Κόρακας κοράκου μάτι δὲν βγάζει**
Ὁ κακὸς δὲν βλέπει ποτὲ τὸν ὁμοῖόν του.
9. **Κάλλιο ἀργὰ παρά ποτὲ**
Σὲ ὥριμους περιπτώσεις, εἶναι προτιμώτερο νὰ ἐνεργήσωμε ἔστω καὶ μὲ καθυστέρησι, παρά νὰ μὴν ἐνεργήσωμε καθόλου.
10. **Σπυρὶ ποὺ δὲν σὲ τρώει, μὴν τὸ ζύνεις**
Δὲν πρέπει νὰ ἀφυπνίζωμε καὶ νὰ ἀναζωπυρῶνωμε κοιμισμένα πάθη καὶ ξεχασμένα θλιβερά γεγονότα.
11. **Ταιριάζουν καὶ συμπεθεριάζουν**
Αὐτοὶ ποὺ ἔχουν τὶς ἴδιες ιδέες, τὶς ἴδιες κλίσεις καὶ τὰ ἴδια γούστα, ἐπιζητοῦν ἀμοιβαία ὁ ἕνας τὴ συντροφιά τοῦ ἄλλου.

Αὐτὰ γιὰ σήμερα. Στὸ ἐπόμενο τεῦχος θὰ συνεχίσωμε.

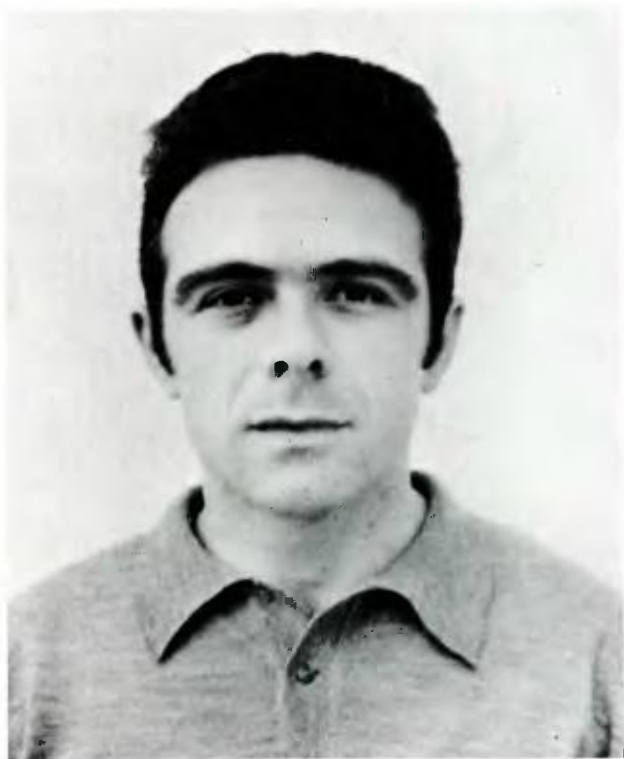
La co-existence de Grecs et de Français tant à l'usine qu'en société a prouvé que ces deux peuples ont plusieurs points communs dans leur manière de penser, dans leurs habitudes et si la différence de langue n'existait pas, la ressemblance serait encore plus frappante. Nous citerons ci-dessous comme preuve quelques proverbes grecs et leur équivalence en français. Nous constaterons ainsi une grande similitude de fond malgré certaines divergences d'expressions.

Nous saisissons cette occasion pour demander à nos lecteurs Grecs et Français de bien vouloir nous signaler toute similitude de mœurs et de coutumes entre nos deux peuples qu'ils auraient pu relever y compris des proverbes que nous n'aurions pas encore publiés dans notre revue.

Nous commençons donc par quelques proverbes :

1. **Les bons comptes font les bons amis.**
Pour rester amis, il faut s'acquitter exactement de ce que l'on se doit l'un à l'autre.
2. **Comme on fait son lit, on se couche.**
Il faut s'attendre en bien ou en mal à ce qu'on s'est préparé à soi-même par sa conduite.
3. **La fin justifie les moyens.**
Principe d'après lequel le but excuserait les actions coupables commises pour l'atteindre.
4. **Des goûts et des couleurs il ne faut pas disputer.**
Chacun est libre d'avoir ses préférences.
5. **L'habit ne fait pas le moine.**
Ce n'est pas sur l'extérieur qu'il faut juger les gens.
6. **Il faut battre le fer pendant qu'il est chaud.**
Il faut pousser activement une affaire qui est en bonne voie.
7. **Il n'y a pas de fumée sans feu.**
Derrière les apparences, les on-dit, il y a toujours quelque réalité.
8. **Les loups ne se mangent pas entre eux.**
Les méchants ne cherchent pas à se nuire.
9. **Mieux vaut tard que jamais.**
Il vaut mieux, en certains cas, agir tard que ne pas agir du tout.
10. **N'éveillez pas le chat qui dort.**
Il ne faut pas réveiller une fâcheuse affaire, une menace assoupie.
11. **Qui se ressemble s'assemble.**
Ceux qui ont les mêmes penchants se recherchent mutuellement.

C'est tout pour aujourd'hui. Nous continuerons dans notre prochain numéro.

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ ΠΟΙΟΣ...

ΣΤΑ ΑΣΠΡΑ ΣΠΙΤΙΑ

ΜΙΑ

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙ

ΜΕ ΤΟΝ

Κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΚΟΡΟΔΗΜΟ

Ἐπειδὴ τώρα τελευταῖα οἱ περισσότερες συζητήσεις γίνονται κάθε μέρα γύρω ἀπὸ τὴν αὐξησὶ τῆς τιμῆς τῶν ὑγρῶν καυσίμων καὶ ἰδιαίτερα τῆς βενζίνης, σκεφθήκαμε ὅτι στὸ Συνεργεῖο Ὁχημάτων τοῦ Ἑργοστασίου θὰ ἤξεραν, ἴσως, καμμιά μαγικὴ συνταγή, νὰ μὴν καίμε πλέον βενζίνη στὰ αὐτοκίνητά μας! Τρέξαμε λοιπὸν ἐκεῖ γεμάτοι ἐλπίδες, ἀλλὰ ... ἀπογοητευθήκαμε πικρά! Ὅλοι κρατοῦσαν τὸ στόμα τους κλειστό, προσποιοῦμενοι ἄγνοια. Τὸ μυστικὸ, φαίνεται, τὸ θέλουν γιὰ τὸν ἑαυτὸ τους!...

Ἀπελπισμένοι, λοιπὸν, γυρίσαμε νὰ φύγωμε, ὅποτε βρεθήκαμε μπροστὰ στὸν κ. Κοροδῆμο, ὑπεύθυνο τοῦ τμήματος προληπτικῆς συντηρήσεως τοῦ Συνεργείου. Κάναμε ἀκόμη μιὰ προσπάθεια :

— Κύριε Κοροδῆμο, πῆστε μας τοῦλάχιστον ἑσεῖς : Ποιὸς εἶναι ὁ καλύτερος τρόπος, νὰ κάνωμε οἰκονομία στὴ βενζίνη; Δίστασε μιὰ στιγμή καὶ ὕστερα σκύβοντας μᾶς ψιθύρισε στὸ αὐτί :

— Ἐπειδὴ μπορεῖ νὰ σκεφθῆτε καμμιά φορὰ νὰ μὲ βάλετε καὶ στὸ περιοδικό, θὰ σᾶς τὸ πῶ : Ὁ πιὸ σίγουρος τρόπος εἶναι νὰ μὴν κινῆτε τὸ αὐτοκίνητό σας!...

QUI EST QUI...

A ASPRA SPITIA

UNE

INTERVIEW

DE

M. PANAYOTIS KORODIMOS

Les discussions sur l'augmentation du prix des carburants et particulièrement de l'essence ne font que croître ces derniers temps. Nous avons donc pensé qu'au Garage de l'Usine, ils connaissent peut-être une recette magique nous permettant de ne plus user d'essence pour rouler! Nous nous y sommes donc rendus pleins d'espoirs mais...avons été fortement déçus! Ils demeuraient tous silencieux, prétendant ne rien savoir, voulant sans doute garder le secret pour eux!

Sans désespérer, nous étions donc sur le point de partir lorsque nous avons rencontré M. Korodimos, responsable de la section d'entretien préventif au Garage. Nous avons alors tenté une dernière fois notre chance.

— Monsieur Korodimos, dites-nous au moins vous : Quel est le meilleur moyen de faire des économies d'essence?

Il hésita un petit moment, puis se pencha et nous dit à l'oreille :

— Puisque tout cela risque de tourner à l'interview je préfère vous le dire tout de suite : Le moyen le plus sûr c'est de ne pas rouler!..

— Merci beaucoup. C'est là un secret déjà connu de beaucoup. Mais pour ceux qui sont obligés de circuler, n'avez-vous aucun conseil à leur donner?

Cette fois nous y étions. Quand nous avons paru avoir des doutes sur ses connaissances, il nous a tout de suite expliqué :

— Il y a naturellement certaines précautions à prendre pour faire des économies importantes d'essence. En principe, le moteur doit fonctionner régulièrement pour que la puissance prévue soit rentable. Il est donc nécessaire de faire un contrôle très sérieux, un réglage correct surtout du système d'allumage (avance, bougies, platines) ainsi que des soupapes et du carburateur.

De même, lorsque vous conduisez, il faut établir un programme de marche, régler votre vitesse, pour éviter de freiner le plus possible. Chaque freinage annule la puissance qui a été nécessaire à lancer la voiture et demande une nouvelle consommation d'énergie pour lui rendre sa vitesse de croisière. Et, un dernier conseil :

Si le moteur ne freine pas, utilisez quand vous roulez, la vitesse la plus élevée possible, c'est-à-dire, 3e au lieu de 2e, 4e au lieu de 3e etc. Ainsi, le régime du moteur sera moins élevé, donc la consommation moins élevée, sans changer la vitesse de votre voiture.

— Avez-vous une voiture personnelle pour avoir une idée sur la question?

— Oui, j'ai une Volks Wagen et je vous assure que si vous respectez ces principes vous ferez une économie importante surtout avec la vitesse limite de 80 qui nous est maintenant imposée.

— Εὐχαριστοῦμε πάρα πολύ. Ἀλλά, ξέρετε, αὐτὸ τὸ ... μυστικὸ ἔχει φαίνεται διαρρεύσει καὶ τὴ συνταγὴ σας τὴν χρησιμοποιοῦν ἤδη πολλοί. Γι' αὐτοὺς ὅμως, ποὺ εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ κινοῦν τὰ αὐτοκίνητά τους, δὲν ξέρετε τίποτε νὰ μᾶς πῆτε ;

Τὸ κόλπο ἔπιασε. Μόλις δείξαμε, ὅτι ἀρχίσαμε νὰ ἀμφιβάλλωμε γιὰ τὶς εὐρύτερες γνώσεις του, ἔσπευσε νὰ μᾶς ἐξηγήσῃ :

— Φυσικά, ὑπάρχουν πολλὰ πράγματα στὸ αὐτοκίνητο, ποὺ ἂν τὰ προσέξωμε, θὰ ἔχωμε μιὰ σημαντικὴ οἰκονομία στὴν κατανάλωσι βενζίνης. Βασικά, γιὰ νὰ ἀποδώσῃ τὴν ἱπποδύναμι ποὺ προβλέπεται, ὁ κινητήρας πρέπει νὰ λειτουργῇ κανονικά. Χρειάζεται λοιπὸν σχολαστικὸς ἔλεγχος καὶ ἀκριβῆς ρυθμίσεις, κυρίως τοῦ συστήματος ἀναφλέξεως (ἀβάνς, μπουζί, πλατίνες), καθὼς καὶ τῶν βαλβίδων καὶ τοῦ καρμπυρατέρ. Στὴν ὁδήγησι πάλι, χρειάζεται προγραμματισμὸς τῆς πορείας, ἄρα καὶ τῆς ταχύτητος, ὥστε νὰ ἀποφεύγωνται κατὰ τὸ δυνατόν τὰ φρεναρίσματα. Κάθε φρενάρισμα ἐξουδετερώνει ἐνέργεια, ποὺ κάψαμε βενζίνη γιὰ νὰ τὴν ἀποκτήσωμε καὶ θὰ κάψωμε ἐν συνεχείᾳ καὶ ἄλλη, γιὰ νὰ τὴν ἐπανακτήσωμε. Καὶ μιὰ τελευταία συμβουλή : Ἐφ' ὅσον ὁ κινητήρας τὴν «σηκώνει», χρησιμοποιεῖτε, ὅταν κινήσῃ, τὴν μεγαλύτερη δυνατὴ ταχύτητα, δηλαδὴ 3η ἀντὶ 2α, 4η ἀντὶ 3η κλπ. Ἔτσι, ἔχετε λιγώτερες στροφές στὸν κινητήρα, ἄρα λιγώτερη κατανάλωσι, χωρὶς νὰ ἐπιβραδύνετε τὴν κίνησίν σας.

— Ἐσεῖς ἔχετε δικό σας αὐτοκίνητο, γιὰ νὰ τὰ ἔχετε δοκιμάσει αὐτὰ στὴν πράξιν ;

— Ναί, ἔχω ἓνα φὸλκς-βάγκεν καὶ σᾶς διαβεβαίω, πῶς ἂν τὰ ἐφαρμόσετε, θὰ ἔχετε σημαντικὴ οἰκονομία, τώρα μάλιστα ποὺ δὲν μπορεῖτε νὰ τρέξετε πάνω ἀπὸ ὀγδόνα.

— Πῶς χρησιμοποιεῖτε τὸ αὐτοκίνητό σας, κύριε Κοροδημο ;

— Κυρίως γιὰ τὴν ἐξυπηρέτησι καὶ τὴν ψυχαγωγίαν τῆς οἰκογενείας μου... Ἀλλά, γιὰ σταθίτε. Γιὰ τὴν οἰκονομίαν στὴ βενζίνη συζητᾶμε ἢ μοῦ παίρνετε συνέντευξιν ;

— Ὅπως ἦρθαν τὰ πράγματα τώρα, καὶ τὰ δυὸ μαζί. Ἐκτὸς ἂν ἔχετε ἐσεῖς ἀντίρρηση...

— Ἀντίρρηση ; Ὁχι, βέβαια. Μπορεῖτε νὰ συνεχίσετε.

— Λέγατε λοιπὸν, ὅτι χρησιμοποιεῖτε τὸ αὐτοκίνητό σας κυρίως γιὰ τὴν οἰκογενείαν σας...

— Ναί. Δηλαδὴ ἐκτὸς ἀπὸ τὰ ψώνια, τὰ ταξίδια ποῦ καὶ ποῦ στὴν Ἀθῆνα καὶ τὶς διακοπές, κάνω συχνὰ τὰ Σαββατοκύριακα κοντινές ἐκδρομές, ὅπως ἄς ποῦμε στὴν Ἀράχωβα, ὅπου ζοῦνε οἱ γονεῖς μου.

— Τώρα, ποῦ εἶπατε Ἀράχωβα, μᾶς ἦρθε κάτι στὸ νοῦ : Δεδομένου ὅτι ἡ Ἑταιρία ἔχει ἐπεκτείνει καὶ στὴν Ἀράχωβα τὴν δωρεάν μεταφορὰ τῶν ἐργαζομένων, σκέπτεσθε μήπως νὰ ἐπιστρέψετε ἐκεῖ, κερδίζοντας τὸ ἐνοίκιο τῆς κατοικίας σας οὔτ' Ἀσπρα Σπίτια καὶ τὸ εἰδικὸ ἐπίδομα στέγης, ποὺ θὰ σᾶς δώσῃ ἡ Ἑταιρία ;

— Γι' αὐτοὺς ποὺ ἐργάζονται μὲ διακεκομμένο ὥραριο, ποὺ μπαίνουν ἐπιφυλακῇ καὶ ποὺ συχνὰ χρειάζεται νὰ μείνουν γιὰ ὑπερωριακὴ ἐργασία, τὸ μέτρο εἶναι ἀνεφάρμοστο. Ἐπίσης, μιὰ ἐπιστροφή στὴν Ἀράχωβα προϋποθέτει, πρὶν ἂν ὅλα, τὴν ὑπαρξὶ ἰδιοκτητοῦ κατοικίας, ποὺ νὰ μπορῇ νὰ συγκριθῇ μὲ αὐτὴ ποὺ ἔχω στὰ Ἀσπρα Σπίτια.

— Καὶ ἂν ὑποθέσωμε, ὅτι δὲν ὑπῆρχαν αὐτὲς οἱ δυσκολίες ;

— Τότε θὰ ζύγιζα τὰ ὑπὲρ καὶ τὰ κατὰ. Δηλαδὴ ἡ Ἀράχωβα ἔχει ἓνα κλίμα πολὺ ὑγιεινὸ, διαθέτει Σχολεῖα ὅλων τῶν βαθμίδων καὶ καταστήματα πάσης φύσεως, παρουσιάζει μεγάλῃ κίνησιν, ἰδιαίτερα τὰ Σαββατοκύριακα καὶ τὸ καλοκαίρι μὲ τοὺς τουρίστες καὶ παράλληλα παρέχει τὴν δυνατότητα τῆς καλῆς τοῦριστικῆς ἐκμεταλλεύσεως τῆς οἰκογενειακῆς περιουσίας. Ἀλλὰ τὰ Ἀσπρα Σπίτια εἶναι, νομίζω, πρὸ σωστὰ ὀργανωμένα σὰν πόλιν, ἔχουν Σχολεῖα πρὸ καλὰ ἐξοπλισμένα, διαθέτουν τόσες ἐγκαταστάσεις γιὰ ἀθλῆσι καὶ ψυχαγωγίαν καὶ ἔχουν καὶ τὴ θάλασσαν, φυσικά. Ἐπειτα τὰ δέκα περίπου χρόνια ποὺ ζῶ συνεχῶς ἐδῶ, μὲ ἔχουν κάνει νὰ τὰ νοιώθω σὰν πραγματικὸ χωριὸ μου.

— Καλὰ, καὶ ἡ κοινωνικὴ ἀπομόνωσι, ποὺ λένε πολλοὶ ὅτι αἰσθάνονται ἐδῶ ;

— Νομίζω, ὅτι τὸ ἔχωμε παρεξηγήσει τὸ θέμα καὶ τὸ ἔχωμε μεγαλοποιήσει. Ἄν ζούσαμε σὲ μιὰ μεγάλη πόλιν, μὲ πόσους ἀνθρώπους θὰ εἶχαμε ἰδιαίτερες σχέσεις καὶ στενὴ οἰκογενειακὴ φιλία ; Ἡ καὶ στὸ χωριὸ μας νὰ ζούσαμε, ποῦ γνωρίζομε ὅλους τοὺς κατοίκους, μήπως θὰ τοὺς εἶχαμε ὅλους φιλί-

— Pourquoi utilisez-vous votre voiture M. Korodimos ?

— Surtout pour les courses personnelles et la dis-traction de ma famille... Mais, permettez-moi de vous poser une question: est-ce au sujet de l'économie de l'essence que vous êtes venus me trouver ou bien pour solliciter une interview ?

— C'est peut-être en effet préférable de concilier les deux raisons à moins que vous n'y voyiez un inconvénient.

— Un inconvénient ? Je n'en vois sûrement aucun. Vous pouvez donc continuer.

— Vous disiez donc que vous utilisez votre voiture surtout pour les besoins de votre famille...

— Oui, c'est-à-dire à part les courses, les déplacements de temps en temps à Athènes et les congés, nous faisons souvent pendant les week-ends de petites excursions, comme par exemple à Arachova où vivent mes parents.

— En parlant d'Arachova nous pensons tout à coup à quelque chose : puisque la Société transporte ses agents qui habitent Arachova gratuitement, ne songez-vous pas à y retourner pour économiser le loyer de votre logement d'Aspra Spitia et obtenir la prime exceptionnelle de logement accordée par la Société ?

— Pour ceux qui travaillent de jour, avec arrêt de travail à midi, qui sont de permanence et qui effectuent souvent des heures supplémentaires cette mesure est inapplicable. Le retour à Arachova sous-entend également et avant tout la possibilité d'avoir un logement personnel comparable à celui que j'occupe actuellement à Aspra Spitia.

— Si toutes ces difficultés étaient surmontées ?

— Je pèserai, à ce moment-là, le pour et le contre. C'est-à-dire, Arachova à un climat très sain, dispose d'écoles de tous les échelons, des magasins de toutes sortes, c'est un village vivant surtout au cours des week-ends et l'été grâce aux touristes. Sur place j'aurais aussi la possibilité d'exploiter au mieux les biens familiaux. Mais je crois qu'Aspra Spitia est une ville mieux organisée, possède des écoles mieux équipées, dispose d'installations sportives et récréatives multiples et, naturellement, la mer. Aussi au bout de dix ans passés ici, je me sens dans mon propre village.

— Et l'isolement que plusieurs ressentent ici ?

— Je suppose que nous avons mal pris le problème et lui avons donné une importance démesurée. Si nous vivions dans une grande ville, avec combien de familles aurions-nous des relations ou serions-nous liés d'amitié ? Même si nous vivions dans notre village où nous connaissons tous les habitants, serions-nous amis de tous ? Nous aurions seulement plus de relations avec un certain nombre de familles. C'est tout personnellement, je vois surtout 4 ou 5 familles d'Aspra Spitia dont l'une seulement est originaire d'Arachova. Les sentiments liés au pays d'origine ne créent pas les amitiés, ce sont les mêmes goûts, les mêmes principes dans le cadre du niveau social de chacun, les intérêts communs qui éveillent les affinités.

— Vous voulez donc dire que les habitants d'Aspra Spitia n'ont rien à envier à ceux des autres villes ?

— Pas à ce sujet. Aspra Spitia présente naturellement un aspect assez mort, même pendant les week-ends mais les habitants n'y sont pour rien. La cause en est au fait que nous travaillons tous — même avec des horaires différents — qu'il n'y a pas de pensionnaires, de vieux, de gens sans travail qui se promènent dans les rues ou qui s'assoient à la terrasse des cafés. Le manque de temps libre ne laisse pas non plus beaucoup de possibilités de sortie. Ils ne restent donc à Aspra Spitia les dimanches et jours de fêtes que ceux qui travaillent ; les autres vont en excursions. C'est à ce moment là que la ville présente un aspect assez triste.

— Cette situation pourrait-elle s'améliorer à votre avis ?

λους ; Πάλι με ώρισμένες οικογένειες δέν θά άναπτύσσαμε στενούς κοινωνικούς δεσμούς ; Προσωπικά εγώ στό Άσπρα Σπίτια σχετίζομαι μέ 4-5 οικογένειες, πού μονάχα μέ τή μία μάς συνδέει ή κοινή καταγωγή. Τούς φίλους δέν τούς κάνουν τά πατριωτικά αισθήματα, αλλά οί κοινές ιδέες, τά ίδια γούστα, οί όμοιες άρχές, στό πλαίσιο βέβαια τού κοινωνικού επιπέδου τού καθενός, ώστε νά υπάρχουν και κοινά ενδιαφέροντα.

— Δηλαδή θέλετε νά πήτε, ότι τά Άσπρα Σπίτια δέν μειονεκτούν κοινωνικά από άλλες πόλεις ;

— Από τήν άποψη πού σās εξήγησα, όχι. Τά Άσπρα Σπίτια παρουσιάζουν φυσικά κάποια εικόνα έρημιās, άκόμη και τά Σαββατοκύριακα, αλλά γι' αυτό πάλι δέν φταίνε οί κάτοικοι, σάν άτομα. Φταίει τό γεγονός, ότι όλοι εργαζόμαστε —και μάλιστα μέ διαφορετικά ώράρια— χωρίς νά υπάρχουν γέροι, συνταξιούχοι, άργόσχολοι, νά περιφέρωνται στούς δρόμους ή νά γεμίζουν τά καφενεία. Έπειτα, ή έλλειψις έλευθέρου χρόνου δέν σου παρέχει τήν δυνατότητα νά βγαίνης συχνά από τό σπίτι. Τις Κυριακές και τις άργιες μένουν στό Άσπρα Σπίτια σχεδόν μονάχα όσοι εργάζονται. Οί άλλοι θά πάνε τό λιγώτερο μιá μικρή ήμερήσια έκδρομή. Έτσι σχηματίζεται λοιπόν ή εικόνα τής έρημώσεως.

— Θα μπορούσε, κατά τή γνώμη σας, νά βελτιωθί ή κατάσταση αὐτή ;

— Νομίζω, πώς άν είχαμε περισσότερο έλεύθερο χρόνο στη διάθεσί μας, θά άλλαζε πολύ ή ζωή μας. Καί αυτό μπορεί νά γίνη μονάχα μέ τήν έφαρμογή συνεχούς ώραρίου και μέ παράλληλη σημαντική μείωσι του χρόνου άπασχολήσεως. Τότε θά μπορούσώ νά πάω και μιá βόλτα μέ τήν οικογένειά μου στην άκροθαλασσιά, θά καθήσωμε σ' ένα ζαχαροπλαστείο μαζί μέ κάποια άλλη οικογένεια, θά συνοδέψωμε τά παιδιά μας στις παιδικές χαρές, θά άνταλλάξωμε επισκέψεις, θά άσχοληθώμε ίσως μέ τόν άθλητισμό...

— Ένώ τώρα, ποιá εικόνα παρουσιάζει ή ζωή σας, έκτός εργασίας ;

— Σπίτι - Έργοστάσιο και Έργοστάσιο - σπίτι ! Όπου νά πάω στην άγορά γιά ψώνια, μιá και ή γυναίκα μου δέν μπορεί νά βγί με τά δυό μικρά παιδιά, νά γυρίσω νά παίξω λίγο μέ τά παιδιά ... πέρασε ή ώρα. Λίγη τηλεόρασις γιά ψυχαγωγία και τελειώνει ή μέρα. Άν μείνω στό σπίτι καμμιá Κυριακή, θά έχουν μαζευθί τόσα μαστροδέματα, ό κήπος θά θέλν περιποιήσι, τό αυτοκίνητο κάποια συντήρησι, πού μόλις θά μείνη χρόνος γιά καμμιá έπίσκεψι και γιά λίγο διάβασμα.

— Τι διαβάζετε συνήθως, κύριε Κοροδήμο ;

— Συνήθως ψυχαγωγικά βιβλία ή τεχνικά, πού νά έχουν κάποια σχέση και μέ τήν εργασία μου.

— Άλήθεια, μέ τήν εργασία σας πώς τά πάτε ; Είστε εύχαριστημένος ;

— Έργάζομαι στην τέχνη πού διάλεξα από μικρός, γιατί μου άρεσε. Δέν μπορεί λοιπόν παρá νά εξακολουθί νά μου άρέσει και νά είμαι εύχαριστημένος.

— Και γιά τήν μισθολογική και ιεραρχική σας εξέλιξι, θέλετε νά μάς πήτε κάτι ;

— Όμολογώ, πώς είμαι εύχαριστημένος και από τά δυό. Ίσως άργησε λίγο ή ιεραρχική μου εξέλιξι, αλλά είχα τήν ύπομονή νά περιμένω νά δημιουργηθούν οί κατάλληλες προϋποθέσεις.

— Τήν γαλλική γλώσσα τήν γνωρίζετε ;

— Παρηκολούθησα επί δύο χρόνια τά ειδικά μαθήματα, πού γίνονται μέ έπιτυχία στό Έργοστάσιο και ήδη ξέρω αυτά πού χρειάζομαι στη δουλειά μου.

Αὐτά μάς είπε ό κ. Κοροδήμος, πού ξεχάσαμε νά σās παρουσιάσωμε : Γεννήθηκε λοιπόν τό 1942, στην Άράχωβα. Μετά τό Δημοτικό πήγε κατ' εὐθείαν σ' ένα Συνεργείο αυτοκινήτων ως μαθητευόμενος. Στά 18 του χρόνια πήγε έθελοντής στην Άεροπορία, στην ειδικότητα τών ειδικών όχημάτων και μηχανημάτων. Τελειώνοντας εργάστηκε επί 15 μήνες στις εργολαβικές εταιρίες «Τεχνοδομική» και «Αρχιμήδης» κατά τήν διάρκεια τής κατασκευής τού Έργοστασίου μας και στις 19.8.1964 προσελήφθη στό μόνιμο προσωπικό τής Έταιρίας, στό Συνεργείο Όχημάτων. Τό 1968 παντρεύτηκε και ήδη έχει δυό γιουούς ήλικίας πέντε και δύο έτών. Τού εύχόμαστε νά άποκτήσι σύντομα και μιá κόρη (άν όχι γιά άλλο λόγο, τουλάχιστον γιά νά τής δώση τό όνομα τής μητέρας του !).

— Je crois que si nous avions un peu plus de temps libre notre train de vie changerait beaucoup. Mais ceci ne pourra se réaliser que si l'horaire continu est appliqué amenant avec lui une diminution importante de l'horaire de travail. A ce moment-là je pourrai me promener avec ma famille en bordure de mer, prendre un gáteau dans une pâtisserie en compagnie d'une autre famille, accompagner mes enfants au parc, rendre des visites, m'occuper peut-être de sports ...

— Alors que maintenant quelles sont vos occupations en dehors du travail ?

— De la maison à l'Usine et de l'Usine à la maison ! Le temps de faire quelques courses, puisque mon épouse ne peut sortir à cause de nos deux enfants en bas âge, de revenir à la maison, jouer un peu avec les enfants, et voilà, le temps a passé ... un peu de télévision cependant pour se distraire et une autre journée est terminée. Si je reste à la maison, un dimanche, il y aura tant de petits bricolages à faire, tels que l'entretien du jardin, une petite réparation de voiture, qu'il me reste à peine du temps de faire une visite ou lire un peu.

— Que lisez-vous d'habitude ?

— Des livres récréatifs ou techniques qui se réfèrent à mon travail.

— Quant à votre travail, qu'en dites-vous ? En êtes-vous satisfait ?

— Depuis ma tendre jeunesse j'ai voulu faire ce métier parce qu'il me plaisait. Il ne peut donc que continuer à me plaire et à me satisfaire.

— Mais quelques fois les conditions de travail peuvent changer votre optique ...

— Je vois ce que vous voulez dire. Bien au contraire, le Service où je travaille est très bien organisé et un grand esprit de compréhension et de respect mutuel y règne. Il y a tant du travail que nous n'avons pas le temps de nous ennuyer ... Il y a continuellement des problèmes qui se présentent. Les engins, voyez-vous, n'augmentent pas seulement de nombre mais ils vieillissent aussi continuellement et demandent beaucoup plus d'entretien et de réparations jusqu'à ce qu'ils soient remplacés. Par contre, les pièces de rechange n'arrivent pas souvent à temps ce qui nous oblige à trouver mille et une autres solutions pour que les engins ne soient pas immobilisés ou plus exactement, parce qu'il n'est pas possible de les immobiliser pour longtemps, la production ne cessant jamais. C'est là qu'est tout l'intérêt du travail.

— Sur l'évolution de votre salaire et de votre position hiérarchique, qu'avez-vous à nous dire ?

— J'avoue que je suis satisfait d'un côté comme de l'autre. Ma situation a mis un certain temps à évoluer, mais j'ai été patient jusqu'à ce que le moment opportun se présente.

— Connaissez-vous le français ?

— J'ai suivi pendant deux ans les cours donnés avec succès à l'Usine et maintenant je me débrouille fort bien dans mon domaine. Si j'avais eu une plus grande connaissance du français dès le début, j'aurais peut-être évolué plus rapidement car c'eut été une aide précieuse dans mon travail.

Voilà ce que nous dit M. Korodimos que nous avons oublié de vous présenter : Il est donc né à Arachova en 1942. Après l'Ecole Primaire, il est tout de suite entré dans un garage comme apprenti. A 18 ans, il est engagé volontairement dans l'Aviation, dans la section des machines et engins spéciaux. Il a travaillé ensuite pendant 15 mois dans les entreprises «Technodomiki» et «Archimidis» au cours du montage de notre Usine pour être embauché le 19.8.1964 définitivement par la Société, à la Station Service. Il s'est marié en 1968 et a deux fils âgés de cinq et deux ans. Nous lui souhaitons d'avoir rapidement une fille (uniquement pour lui donner le nom de sa mère!).

21.12.1973. Ὁ Ἀϊ-Βασίλης ἐπισκέπτεται τὸ Κυριάκι καὶ δίνει ὁ ἴδιος τὰ δῶρα στὰ παιδιὰ τῶν ἐργαζομένων τῆς Ἑταιρίας.

21.12.1973. Le Père Noël a visité Kyriaki où il a, lui-même, distribué les cadeaux aux enfants des agents de la Société.

18 - 20.12.1973. Ὁ Ἀϊ-Βασίλης μοιράζει δῶρα στὰ παιδιὰ τοῦ προσωπικοῦ στὰ Ἀσπρα Σπίτια.

18 - 20.12.1973. Le Père Noël distribue les cadeaux aux enfants des agents, à Aspra Spitia.

Ο Πρόεδρος του «Μεδεών» κ. Χ. Μπόζοβιτς κόβει την πίτα της Λέσχης περιστοιχιζόμενος από Μέλη του Δ. Συμβουλίου.

Le Président de «Médéon», M. Chr. Bozovits, coupe le gâteau du Club entouré des Membres du Conseil d'Administration.

Σάββατο 12 Ιανουαρίου. Κόψιμο της πίτας των Ναυτοπροσκόπων Άσπρων Σπιτιών από τον Πρόεδρο της Έφορευτικής Επιτροπής κ. Ε. Παναγιωτόπουλον.

Samedi 12 janvier. M. E. Panayotopoulos, Président du Comité d'Inspection des Scouts Marins d'Aspra Spitia, coupe le gâteau du Nouvel An.

Στιγμιότυπο από την τελετή του άγιασμού των υδάτων στα Άσπρα Σπίτια κατά την έορτή των Θεοφανείων. (Φωτ. Δ. Μπελίτσα).

Instantané de la cérémonie de la bénédiction des eaux à Aspra Spitia pendant la fête de l'Épiphanie.

Δύο στιγμιότυπα από τὸν παιδικὸ ἀποκριά-
τικο χορὸ τῆς Λέσχης «Μεδεὼν» (ἄνω) καὶ
ἄλλα δύο ἀπὸ τὴν ὁμορφὴ ἀποκριάτικη
γιορτῇ, ποὺ ὀργάνωσε τὸ γαλλικὸ σχολεῖο
τῆς Παιδοπόλεως τὴν 1.3.74 στὶς κάτω
φωτογραφίες.

Deux instantanés pris au cours du bal
masqué organisé pour les enfants par le
Club «Médéon» (en haut) et deux autres
pris au cours de la fête du mardi gras orga-
nisé par l'École Française de Paidopolis le
1.3.74 (en bas).

Ἡ Λέσχη μας ΜΕΔΕΩΝ

Οἱ δραστηριότητες τῆς Λέσχης μας κατὰ τὸ χρονικὸ διάστημα ἀπὸ 15 Νοεμβρίου 1973 μέχρι 25 Φεβρουαρίου 1974 ἔχουν κατὰ τμήματα ὡς ἑξῆς:

ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟΝ

Ἡ νέα ποδοσφαιρικὴ περίοδος ἄρχισε τὸν περασμένο Νοέμβριο μὲ βασικὲς ἐκδηλώσεις τῆς προπονήσεως τῶν ομάδων τῶν διαφόρων τμημάτων τοῦ Ἐργοστασίου. Οἱ προπονήσεις γίνονταν κάθε Τρίτῃ βράδυ καὶ ἀποσκοποῦσαν στὴν προετοιμασία τῶν ομάδων γιὰ τὸ ἐσωτερικὸ πρωτάθλημα, ποὺ ὀργανώνει κάθε χρόνο μὲ ἐπιτυχία ἡ Λέσχη μας.

Στις 15 καὶ 16 Δεκεμβρίου 1973 ὀργανώθηκε ἓνα μίνι-πρωτάθλημα γιὰ παιδιὰ ἡλικίας 10 - 15 ἐτῶν, στὸ ὁποῖο ἔλαβαν μέρος τρεῖς ομάδες τοῦ Μεδεῶνος καὶ μία ομάδα τοῦ Γαλλικοῦ Ἰνστιτούτου Ἀθηνῶν. Τὴν πρώτη θέσι κατέλαβε ἡ ομάδα τῶν κιντρίνων τοῦ Μεδεῶνος, μὲ δευτέρη τὴν ομάδα τῶν πρασίνων καὶ τρίτῃ τὴν ομάδα τοῦ Γαλλικοῦ Ἰνστιτούτου.

Τὴν Κυριακὴ 16 Δεκεμβρίου ἔγινε στὸ Στάδιο τῶν Ἀσπρῶν Σπιτιῶν μιὰ φιλικὴ συνάντησις μεταξὺ τῆς ποδοσφαιρικῆς ομάδος τῆς Λέσχης καὶ τῆς ομάδος τῆς Ἀεροπορικῆς Βάσεως Ἀντικύρας. Τὴν νίκη κατέκτησε ἀνετα ἡ Ἀεροπορία μὲ 4 - 0.

Τέλος, στὶς 3 Φεβρουαρίου 1974, ἡ ομάδα τοῦ Μεδεῶνος ἀντιμετώπισε σὲ φιλικὸν ἀγῶνα τὴν ομάδα τῆς LEVER-HELLAS Ἀθηνῶν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἡττήθη μὲ 4 - 1.

ΜΠΑΣΚΕΤ

Καθ' ὅλη τὴν διάρκεια τοῦ χειμῶνος καὶ παρὰ τὸ αἰσθητὸ ψῦχος ποὺ συνήθως ἐπικρατοῦσε, οἱ παίκτες τοῦ μπάσκετ συνέχισαν τῆς προπονήσεως τοὺς ἐντατικά, δυὸ φορές τὴν ἐβδομάδα. Στὸ ἐπόμενο τεῦχος θὰ σημειώσωμε ἀναλυτικὰ τῆς ἀνοιξιᾶτικες δραστηριότητες τοῦ τμήματος αὐτοῦ.

ΒΟΛΛΕ-Υ

Καὶ αὐτὸ τὸ τμήμα τῆς Λέσχης συνέχισε τῆς προσπάθειές του κατὰ τοὺς χειμερινοὺς μῆνες γιὰ τὴν καλύτερη ἐπιτυχία τοῦ ἐσωτερικοῦ πρωταθλήματος, ποὺ διεξάγεται κάθε χρόνο μεταξὺ τῶν ομάδων τῶν διαφόρων τμημάτων τοῦ Ἐργοστασίου.

ΣΤΙΒΟΣ

Παρὰ τῆς δυσκολίας λόγω περιορισμῶν στὴν κατανάλωσι ἡλεκτρικοῦ ρεύματος, οἱ χειμερινὲς προπονήσεις τῶν ἀθλητῶν συνεχίσθηκαν κανονικά. Ἐτσι κατὰ τὴν ἐαρινὴ ἀγωνιστικὴ περίοδο, ἀναμένεται νὰ ἐπιτευχθοῦν ἀπὸ τοὺς νεαροὺς ἀθλητὰς μας ἀρκετὰ νέα ρεκόρ.

TENNIS

Ὁ σχετικὰ ἥπιος ἐφετινὸς χειμῶνας ἐπέτρεψε στοὺς πολυπληθεῖς φίλους τοῦ τένις νὰ συνεχίσουν κανονικά τὴν ἐξάσκησίν των στὸ ὥραιο αὐτὸ ἀθλημα. Γιὰ τὸ μεγάλο ἀνοιξιᾶτικο πρωτάθλημα γιὰ ὅλες τῆς κατηγορίες ἀνδρῶν, γυναικῶν, ἐφήβων καὶ παιδῶν (ἀρχαρίων καὶ προχωρημένων), θὰ γράψωμε ἀναλυτικὰ στὸ ἐπόμενο τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ μας.

Notre Club MEDEON

Les activités, par sections, de notre Club sont, pour la période du 15 novembre 1973 au 25 février 1974, les suivantes :

FOOTBALL

La nouvelle saison de football a commencé en novembre dernier par les entraînements réguliers des équipes des divers services de l'Usine. Ces entraînements ont lieu chaque mardi soir et ont pour but la préparation des équipes pour le tournoi intérieur organisé par notre Club tous les ans avec beaucoup de succès.

Les 15 et 16 décembre 1973, un mini-tournoi pour garçons de 10 à 15 ans réunissait trois équipes de Médéon et une équipe de l'Institut Français d'Athènes. La victoire a été remportée par l'équipe «jaune» de Médéon suivie de l'équipe «verte» et de celle de l'Institut Français pour la troisième place.

Le dimanche 16 décembre a eu lieu, au Stade d'Aspra Spitia, une rencontre amicale entre l'équipe de football du Club et celle de la Base Aérienne d'Antikyra; celle-ci remporta aisément la victoire par 4 buts à 0.

Enfin, le 4 février 1974, un match amical opposait l'équipe de Médéon à celle de LEVER HELLAS d'Athènes qui remporta la victoire par 4 buts à 1.

BASKET-BALL

Pendant tout l'hiver et malgré le froid, souvent vif, les joueurs de basket ont continué leurs entraînements intensifs deux fois par semaine. Nous vous donnerons, dans notre prochain numéro, le détail des activités de cette section pendant le printemps.

VOLLEY-BALL

Cette section du Club a également continué ses efforts pendant l'hiver pour une meilleure préparation au tournoi intérieur qui se déroule tous les ans entre les équipes des différents services de l'Usine.

ATHLETISME

Malgré les difficultés que posent les restrictions sur la consommation de courant électrique, les entraînements d'hiver des athlètes se sont déroulés régulièrement. Ainsi, nous attendons, au cours du printemps de nouveaux records de la part de nos jeunes athlètes.

TENNIS

L'hiver, relativement doux de cette année, a permis aux nombreux amis du tennis de continuer régulièrement leurs entraînements. Nous donnerons le détail du tournoi de printemps de toutes les catégories hommes, femmes, juniors et enfants (débutants et avancés), dans le prochain numéro de notre revue.

Ο νικητής του πρωταθλήματος πίνγκ-πόνγκ νέων Α. Κότταρης παίρνει το κύπελλο από τον Έφορο του Τμήματος κ. Κώττην.

Le vainqueur du tournoi de ping-pong juniors A. Kottaris, reçoit la coupe des mains de M. Kottis, responsable de la section.

ΠΟΔΗΛΑΣΙΑ

Το Δ. Συμβούλιο της Λέσχης απέφασε να ζητήσει την έγγραφη του τμήματος ποδηλασίας στη δύναμι του Σ.Ε.Γ.Α.Σ., ώστε να επισημοποιηθεί και το άθλημα αυτό, που συγκεντρώνει μεγάλο αριθμό αθλητών.

Δέν πρέπει να παραλείψουμε να σημειώσουμε την επιτυχία του ποδηλάτου μας Φελίξ Μπουνιόλ, ο οποίος κατέκτησε το κύπελλο «Ι. ΣΚΙΑΔΑ», που διοργάνωσε στην Αθήνα ο «Παναθηναϊκός».

ΙΣΤΙΟΠΛΟΪΑ

Παρά τις δυσμενείς καιρικές συνθήκες, διεξήχθησαν με επιτυχία οι εσωτερικοί ιστιοπλοϊκοί αγώνες σκαφών 420, επ' ευκαιρία των εορτών των Χριστουγέννων. Στην τελική βαθμολογία πρώτο ήλθε το σκάφος των Κ. Νταλιάνη και Δ. Μανώλη με 8,5 βαθμούς, δεύτερο το σκάφος των Λ. Σαραντίδη και Μ. Νταλιάνη με 9 βαθμούς, τρίτο το σκάφος των Κ. Μίστιλη και Ε. Αγαπάκη με 43 βαθμούς και τέταρτο το σκάφος των Κ. Δημητριάδη και Λ. Αργυροπούλου με 54 βαθμούς.

Η Σχολή Ιστιοπλοΐας της Λέσχης θα λειτουργήσει και έφετος κανονικά για τις κατηγορίες αρχαρίων και προχωρημένων ενώ το καινούργιο ύλικό που παρελήφθη θα τεθεί στην διάθεση των παλαιών και νέων αθλητών.

ΚΟΛΥΜΒΗΣΙΣ

Οι εκδηλώσεις του τμήματος κολυμβήσεως έχουν ήδη προγραμματισθεί και προβλέπεται η συμμετοχή της κολυμβητικής ομάδος του Μεδεώνος σε όλα τα περιφερειακά και πανεπαρχιακά πρωταθλήματα.

Επίσης θα λειτουργήσει ξανά το τμήμα εκμαθήσεως της κολυμβήσεως για παιδιά μικρής ηλικίας, υπάρχει δε σκέψη δημιουργίας και τμήματος ναυαγοσωστών από επιλέκτους κολυμβητές της Λέσχης μας.

CYCLISME

Le Comité du Club a décidé de demander l'inscription de la section «Cycliste» à l'effectif du SEGAS (Union des Clubs Sportifs Helléniques) afin de rendre officiel ce sport qui attire un grand nombre d'athlètes.

Nous ne manquerons pas de noter le succès de notre cycliste Felix Bouniol qui emporta la coupe «I. Skiadas» organisée à Athènes par le Club Sportif «Panathinaïkos».

VOILE

Malgré le mauvais temps, le tournoi intérieur de bateaux à voile 420 a eu lieu avec beaucoup de succès, à l'occasion des fêtes de Noël. Au classement final le bateau de K. Dalianis et D. Manolis est arrivé le premier avec 8,5 points, celui de L. Sarandidis et M. Dalianis second avec 9 points, suivi du bateau de K. Mistilis et E. Agapakis avec 43 points et en fin celui de K. Dimitriadis et L. Argyropoulos avec 54 points.

L'Ecole de Voile de notre Club fonctionnera cette année comme par le passé pour les débutants et les plus avancés; du matériel nouveau a été reçu et sera mis à la disposition des anciens et nouveaux athlètes.

NATATION

Les manifestations de la section «natation» ont déjà été programmées. La participation de l'équipe de natation de Médéon est prévue dans tous les concours de natation régionaux et inter-régionaux.

La section «formation à la natation» pour jeunes enfants fonctionnera cette année également, et l'on pense pouvoir créer une équipe de sauvetage formée de nageurs sélectionnés de notre Club.

ΥΔΑΤΟΣΦΑΙΡΙΣΙΣ

Ἡ Λέσχη μας ἀνέλαβε ἐπισημῶς τὴν διοργάνωσι τοῦ ἐφετινοῦ πανελληνίου πρωταθλήματος ὑδατοσφαίρεισως Γ' Ἐθνικῆς κατηγορίας, τὸ ὁποῖο θὰ διαξαχθῇ στὰ Ἄσπρα Σπίτια τὸ πρῶτο δεκαήμερο τοῦ μηνὸς Αὐγούστου. Στὸ πρωτάθλημα αὐτὸ ἀναμένεται νὰ συμμετάσχη σημαντικὸς ἀριθμὸς ὁμάδων ἀπὸ ὅλη τὴν Ἑλλάδα.

Ἡ προετοιμασία τῆς ὁμάδος τοῦ Μεδεῶνος ἄρχισε ἤδη ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τοῦ προπονητοῦ κ. Π. Κανελλοπούλου.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ

Σημαντικὴ ἐπιτυχία ἐσημείωσε ὁ πρῶτος διαγωνισμὸς μαυροσπινθρῆς φωτογραφίας μὲ ἐλεύθερο θέμα, ποὺ προκήρυξε ἡ Λέσχη στίς 28 Νοεμβρίου 1973. Οἱ ὑποβληθεῖσες φωτογραφίες ἐξετέθησαν στὸ Ἐντευκτήριό τοῦ Μεδεῶνος στίς 19 καὶ 20 Φεβρουαρίου καὶ συνεκέντρωσαν μεγάλο ἀριθμὸ ἐπισκεπτῶν. Τὴν δεύτερη ἡμέρα ἀνεκοινώθησαν τὰ ἀποτελέσματα τῆς κριτικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἐγίνε ἡ ἀπονομὴ τῶν βραβείων ὡς ἑξῆς :

Α' Βραβεῖο : «Λιτανεῖα στὴ Λούρδη», τοῦ κ. Α. Χατζηνικολαΐδη. Ἐπαθλον δύο εἰσιτήρια γιὰ τὴν Ρόδο, μετ' ἐπιστροφῆς.

Β' Βραβεῖο : «Κουλέρ Λοκάλ», τοῦ κ. Σ. Κοκκῶν. Ἐπαθλον δύο εἰσιτήρια γιὰ τὴν Μύκονο, μετ' ἐπιστροφῆς.

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

Στίς 14 Δεκεμβρίου 1973 ἡ Λέσχη προέβαλε στὸν κινηματογράφο «ΑΚΤΗ» τὴν κωμωδία «Οἱ 5 τρελλοὶ τοῦ Συντάγματος» καὶ στίς 9 Ἰανουαρίου 1974 τὴν βραβευμένη ταινία «Ἡ κρυφὴ γοητεία τῆς μπουρζουαζίας». Τὴν προβολὴ καὶ τῶν δύο ταινιῶν παρηκολούθησε ἓνας μεγάλος ἀριθμὸς θεατῶν.

Ἐξ ἄλλου, στίς 29.11.73 ἐγίνε στὸ Ἐντευκτήριό τῆς Λέσχης ἡ προβολὴ μιᾶς εἰδικῆς ταινίας γιὰ τὴν ἐκμάθησι τοῦ τέννις, καθὼς καὶ τῆς γαλλικῆς ταινίας «Casque d'or» τοῦ Jaques Becher.

Στὰ πλαίσια τοῦ φεστιβάλ Marcel Carné ἡ Λέσχη προγραμμάτισε τὴν προβολὴ στὸ Ἐντευκτήριό της μιᾶς σειρᾶς ταινιῶν, τίς ὁποῖες ἐδάνεισε τὸ Γαλλικὸ Ἰνστιτοῦτο Ἀθηνῶν. Ἡ ἑναρξίς ἐγίνε στίς 7 Φεβρουαρίου μὲ τὴν ταινία «Le jour se lève» καὶ ἀκολούθησαν οἱ ταινίες «Les portes de la nuit», «Thérèse Raquin», «Juliette ou la clé des songes», «Les visiteurs du soir», «Trois chambres à Manhattan», «Les enfants du Paradis».

ΠΙΝΓΚ-ΠΟΝΓΚ

Ἀπὸ 14 μέχρι 20 Ἰανουαρίου 1974 ἡ Λέσχη διοργάνωσε ἓνα ἐσωτερικὸ πρωτάθλημα πίνγκ-πόνγκ γιὰ νέους, στὸ ὁποῖο ἀγωνίσθηκαν 30 παῖκτες μὲ τὸ σύστημα «νὸκ-άουτ». Τίς τρεῖς πρώτες θέσεις κατέλαβαν μὲ τὴν σειρά οἱ παῖκτες : 1) Ἀνδρέας Κότταρης, 2) Μιχαὴλ Κωνσταντινίδης, 3) Γεώργιος Χονδρός. Κατὰ τὸ κόψιμο τῆς πίτας τῆς Λέσχης, ἐγίνε ἀπὸ τὸ Δ. Συμβούλιο ἡ ἀπονομὴ τοῦ κυπέλλου καὶ τῶν μεταλλίων στοῦς νικητὰς.

Στίς 3.2.74 ὠργανώθηκε στὸ Ἐντευκτήριό τῆς Λέσχης μιὰ σειρά φιλικῶν ἀγώνων μεταξὺ τῶν ὁμάδων τοῦ Μεδεῶνος καὶ τῆς LEVER HELLAS Ἀθηνῶν. Συνολικὰ διεξήχθησαν 5 ἀγῶνες (3 μονοὶ καὶ 2 διπλοὶ) καὶ ὁ Μεδεῶν κέρδισε τοὺς δύο μονοὺς μὲ τοὺς Κωνσταντινίδην καὶ Χονδρὸν καὶ τὸν ἓνα ἀπὸ τοὺς διπλοὺς μὲ τοὺς Κότταρη - Κωνσταντινίδην.

ΤΟ ΚΟΨΙΜΟ ΤΗΣ ΠΙΤΑΣ

Στίς 21 Ἰανουαρίου ἐγίνε στὸ Ἐντευκτήριό τῆς Λέσχης τὸ κόψιμο τῆς πίτας παρουσίᾳ ἀρκετῶν Μελῶν καὶ πολλῶν νέων. Ὁ Πρόεδρος τῆς Λέσχης κ. Μπόζοβιτς διεβίβασε πρὸς τὰ Μέλη καὶ τίς οἰκογένειές των τίς εὐχές τοῦ Δ. Συμβουλίου καὶ ὕστερα ἔκοψε τίς δύο βασιλόπιτες, ποὺ μοιράστηκαν σὲ ὅλους τοὺς παρευρισκομένους. Τὰ νομίσματα βρέθηκαν ἐφέτος στὰ κομμάτια ποὺ πῆραν ὁ κ. Λευκαρίδης καὶ ὁ μικρὸς γιὸς τοῦ κ. Σαραντίδη.

ΧΟΡΟΙ

Στὸ πρωτοχρονιάτικο ρεβεγιὸν τοῦ Μεδεῶνος, ποὺ ἐγίνε στὴν ἐπάνω αἴθουσα τοῦ Καφέ-Ζαχαροπλαστείου, παρευρέθησαν 200 περίπου ἄτομα, τὰ ὁποῖα διασκέδασαν καὶ χόρεψαν μέχρι τίς πρωινὲς ὥρες μὲ συντροφιά τὸ ἐπταμελὲς μουσικὸ

Σχολὴ Ἰστιοπλοΐας. Στιγμιότυπο λίγο πρὶν ἀρχίσῃ ἡ ἐκπαίδευσις. Στὸ ἄκρον ἀριστερὰ ὁ ἐκπαιδευτὴς κ. Α. Σαραντίδης καὶ ἐν συνεχείᾳ οἱ Τσιανάκας, Τοπολίγκας, Νταλιάνης, Κούκιος, Σεβασλιάν, Δημητριάδης, Σουργιαδάκης (ἄρθου) καὶ Ζάγορας, Λίλιος, Μοιρανῆος, Βασιλειάδης, Σαραντίδης (καθιστοί).

Cours de voile. Quelques minutes avant le commencement du cours : à gauche, le moniteur M. L. Sarandidis et puis Messieurs Tsianakas, Topolinguas, Dalianis, Koukios, Sevaslian, Dimitriadis, Sourgiadakis (debout) et Zagoras, Lilios, Miraneos, Vassiliadis, Sarandidis (assis).

WATER-POLO

Notre Club est chargé officiellement cette année de l'organisation du tournoi panhellénique de water-polo de III Catégorie, qui aura lieu à Aspra Spitia dans la première décade du mois d'août. On attend la participation d'un nombre assez important d'équipes de water-polo de toute la Grèce.

L'entraînement de l'équipe de Médéon a déjà commencé sous la surveillance de l'entraîneur M. P. Kanellopoulos.

SECTION PHOTO

Le premier concours de photo en noir et blanc sur un sujet libre, lancé par le Club le 28 novembre 1973, a été marqué par un grand succès. Les photos soumises ont été exposées au local du Club les 19 et 20 février et ont attiré un grand nombre de visiteurs. Le deuxième jour de l'exposition, le Comité du Concours a annoncé les résultats et distribué les prix aux lauréats :

Χιονοδρομικοί αγώνες της 3.3.74. Σε πρώτο πλάνο οί κριταί
ἀφίξεως καὶ πὶό πίσω ἡ Γραμματεία.

Compétitions de ski du 3.3.74. Au premier plan le poste de chrono-
métrage et un peu en arrière le secrétariat.

συγκρότημα τοῦ γνωστοῦ μας πλέον κ. Μιχαλοπούλου. Ἐνδιά-
μεσα πραγματοποιήθηκε ἡ κλήρωση πλουσιῶν δώρων, τὰ
ὁποῖα εἶχαν προσφέρει διάφορα καταστήματα τῶν Ἀσπρῶν
Σπιτιῶν καὶ τῶν Ἀθηνῶν.

Τὴν ἴδια μεγάλη ἐπιτυχία εἶχε καὶ ὁ ἀποκριάτικος χορὸς τῆς
Λέσχης, ποὺ ἐγίνε στὴν ἴδια αἰθουσα τὸ βράδυ τῆς 16ης Φε-
βρουαρίου μετὰ τὴν συντροφιά πάλι μιᾶς ἀθηναϊκῆς ὀρχήστρας.
Σ' αὐτὸν τὸν χορὸ πάρα πολλὰ ζευγάρια ἦσαν μεταμφιεσμένοι,
ἐγίνε μάλιστα καὶ βράβευσις τῶν τριῶν καλυτέρων ἀμφιέσεων
μετὰ ἀξιόλογα δῶρα. Οἱ βραβευθέντες εἶναι οἱ ἐξῆς :

1. Ἡ κ. Χατζηνικολαΐδου, ὡς Ἰνδιάνα — Δῶρον ἓνα ρολόϊ
LONGINES.

2. Ὁ κ. Συμεωνίδης Κωνστ., ὡς Μεξικάνος — Δῶρον μία
χούτρα SEB.

3. Ἡ κ. Χαλκίτη, ὡς Πακιστανή — Δῶρον ἓνα σκυλάκι δια-
κοσμητικό.

Πρέπει νὰ σημειωθῇ, ὅτι τὴν ὁργάνωσι καὶ τῶν δύο χορῶν
εἶχε ἀναλάβει ἐξ ὁλοκλήρου τὸ Δ. Συμβούλιο τῆς Λέσχης, τὸ
ὁποῖο ὄχι μόνον φρόντισε γιὰ τὴν διακόσμησι τῆς αἰθούσης,
τὴν ἐξέυρεσι τῆς ὀρχήστρας κλπ., ἀλλὰ εἶχε καὶ τὴν εὐθύνην
τοῦ μενοῦ, τὸ ὁποῖο εἰτοίμασαν καὶ τὶς δύο φορές γνωστὰ κατα-
στήματα τῶν Ἀθηνῶν.

Γιὰ τοὺς μικροὺς φίλους τοῦ Μεδεῶνος ἡ Λέσχη ὠργάνωσε
δυσὸ χορευτικὰς ἐκδηλώσεις στὸ ἐντευκτήριό της. Τὸ ἀπόγευμα
τῆς Κυριακῆς 17 Φεβρουαρίου συγκεντρώθηκαν μεταμφιεσμένα
τὰ παιδιὰ ἡλικίας 5 - 12 ἐτῶν, τὰ ὁποῖα χόρεψαν καὶ διασκέδα-
σαν μετὰ μουσικὴ ἀπὸ δίσκους καὶ κατηνάλωσαν μετὰ μεγάλη ὄρεξι
τὶς σοκολάτες, τὶς καραμέλες καὶ τὰ ἀναψυκτικά ποὺ τοὺς
προσέφερε ἡ Λέσχη. Τὴν ἄλλη Κυριακὴ ἦταν ἡ σειρά τῶν πὶό
μεγάλων παιδιῶν, ἄνω τῶν 13 ἐτῶν. Μετὰ τὸ κέφι τοὺς ἀμείωτο
γιὰ πολλὰς ὥρες, τὰ παιδιὰ χόρεψαν «μετὰ τὴν ψυχὴ τοὺς» καὶ
ξεφάντωσαν πραγματικά.

1er Prix : deux billets aller-retour à Rhodes, à M.A.
Hadjinikolaïdis pour sa photo «Pèlerinage à Lourdes».

2ème Prix : deux billets aller-retour à Myconos, à
M. S. Kokkonis pour sa photo «Couleur locale».

CINEMA

Le 14 décembre 1973, le Club a donné dans la salle
du cinéma «AKTI», la projection de la comédie «Les
bidasses en folie» et le 9 janvier 1974 le film «Le charme
discret de la Bourgeoisie», film primé. Ces deux films
ont attiré de nombreux spectateurs.

Par ailleurs, le 29.11.73, un film spécial concernant
la formation au tennis, et le film français «Casque d'or»
de Jacques Becker ont été projetés dans le local du Club.

Dans le cadre du Festival Marcel Carné, notre Club
a prévu la projection dans son local, d'une série de
films prêtés par l'Institut Français d'Athènes. La pre-
mière projection a eu lieu le 7 février avec le film «Le
jour se lève» qui sera suivi par «Les portes de la nuit»,
«Thérèse Raquin», «Juliette ou la clé des songes», «Les
visiteurs du soir», «Trois chambres à Manhattan» et
«Les Enfants du Paradis».

PING-PONG

Du 14 au 20 janvier 1974, le Club a organisé un tournoi
intérieur de ping-pong juniors, auquel ont participé 30
joueurs, (système «Knock-out»). Les trois premières
places ont été attribuées à : 1) Andréas Kottaris, 2) Mi-
chel Constantinidis et 3) Georges Hondros. Au cours
de la manifestation du gâteau du Nouvel An au Club,
le Comité a distribué la coupe et les médailles aux vain-
queurs.

Χιονοδρομικοί αγώνες της 3.3.74. Ο νικητής της κατηγορίας ανδρών, ο Τσιμικάλης λίγο πριν από τον τερματισμό.

Compétitions de ski du 3.3.74 Le vainqueur de la catégorie «hommes» M. Tsimikalis avant de franchir la ligne d'arrivée.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΟΡΕΙΒΑΤΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΤΜΗΜΑ ΑΣΠΡΩΝ ΣΠΙΤΙΩΝ

Στις 19 Δεκεμβρίου 1973 το Δ. Συμβούλιο του Όρειβατικού Όρειων Σπιτιών παρέθεσε γεύμα στο Καταφύγιο του Παρνασσού προς τιμήν του Δντοῦ της Υπουργείου Γεωργίας κ. Σεβαστού, της Διευθύνσεως της Α.Ε. ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, του Κεντρικού Συμβουλίου του Όρειβατικού Συνδέσμου και του Τμήματος Αθηνών, για την ενεργό συμβολή και συμπαράστασί τους προς το Τμήμα Όρειων Σπιτιών στην προσπάθειά του βελτιώσεως των εγκαταστάσεων του χιονοδρομικού κέντρου Παρνασσού.

Ήδη η εξυπηρέτησις των φίλων του βουνού είναι πιο άνετη, αν ληφθῇ υπ' όψιν, ότι κατά την προηγούμενη περίοδο 1973 ήταν συνθισμένο φαινόμενο η παρουσία 200 ατόμων στον χώρο του χιονοδρομικού κέντρου. Εφέτος, παρ' όλον ότι μέχρι και το τέλος Ιανουαρίου το χιόνι ήταν πολύ λίγο, η κίνησις ήταν πολύ έντονη. Πολλές Κυριακές τέσσερα λεωφορεία μόλις έπαρκουσαν για την μεταφορά των Μελών του Τμήματος Όρειων Σπιτιών στον Παρνασσό.

Από 1ης Φεβρουαρίου η Διεύθυνσις της Εταιρίας έθεσε στη διάθεσι του Τμήματος ένα λεωφορείο για την δωρεάν μεταφορά στον Παρνασσό των μαθητών, οι οποίοι παρακολουθούν τακτικά την Σχολή χιονοδρομίας. Πράγματι, κάθε Κυριακή ο κ. Μπατιστάτος, ο οποίος μετεκπαιδεύθηκε στο εξωτερικό με έξοδα της Εταιρίας, καθώς και η Δις Berducac και οι κ.κ. Carot και Laheurte παραδίδουν μαθήματα χιονοδρομίας στην ομάδα των μαθητών, στα παιδιά των Μελών του Τμήματος και γενικά σε όσους αγαπούν αυτό το ιδιαίτερα δυναμικό άθλημα.

Στους Βαλκανικούς χιονοδρομικούς αγώνες, που διεξήχθησαν στο Πήλιο από 22-24 Φεβρουαρίου, το Τμήμα μας απέστειλε ως κριτές - χρονομέτρους τον κ. και την κ. Μπατιστάτου, τον κ. Wolter και την Δίδα Berducac.

Την Κυριακή 3 Μαρτίου διεξήχθησαν στο χιονοδρομικό κέντρο Παρνασσού φιλικοί αγώνες μεταξύ αθλητών του Τμήματός μας και του Χιονοδρομικού Όμιλου Αθηνών. Τα αποτελέσματα κατά κατηγορίαν έχουν ως εξής :

Ανδρών	1. Τσιμικάλης (Α) 2. Voltaire (Α.Σ.) 3. Ευαγγελόπουλος (Α).
Γυναικών	1. Μαύρου (Α) 2. Tanguy (Α.Σ.).
Νέων 16-18 ετών	1. Αλεξόπουλος (Α) 2. Arny (Α.Σ.) Χούρσογλου (Α).
Νεανίδων 14-17 ετών	1. Brefort (Α.Σ.) 2. Arny (Α.Σ.) 3. Ayme (Α.Σ.).
Νέων 14-15 ετών	1. Σβώλος (Α) 2. Amadei (Α.Σ.) 3. Tanguy (Α.Σ.).
Παίδων 12-13 ετών	1. Brefort (Α.Σ.) 2. Σταματίου (Α) 3. Nouvel (Α.Σ.).
Παίδων 10-11 ετών	1. De Fleurieu (Α.Σ.) 2. Μωυσίδης (Α) 3. Hudellet (Α.Σ.).
Παίδων 8-9 ετών	1. Laheurte (Α.Σ.) 2. Nouvel (Α.Σ.).

(Σ.Σ.: Α = Ο.Χ. Αθηνών, Α.Σ. = Όρειβατικός Όρειων Σπιτιών).

Le 3.2.74, le Club a organisé dans son local, une série de rencontres entre les équipes de Médéon et de LEVER HELLAS d'Athènes. Il y a eu en tout 5 rencontres (3 simples et 2 doubles). L'équipe de Médéon a remporté deux rencontres simples avec MM. Constantinidis et Hondros et une double avec MM. Kottaris - Constantinidis.

LE GATEAU DU NOUVEL AN

Le 21 janvier a eu lieu dans le local du Club, la petite fête du gâteau du Nouvel An, en présence de plusieurs Membres et de nombreux enfants. Le Président du Club, M. Bozovits, a adressé les vœux du Comité du Club aux Membres et à leurs familles et a ensuite coupé les deux gâteaux. M. Lefkaridis et le fils cadet de M. L. Sarandidis ont été les plus chanceux cette année.

BALS

200 personnes ont assisté au réveillon du Nouvel An de Médéon qui a eu lieu dans la salle du Café-Pâtisserie, et ont dansé jusqu'aux aurores aux sons de l'orchestre de M. Michalopoulos que nous connaissons bien tous. Une tombola était également prévue et de nombreux cadeaux de valeur, offerts par divers commerçants d'Aspra Spitia et d'Athènes, ont été distribués aux plus chanceux.

Le bal masqué du Club a également remporté un grand succès. Il a eu lieu au Café-Pâtisserie, dans la soirée du 16 février, animé par un orchestre d'Athènes. De nombreux participants étaient déguisés et des prix ont été distribués aux trois meilleurs déguisements qui étaient :

1. Mme Hadjinicolaïdis, déguisée en Indienne (Peau rouge) : une montre Longines
2. M. Symeonidis, en Mexicain : une cocotte minute SEB
3. Mme Halkiti, en Pakistanaise : un petit chien décoratif

A noter que le Comité du Club s'était chargé de l'organisation complète de ces deux bals : décoration de la salle, recherche d'un orchestre etc et commande du menu, qui avait été préparé, dans les deux cas, par des spécialistes d'Athènes.

Ο Πρόεδρος του Τμήματος Όρειων Σπιτιών του ΕΟΣ κ. Φ. Σαλβετά (πρώτος, άριστερά) μόλις παρέδωσε ένα αναμνηστικό λάβαρο στον κ. Ρ. Αγογιανάκη, Έφορο του αγωνιστικού τμήματος του Ο.Χ. Αθηνών.

M. Salvétat, Président du C. A. d'Aspra Spitia vient de remettre le Fanion du Club à M. Agagianakis, représentant du C. A. d'Athènes.

Ο Προϊστάμενος των Διοικητικών Υπηρεσιών της Έταιρίας μας κ. Lavenas απονέμει τα μετάλλια στις νικήτριες των χιονοδρομικών αγώνων της κατηγορίας νεανίδων 14-17 ετών.

M. Lavenas, Chef des Services Administratifs d'ADG, distribue les médailles aux vainqueurs des compétitions de ski, catégorie «jeunes filles 14-17 ans».

Pour ses petits amis, le Club Médéon a organisé deux bals masqués dans son local. Dans l'après-midi du dimanche 17 février, les petits de 5 à 12 ans, déguisés, se sont rassemblés pour s'amuser et danser, et consommer avec grand appétit, les chocolats, les bonbons et les rafraîchissements offerts par le Club. Le dimanche suivant c'était le tour des plus grands, âgés de plus de 13 ans, qui se sont amusés pendant plusieurs heures sans manquer, naturellement, de danser.

CLUB ALPIN HELLENIQUE SECTION D'ASPRA SPITIA

Le Comité du Club Alpin d'Aspra Spitia a organisé, le 9 décembre, un déjeuner au chalet du Parnasse, en l'honneur du Directeur du Ministère de l'Agriculture, M. Sevastos, de la Direction de la S.A. Aluminium de Grèce, du Comité Central du Club Alpin, et de la Section d'Athènes, qui tous ont contribué activement aux efforts faits par la Section du Club Alpin d'Aspra Spitia en vue d'améliorer les installations de la station de Ski au Parnasse.

Ces nouvelles installations permettront aux amis de la montagne se retrouvant toujours nombreux (parfois 200) dans la station d'y trouver un confort plus grand que les années précédentes. Cette année, malgré le peu de neige tombée pendant le mois de janvier, nombreux sont ceux qui montaient au Parnasse. Plusieurs fois, nous avons remarqué que les quatre cars mis à la disposition des membres de la Section d'Aspra Spitia suffisaient à peine pour leur transport au Parnasse.

A partir du 1er février, la Direction de la Société a mis à la disposition de la Section Ski un car pour le transport

gratuit au Parnasse des élèves qui suivent régulièrement des cours de ski. En effet, tous les dimanches, M. Bati-statos, formé à l'étranger aux frais de la Société, avec Melle Berducat et MM. Capot et Laheurte, enseignent le ski à l'équipe des élèves, aux enfants des Membres de la Section et, en général, à tous ceux qui aiment ce sport particulièrement dynamique.

Aux Jeux Balkaniques de Ski qui ont eu lieu au Pilon du 20 au 22 février, notre Section de Ski a envoyé comme juges et chronomètres : M. et Mme Batistatos, M. Wolter et Melle Berducat.

Le dimanche 3 mars ont eu lieu à la station de Ski du Parnasse, des compétitions amicales entre les skieurs de notre Section et du Club Alpin d'Athènes. Les résultats, par catégorie, sont les suivants :

Hommes	: 1. Tsimikalis (A), 2. Voltaire (A.S.), 3. Evaguelopoulos (A).
Dames	: 1. Mavrou (A) 2. Tanguy (A.S.).
Jeunes 16-18 ans	: 1. Alexopoulos (A) 2. Arny (A.S.) 3. Hoursoglou (A).
Jeunes filles 14-17 ans	: 1. Brefort (A.S.) 2. Arny (A.S.) 3. Ayme (A.S.).
Jeunes 14-15 ans	: 1. Svolos (A) 2. Amadei (A.S.) 3. Tanguy (A.S.).
Enfants 12-13 ans	: 1. Brefort (A.S.) 2. Σtamatiou (A) 3. Nouvel (A.S.).
Enfants 10-11 ans	: 1. De Fleurieu (A.S.) 2. Moïssidis (A) 3. Hudellet (A.S.).
Enfants 8-9 ans	: 1. Laheurte (A.S.) 2. Nouvel (A.S.).

(Note : A = C.A. Athènes, A.S. = C.A. Aspra Spitia).

ΤΑ ΤΡΟΜΕΡΑ ΠΕΙΡΑΚΙΑ

Τί είναι τὰ ἀντικείμενα
πού ΔΕΝ ὑπῆρξαν ποτέ!

Ἀπὸ τὸ τεῦχος τοῦ Ἰανουαρίου 1974 τοῦ περιοδικοῦ «4 τροχοί» ἀναδημοσιεύουμε τὸ παρακάτω ἄρθρο, πού μὲ ἄπλο τρόπο καὶ χιουμοριστική διάθεση διαλύει κάποιον μῦθο τῶν αὐτοκινητιστῶν, σχετικά μὲ τὰ ... διαβολικά πειράκια.

Ἔχετε ἓνα αὐτοκίνητο μὰ ἄδειο ρεζερβουάρ. Πηγαίνετε στὸ πρατήριο καὶ τὸ γεμίζετε μὲ σοῦπερ, πανίσχυρη καὶ παντοδύναμη, πού δίνει φανταστικές ικανότητες στὴ μηχανή σας — ὅπως γράφει μιά ταμπέλα ἐκεῖ δίπλα ...

Ἀλτ!

Κάνετε ἤδη ἓνα σφάλμα. Ποτέ δὲν γεμίζουν τὸ ρεζερβουάρ τελείως, γιατί ἡ βενζίνη διαστέλλεται ἀν τὸ αὐτοκίνητο μείνῃ στὸν καλοκαιριάτικο ἥλιο καὶ χύνεται στὸ δρόμο. Μὴν τύχη καὶ ἀνάψῃ σπύρτο ἐκεῖ κοντά, γιατί θὰ χρειασθῇτε καινούργιο τουτοῦ.

Ἔστω ὅτι βάλατε βενζίνη στὸ αὐτοκίνητό σας. Ξεκινᾶτε. Ἡ μηχανή ζεσταίνεται σιγὰ σιγὰ καὶ ξαφνικά ἀρχίζει νὰ βγάξῃ παράξενους ἤχους ἀπὸ τὰ βάθῃ της. Τοὺς ἀκούτε καὶ προβληματίζεστε. Εἶναι μπέλα; Ἀποκλείεται, σὲ καινούργιο αὐτοκίνητο, ὅπως τὸ δικό σας, κι ἔτσι ξαφνικά! Εἶναι ἀρρυθμιστές οἱ βαλβίδες; Ἀπίθανο, ἀφοῦ χθὲς πήρατε τὸ ἀμάξι ἀπὸ τὸ σέρβις. Μήπως εἶναι ἐκκεντροφόρος; Στρώφαλος;

Τὶ μπορεῖ νὰ κάνῃ μεταλλικούς θορύβους μέσα στὴ μηχανή;

Καὶ ὁ φίλος σας πού τὸ «ξέρει» σᾶς λέει ὅτι εἶναι «πειράκια». Χτυποῦν τὰ «πειράκια».

Ἔσεῖς δὲν ξέρετε τί εἶναι τὰ πειράκια, καὶ πού ὀφείλεται ὁ χτύπος τους. Οἱ περισσότεροὶ ὁδηγοὶ δὲν ξέρουν τί εἶναι τὰ πειράκια.

Κυκλοφοροῦν πολλὲς φήμες γύρω ἀπὸ τὴν ὑπαρξή καὶ τὴν αἰτία τους. Πολλοὶ νομίζουν ὅτι εἶναι ἐξαρτήματα τῆς μηχανῆς πού ἀπορρυθμίζονται καὶ χτυπᾶνε. Ἐνας φίλος μάλιστα μὲ ρώτησε ἂν ξέρω κανένα καλὸ συνεργεῖο, γιὰ νὰ πᾶν νὰ τοῦ ρυθμίσουν τὰ πειράκια, γιατί στὸ δικό του δὲν μπορούσαν. Ἦθελε ἀκόμη νὰ τοῦ πῶ ποιά εἶναι ἡ καλύτερη μάρκα γιὰ νὰ περόση τέτοια, (γιὰ νὰ ἡσυχάσῃ μιά γιὰ πάντα).

Τὰ πειράκια εἶναι θέμα καύσεως, καὶ ὀφείλονται κατὰ πολὺ μικρὸ ποσοστὸ στὸν κινητήρα καὶ κατὰ πολὺ μεγαλύτερο στὴν βενζίνη. Τὸ χτύπημα πού ἀκούγεται καὶ χαρακτηρίζεται μὲ τὸν ὄρο «πειράκια», ὀφείλεται στὴν μὴ κανονικὴ καύση τοῦ μίγματος. Φυσικά ἐκεῖνος πού καταστρέφεται, εἶναι ὁ κινητήρας.

Ὅταν λέμε (μὴ κανονικὴ καύση), ἐννοοῦμε τὴν ἐκρηκτικὴ καύση.

Θὰ δοῦμε πρῶτα πῶς γίνεται ἡ κανονικὴ καύση καὶ εὐθὺς ἀμέσως ἡ ἐκρηκτικὴ.

Τὸ μίγμα μπαίνει στὸ θάλαμο καύσεως, συμπιέζεται, καὶ τὸ μπουζί ἀνάβει τὰ μόρια τοῦ μίγματος ἀέρος καὶ βενζίνης πού βρίσκονται γύρω ἀπὸ τὴν ἀκίδα. Τὰ μόρια αὐτὰ καιγόμενα ἀνεβάζουν τὴν θερμοκρασία καὶ κατὰ συνέπεια ἀναφλέγονται καὶ τὰ γειτονικά πρὸς ἐκεῖνα μόρια. Τὰ τελευταῖα αὐτὰ μόρια ἀναφλέγουν τὰ γειτονικά τους κι ἔτσι προχωρεῖ ἡ καύση κατὰ ὁμαλὸ τρόπο ἀπὸ τὴν ἀκίδα τοῦ μπουζί πρὸς τὰ τοιχώματα τοῦ θαλάμου καύσεως καὶ τὴν ἐπιφάνεια τοῦ πιστονιοῦ. Δουλειὰ πού γίνεται φυσικά πάρα πολὺ γρήγορα. Ἡ ταχύτητα πού προχωρεῖ ἡ καύση ἔχει σχέση μὲ τὶς στροφές πού περιστρέφεται ἡ μηχανή. Εἶναι μεταξὺ 10 καὶ 20 μέτρα τὸ δευτερόλεπτο. Στὸ ἀνά λογο σχῆμα βλέπετε τὴν μορφή τῆς κανονικῆς καύσεως. Εἶναι πάρα πολὺ γρήγορη, ἀλλὰ δὲν ἔχει τὴν μορφή τῆς ἐκρήξεως. Ἡ ἐκρηκτικὴ καύση εἶναι ἡ ἐξῆς:

Τὸ μπουζί, δίνοντας τὸν σπινθήρα, ἀναφλέγει τὰ κοντινὰ του μόρια, τὰ ὁποῖα ἀνεβάζουν τὴν πίεση πού ἐπικρατεῖ στὸν θάλαμο καύσεως. Τὸ μίγμα πού δὲν ἔχει ἀκόμη ἀναφλεγῇ συμπιέζεται κοντὰ στὰ τοιχώματα τοῦ θαλάμου καὶ ἀναφλέγεται μόνον του. (Σημαντικὸ ρόλο ἐδῶ παίζει ἡ βενζίνη). Ἔτσι εἶναι προφανές ὅτι ἔχομε δύο μέτωπα καύσεως: Τὸ ἓνα πού κινεῖται ἀπὸ τὴν ἀκίδα πρὸς τὰ τοιχώματα τοῦ θαλάμου καὶ ἓνα πού κινεῖται ἀπὸ τὰ τοιχώματα τοῦ θαλάμου πρὸς τὴν ἀκίδα. Κάπου στὸ μέσον τοῦ θαλάμου τὰ δύο μέτωπα πλησιάζουν πάρα πολὺ καὶ δημιουργοῦν συνθήκες πού ἐκρηγνύουν τὸ ὑπόλοιπο μίγμα. Ἡ ἐκρήξη ἀκούγεται ἔξω ἀπὸ τὴν μηχανή σὰν χτύπος μεταλλικῶν ἐξαρτημάτων. Τὴ βάφτισαν «πειράκια». Εἶναι ὅπως εἶπαμε καταστρεπτικὴ γιὰ τὴ μηχανή, ἀφοῦ μειώνει τὴν ἀπόδοσή της, τὴν ὑπερθερμαίνει καὶ τὴν καταστρέφει.

Ἡ ἐμφάνιση τοῦ φαινομένου ὀφείλεται, ὅπως καὶ πιὸ πάνω ἀναφέραμε, στὴν ποιότητα τῆς βενζίνης.

Τὰ ὑγρά καύσιμα δὲν ἀντέχουν τὸ ἴδιο στὴν πίεση. Τὰ πετρέλαια π.χ., πού συνίστανται ἀπὸ ὑδρογονάνθρακες, οἱ ὁποῖοι ἔχουν μεγάλου ἀριθμοῦ ἀτόμων ἀνθρακος, ἀντέχουν σὲ μεγάλες συμπίεσεις, στὶς ὁποῖες αὐτοαναφλέγονται καὶ καίγονται, δὲν ἐκρηγνύνται.

Οἱ βενζίνες, πού, ἀποτελοῦνται ἀπὸ ὑδρογονάνθρακες, μὲ 6-8 άτομα ἀνθρακος, δὲν ἀντέχουν σὲ μεγάλες συμπίεσεις. Αὐτοαναφλέγονται καὶ ἐκρηγνύνται, ὅπως περιγράψαμε. Καὶ χτυποῦν τὰ πειράκια.

Οἱ σημερινοὶ κινητήρες μεγάλης ἀποδόσεως βασίζονται στὴν ὑψηλὴ συμπίεση. Καὶ ἐμφανίστηκε τὸ πρόβλημα. Πῶς θὰ ἔχουμε ὑψηλὴ συμπίεση καὶ ὁμαλὴ καύση;

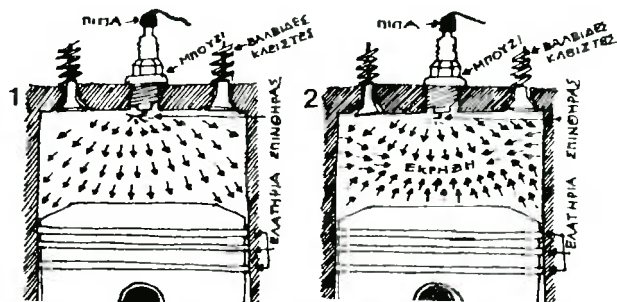
Σκέφτηκαν λοιπὸν οἱ εἰδήμονες καὶ ἀποφάσισαν νὰ φτιάξουν τὶς βενζίνες πού θὰ ἀντιστέκονται στὶς συμπίεσεις...

Καὶ τίς ἐφτιαξαν. Τὶς ὀνόμασαν «σοῦπερ». Αὐτὲς ἔχουν μεγαλύτερο ἀριθμὸ ὀκτανίων ἀπὸ τὶς ἀπλές.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ὀκτανίων τῶν σοῦπερ εἶναι μεγαλύτερος τοῦ 95%. Τὰ διυλιστήρια δὲν τὸν πετυχαίνουν, φτιάχνοντας μίγματα ὑδρογονανθράκων μὲ 95% ὀκτάνια. Βάζουν στὴ βενζίνη μερικὲς οὐσίες, πού τῆς αὐξάνουν τὴν ἀντοχή στὴν συμπίεση καὶ συνεπῶς τὴν κάνουν νὰ ἐμφανίξῃ μικρότερο κτύπημα. Ἡ πιὸ βασικὴ τέτοια οὐσία εἶναι ὁ τετρααιθυλικὸς μόλυβδος. Ὑπάρχει ἀκόμη καὶ στὶς ἀπλές βενζίνες. Τὰ προϊόντα πού ἐκπέμπουν οἱ οὐσίες μειώσεως ἐκρηκτικότητος, ἀπὸ τὴν ἐξάτμιση, εἶναι πολὺ βλαβερές γιὰ τὴν δημόσια ὑγεία.

Οἱ ἀπλές βενζίνες ἔχουν βαθμὸ ὀκτανίου 85-87% καὶ ἀντέχουν σὲ συμπίεσεις μέχρι 7,5:1. Οἱ σοῦπερ μέχρι 9,5:1.

Τώρα, ἂν ἐσεῖς βάζετε στὸ αὐτοκίνητό σας σοῦπερ καὶ αὐτὸ χτυπᾶ, πηγαίνετε νὰ κάνετε τὰ παράπονά σας στὴν ἐταιρία πετρελαιοειδῶν. Πῆτε τους ὅτι κάποιοι νοθεύουν τὴ βενζίνη τους μὲ πετρέλαιο ἢ πωλοῦν τὴν ἀπλὴ γιὰ σοῦπερ. Ἴσως τὸ αἶτιο νὰ βρίσκεται καὶ ψηλότερα.

(1) Ἡ ἀκίδα δίνει σπινθήρα, ἀναφλέγονται τὰ γειτονικά της μόρια τοῦ μίγματος, τὰ ὁποῖα μὲ τὴ σειρά τους ἀναφλέγουν τὰ γειτονικά τους, κ.ο.κ. Ἡ καύση, ἔτσι προχωρεῖ ἀπὸ τὴν ἀκίδα πρὸς τὰ τοιχώματα τοῦ θαλάμου καὶ τὴν ἐπιφάνεια τοῦ πιστονιοῦ ὁμαλά. Ἡ ταχύτητά της εἶναι 10-20 μέτρα τὸ δευτερόλεπτο.
(2) Ἡ ἀκίδα δίνει σπινθήρα, ἀναφλέγει τὰ γειτονικά της μόρια τοῦ μίγματος καὶ προχωρεῖ λίγο ἡ καύση.

ΟΙ ΟΝΟΜΑΣΙΕΣ ΤΩΝ ΟΔΩΝ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΜΑΣ

ΟΔΟΣ ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

Ο Εὐριπίδης ὑπῆρξε ἕνας ἀπὸ τοὺς τρεῖς μεγάλους τραγικούς ποιητὰς τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος. Γεννήθηκε τὸ 480 π.Χ. στὸν δῆμο τῆς Φλύας, προάστιο τῶν Ἀθηνῶν (τὸ σημερινὸ Χαλάνδρι) ἀπὸ γονεῖς σχετικὰ πτωχοὺς καὶ ἀσήμους, ἀλλὰ ἡ ἀγωγή του ἦταν ἐπιμελημένη.

Στὴν ἀρχὴ ἀσχολήθηκε μὲ τὸν ἀθλητισμὸ καὶ μάλιστα νίκησε σὲ παναθηναϊκοὺς γυμνικοὺς ἀγῶνες στὸ παγκράτιο καὶ στὴν πυγμῇ. Ἀλλὰ γρήγορα μίσησε τὸν ἀθλητισμὸ, τὸν ἐγκατέλειψε καὶ στράφηκε πρὸς τὴν ζωγραφικὴ, γιὰ νὰ ἀφοσιωθῇ τελικὰ στὴν φιλοσοφία καὶ τὴν ποίησι. Ἀκουσε τὴν διδασκαλία τοῦ Ἀναξαγόρα, τοῦ Προδίκου καὶ τοῦ Πρωταγόρου, μελέτησε τὰ συγγράμματα τοῦ Δημοκρίτου καὶ τοῦ Ἡρακλείτου καὶ συνδέθηκε μὲ στενὴ φιλία μὲ τὸν Σωκράτη.

Ἀντίθετα ἀπὸ τὸν Αἰσχύλο καὶ τὸν Σοφοκλῆ, ὁ Εὐριπίδης δὲν ἀνέμιχθη στὴν πολιτικὴ. Στὶς θεωρίες του ὅμως θέλει τὴν πολιτεία «συντεταγμένην, σώφρονα καὶ εὐκοσμοῦσαν», καταφέρεται κατὰ τῶν δημαγωγῶν, τῶν ὀλιγαρχικῶν καὶ τῶν πλουσίων καὶ τάσσεται μὲ τὸ μέρος τῆς μεσαίας τάξεως τῶν πολιτῶν, τοὺς ὁποίους θεωρεῖ σωτῆρας τῆς πόλεως. Παράλληλα ἡ φιλοπατρία τοῦ ποιητοῦ εἶναι φλογερὴ καὶ ἐνθουσιώδης.

Ἡ ἰδιωτικὴ ὅμως ζωὴ τοῦ Εὐριπίδου δὲν εἶναι εὐτυχισμένη. Τὴν πρώτη του γυναῖκα τὴν ἐδιώξε «δι' ἀκολασίαν» καὶ ἡ δευτέρα, χειρότερη ἀπὸ ἐκείνην, τὸν ἐγκατέλειψε. Ἀπὸ τὴν πρώτη εἶχε ἀποκτήσει τρεῖς γιουούς, τὸν Μνησαρχίδην, τὸν Μνησίλοχον καὶ τὸν Εὐριπίδην τὸν νεώτερον. Στὴν Ἀθήνα ἐζησε τὸ μεγαλύτερο μέρος τῆς ζωῆς του, μέχρις ὅτου τὸν κάλεσε στὴν Πέλλα ὁ βασιλεὺς τῆς Μακεδονίας Ἀρχέλαος. Ἐκεῖ τὸν βρῆκε ὁ αἰφνίδιος θάνατος, ἀφοῦ εἶχε γράψει τὸ δράμα «Ἀρχέλαος» καὶ τὴν τραγωδίαν «Βάκχαι».

Ἀπὸ τὰ 92 δράματα, ποὺ εἶχε γράψει ὁ Εὐριπίδης, γνωρίζουμε τοὺς τίτλους τῶν 81, ἐνῶ 19 ἐκείνων ἀπὸ ολόκληρα καὶ εἶναι τὰ ἑξῆς : «Ἀλκιστис», «Ἀνδρομάχη», «Βάκχαι», «Ἑκάβη», «Ἑλένη», «Ἡλέκτρα», «Ἡρακλείδαι», «Ἡρακλῆς μαινόμενος», «Ἰκέτιδες», «Ἰππόλυτος», «Ἰφιγένεια ἡ ἐν Αὐλίδι», «Ἰφιγένεια ἡ ἐν Ταύροις», «Ἴων», «Κύκλωψ», «Μήδεια», «Ὀρέστης», «Ρήσος», «Τρωάδες» καὶ «Φοῖνισσαι».

Ο Εὐριπίδης ὀνομάζεται ἀπὸ μερικοὺς «ζωγράφος τῶν νοσημάτων τῆς ψυχῆς καὶ τῆς ἀνθρωπίνης ἀδυναμίας». Διότι οἱ ἄλλοι δύο τραγικοί, ὁ Αἰσχύλος καὶ ὁ Σοφοκλῆς, στηρίζουν κυρίως τὰ ἔργα τους στὴν εἰρμηνείαν (μοῖρα, ριζικὸ), ποὺ πολὺς φορὲς στρώχνει τοὺς ἀνθρώπους σὲ τρομερὲς συμφορὰς καὶ δυστυχίες. Διλαθὴ ἐδῶ τὸ «τραγικόν» παράγεται ἀπὸ τὴν σύγκρουσιν τῆς θελήσεως τοῦ ἀνθρώπου πρὸς ἐξωτερικὰ αἰτία, τὴν εἰρμηνείαν. Ἀντίθετα ὁ Εὐριπίδης μετατόπισε τὴν σύγκρουσιν στὸν ἐσωτερικὸ κόσμον τοῦ ἀνθρώπου, ὅπου μάχεται τὸ ἄλογο τῆς ψυχῆς πρὸς τὸ λογικὸ τῆς μέρας, τὸ πάθος πρὸς τὸ καθήκον. Ἔτσι τὸ «τραγικόν» εἶναι ἐδῶ πολὺ πιὸ ἐντονὸ καὶ δυνατό.

Πολλοὶ πατέρες τῆς ἐκκλησίας εἶδαν στὰ δόγματα τοῦ Εὐριπίδου πνεῦμα χριστιανικόν, ἐνῶ ἄλλοι τὸν ὠνόμασαν πρόδρομον τοῦ χριστιανισμοῦ. Διότι ὁ Εὐριπίδης δὲν ἐδέχετο ἀνεξέλεγκτα τοὺς χονδροειδεῖς μύθους τῶν ἀρχαίων γιὰ τοὺς θεοὺς καὶ διδάσκει, ὅτι ὁ θεὸς εἶναι πνεῦμα καὶ ὅτι οἱ θεοὶ «οὐδὲν αἰσχρὸν ποιοῦσι», ἀλλὰ τὸ θεῖον «εἶναι μόνον ἀγαθοῦ αἰτίον».

Τέλος ὁ Εὐριπίδης ἐξιδανίκευσε τὶς ἀρετὲς τοῦ γυναικείου φύλου, παρ' ὅλον ὅτι μερικοὶ τὸν θεωροῦσαν μισογυνή, ἐπειδὴ ἐπέκρινε τὶς γυναῖκες σὰν πονηρὰς καὶ ἄπιστες.

Οἱ ἀρχαῖοι τιμοῦσαν πολὺ τὸν Εὐριπίδην καὶ οἱ ὁπαδοὶ καὶ θαυμασταὶ τῶν ἰδεῶν του δὲν ἔπαψαν νὰ πολλαπλασιάζονται καὶ μετὰ τὸν θάνατό του. Εἶχε καταστῇ τὸ ὑπόδειγμα τῆς νεᾶς κωμωδίας καὶ τὸ εἶδωλον τῶν φιλοσόφων. Ἡ δόξα του διατήρηθηκε μέχρι τὸν μεσαῖωνα, ὅποτε ἐγίνε ἀπὸ Χριστιανοὺς ἡ σύνθεσις τοῦ δράματος «Χριστὸς πάσχων» ἀπὸ περικοπῆς τῶν τραγῳδιῶν τοῦ Εὐριπίδου.

LES NOMS DES RUES DE NOTRE CITE

RUE EURIPIDOU

Euripide fut un des trois plus grands poètes tragiques de l'ancienne Grèce. Il est né en 480 avant J.C. à Flya, banlieue d'Athènes actuellement «Halandri», de parents relativement pauvres et très peu connus, mais son éducation fut très soignée.

Au début, il a pratiqué l'athlétisme, remportant des victoires au pugilat et au pancrace. Il haït pourtant très vite l'athlétisme qu'il abandonna pour s'orienter vers la peinture; il se consacra finalement à la philosophie et à la poésie. Il a suivi les leçons d'Anaxagore, de Prodicos et de Protagore, il a étudié les œuvres de Démocrite et d'Héraclite et se lia d'une grande amitié avec Socrate.

Contrairement à Eschyle et Sophocle, Euripide ne se mêla pas de politique. Pourtant, dans ses théories, il veut une société «appliquée, prudente et décente»; il s'insurge contre la démagogie, l'oligarchie et les riches, il se range du côté de la bourgeoisie qu'il considère comme base de la «Cité». Avec cela, le patriotisme du poète est ardent et enthousiaste.

Pourtant, la vie privée d'Euripide n'a pas été heureuse. Il a renvoyé sa première épouse «pour débauche» et la seconde, pire que la première, l'a abandonné. De son premier mariage il a eu trois fils, Mnesarchidis, Mnesilochos et Euripide le jeune. Il a vécu à Athènes la plus grande partie de sa vie jusqu'au moment où il fut appelé à Pella par le Roi de Macédoine Archélaos. C'est là où il mourut subitement, après avoir achevé le drame «Archélaos» et la tragédie «Bacchantes».

Des 92 drames écrits par Euripide, nous ne connaissons le titre que de 81, alors que 19 œuvres seulement ont été conservées entières. Ce sont les suivantes : «Alceste», «Andromaque», «Bacchantes», «Hécube», «Hélène», «Electre», «Héraclides», «Hercules en fureur», «Suppliantes», «Hippolyte», «Iphigénie à Aulis», «Iphigénie en Tauride», «Ion», «Cyclope», «Médée», «Risos», «Troades» et «Phéniciennes».

Euripide fut appelé par certains «le peintre de l'âme et de la faiblesse humaine». Les deux autres poètes tragiques, Eschyle et Sophocle, basent leurs œuvres surtout sur le fatalisme (destin, destinée), qui souvent poussent les hommes vers les plus grandes infortunes, les plus grands malheurs. C'est-à-dire qu'ici le «tragique» provient des chocs de la volonté de l'homme contre les circonstances extérieures, contre la fatalité. Chez Euripide c'est une lutte intérieure, l'illogisme de l'âme se heurte à la logique, la passion au devoir. Ainsi le «tragique» n'en est que plus intense, plus fort.

Plusieurs pères de l'Eglise ont reconnu dans la doctrine d'Euripide un esprit chrétien, alors que d'autres le considèrent comme le Précurseur du Christianisme. Euripide en effet n'acceptait pas d'emblée les mythes primitifs des anciens concernant les dieux mais reconnaissait une divinité «pur esprit» et «source uniquement de bien».

Enfin, Euripide a idéalisé les vertus féminines bien que plusieurs lui aient reproché d'être misogyne parce qu'il accusait les femmes d'être rusées et infidèles.

Les anciens avaient une grande estime pour Euripide. Ses partisans et admirateurs n'ont cessé de s'accroître même après sa mort. Il est à l'origine de la comédie moderne et le maître des philosophes. Il connut un sursaut de gloire au moyen âge, lorsque des Chrétiens composèrent un drame «Jésus souffrant» inspiré des tragédies d'Euripide.

ΥΠΟΚΡΙΣΙΕΣ

Τοῦ Χρήστου Σίδερη

Πολύ καλῶς, ἀγαπητέ μου. Ἔχεις μιὰ καρδιά ὅπως ὅλα τὰ ζωντόβολα καὶ χτυπάει ρυθμικά τίκ-τάκ, ὅταν εἶσαι ἤρεμος, καὶ ἄταχτα καὶ γρήγορα τὰκατάκ-τὰκατάκα, ὅταν εἶσαι ἀναστατωμένος.

Εἶχες δὲν εἶχες, ἔπιασες καὶ τὴν ἔκανες μπαχτσέ τῇ ρημάδα κι' ἄς μὴν εἶχες γνώσεις κηπουρικήs. Ὁ θεὸς κι' ἡ ψυχὴ σου τί ἔσπειρες κεῖ μέσα.

Φυτρῶσανε τσουκνίδες κι' ἀγκάθια καὶ σὺ τὰ διαλαλεῖς καὶ τὰ πλασάρεις γιὰ μαρούλια καὶ μυρωδικά.

Κάθεσαι στὸ πεζοδρόμι τοῦ καφενέ καὶ ρουφᾷς τὸν καφέ σου. Περνᾶνε μιὰ παρέα κοριτσόπουλα, μὲ τὰ μίνι καὶ τὰ σόρτς τους, ἴδια ζωντανὴ ἀνθοδέσμη. Καὶ σὺ δὲν κοιτᾷς πού σέ βαρβαίνουν τέσσερεις - πέντε δεκαετίες καὶ σοῦστελε ὁ χρόνος δυὸ-τρεῖς ἀράδες γράμμα κεῖ στὸ μέτωπο, μὲ ἄσπρα γραμματόσημα στοὺς κροτάφους, ἀλλὰ τὰ βλέπεις —ἐτυχε νᾶσαι καὶ θαλασσινός— καὶ φωνάζεις :

— Ἀμάν, τὰ μπαρμποῦνια μου !

Τὰ κορίτσια οὔτε πού σ' ἀκούσανε. Πᾶνε πάρα πέρα, βρίσκουν τοὺς νεαροὺς φίλους των καὶ ζευγαρώνουν καὶ σὺ λές στὸ διπλανό σου :

— Γιὰ δές, ρέ, πῶς κατήντησε ἡ κοινωνία τὴν σήμερον ἡμέραν !...

Ἄλλος πάει στὸ περίπτερο γιὰ τσιγάρα, δίνει κατοστάρικο καὶ ... τσεπώνει τὰ ρέστα ἀπὸ πεντακοσάριο, πού τοῦ δίνει κατὰ λάθος ὁ περιπτεράς. Πάει, πίνει μύζυρα πλαταγίζοντας τὰ χεῖλη του ὡς εὐυπόλητος πολίτης καὶ τὰ σούρνει γιὰ τὸν μαγὰβη τῆς γειτονιάς του :

— Ὁ πρόστυχος, ὅλο ξύκι καὶ μὲ καπέλο πουλάει...

Ἄτερος, κατέχων περίλαμπρον θέσιν εἰς τὴν κοινωνίαν, πάει σπῖτι του, βρίσκει τὴ γυναῖκα του στολισμένη μὲ ὅλα τὰ μπιχλιμπίδια τῆς γιὰ ἐπίσκεψη καὶ λέει μεγαλοφώνως :

— Πῶ, πῶ, τί ὁμορφίες εἶν' αὐτές ; (καὶ μέσα του : Γυναίκα ἔχω ἄγω ἡ ... φώκια μὲ χαϊμαλιά !)

Γκρινιάζει μὲ τὸ γυιό του.

— Βρὲ τσόγλανε, χαλᾷς τὰ λεφτά στὰ τσιγάρα καὶ στὰ ποδοσφαίράκια ;

Κι' ὁ ἴδιος τὰ χαλάει σὲ χονδρὸ χαρτοπαίγνιο. Ἡ

— Δὲ ντρέπεσαι, βρέ, πού πειράζεις τὰ κορίτσια στὸ δρόμο ;

Κι' αὐτὸς τὰ πειράζει στὸ γραφεῖο του πού πᾶνε γιὰ δουλειὰ καὶ «θέτει πατρικὴν χεῖρα ἐπ' αὐτῶν».

Σταματοῦν οἱ λιμουζίνες στὸ ἐξοχικὸ κέντρο, βγαίνουν ἀνταμώνουν οἱ ἀφεντάδες καὶ ἀνοίγουν τὴν κασετίνα μὲ τίς εὐγένειες :

— Πῶς εἴσθε ; Τί κάνετε ;

Καὶ ἀφήνουν τὸ σακούλι μὲ τὸ βρισίδι καὶ τὴν πίκρα γιὰ τοὺς ὑποταχτικούς.

Οἱ ὑφιστάμενοι πάλι —ἄλλα κουμάσια— τὸν ἀνώτερό τους καλὸν - κακὸν τὸν βλέπουν κόρακα, ἀλλὰ τὸν χαιρετᾶνε δουλικά, σκεπτόμενοι :

— Τοῦ περνάει πολὺ αὐτουνοῦ, ἄς τᾶχω καλά.

Μέχρι πού μερικοὶ εἶναι πρόθυμοι νὰ τοῦ πᾶνε καὶ τὰ ψώνια στὸ σπῖτι, νὰ τοιμπήσουν καὶ τὴν ὑπρέτρια, ἂν τύχη μόνη.

Ἄσωστο εἶναι τῆς ὑποκρισίας τὸ ἀνάγνωσμα. Ὡς καὶ τὸν ἑαυτό σου πᾶς νὰ ξεγελάσης ἀκόμα, ἐσύ, νὰ πούμε, κάποιε ἡλικιωμένε μου, πού πρέπει τέλος πάντων νάχη πῆξει τὸ μυαλό σου.

Θυμᾶσαι προχτὲς πού σοῦσπασε γλυκὸ χαμόγελο κείνη ἡ σπαθᾶτη ὁμορφογυναίκα καὶ σὲ κοίταξε στὰ μάτια ; Κείνη, ντέ ! Πού κατεβήκατε μαζὶ ἀπ' τὸ λεωφορεῖο ...

Καὶ τὸ πήρες ἀπάνω σου, περπατοῦσες σὰν κληρωτὸς μὲ προτεταμένο στήθος καὶ δὲν πατοῦσες στὴ γῆ. Νόμισες γιὰ τὸ ἄτομό σου σερβιρίστηκε τὸ μειδίαμα.

— Βρέ, βαστάω ἀκόμα ! Εἶπες.

Καὶ δὲν σκέφτηκες, κορόιδο, ὅτι μπορεῖ νὰ εἶδε τὴ φυλλάδα τὰ χιλιάρικά σου, ὅταν ἐβγαζες εἰσιτήριο καὶ τὰ λαχτάρησε. Τί λιμπίστηκε ἀπὸ σένα, βρὲ γέρω-τραχανᾶ ; Τὴν ἀρτηριοσκληρωσὴ σου ἢ τίς λαπατσοῦρες σου ; Αὐτὴ, ἔτσι νὰ κάνη, βρίσκει λεβέντη εἰκοσάρη, νὰ στίβη τὴν πέτρα καὶ νὰ βγάξη ζουμί.

Γιὰ ὅλα αὐτὰ παίρνουμε κάμποση χρυσόσκονη ἠθικῆς καὶ ἀγνότητος καὶ ἀγαθότητος, ἀλλὰ ὅχι ἀπὸ τίς ἀνόθευτες, πρέπει νὰ εἶναι σκάρτες, ἀλλιῶς δὲν γίνεται τὸ μίγμα, καὶ τὰ περνᾶνε ὅλα ἕνα μπατανᾶ, νὰ μὴ φαίνονται.

Γιατί σημασία δὲν ἔχει ποιοὶ εἴμαστε καὶ τί κάνομε, ἀλλὰ τί φαινόμεστε ὅτι εἴμαστε.

Καὶ βόσκουν οἱ ρίζες μέσα μας κι ἀποροῦμε πού φυτρώνουν ἀγκάθια καὶ τσουκνίδες καὶ λουλουδιάζουνε τὰ ἄνθη τοῦ κακοῦ ...

ΑΣΠΡΑ ΣΠΙΤΙΑ

Λευκὴ φιγούρα
μεσ' στοῦ ἐλαιῶνα
τ' ἀσημόφυλλα.

Ἄσπρο πετράδι
στὴ θαλασσινὴ αὐλὴ
τοῦ Παρνασσοῦ.

Δροσιὰ γιὰ τὴν κυρὰ
τὴ Ρούμελη
ἢ γαλανὴ σου συντοπίτισσα.

Ἡ ἐργατιὰ στολίδι σου
κι ἐσὺ τῆς ἐργατιᾶς
καμάρι.

« Ἀγράμπελη »

Χανιά. Ἀποπνις τῆς πόλεως ἀπὸ τὸ Ἀκροτήρι

La Canée. Vue de la ville prise de l'Acrotiri

ΚΡΗΤΗ

NOMOS XANION

CRETE

DEPARTEMENT DE CHANIA

Στὴ συνέχεια τῶν ἄρθρων μας «Ταξιδεύοντας στὴν Ἑλλάδα» θὰ μεταφερθοῦμε ἀπὸ τὸ τεῦχος αὐτὸ τῆς «ΑΛ-ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΩΣ» στὴν ὁμορφὴ μεγαλόνησο Κρήτη, ποὺ θὰ μᾶς φιλοξενήσῃ ἄρκετὲς ἡμέρες. Πλούσια σὲ φυσικὲς ὁμορφιές, ἀρχαιολογικὰ μνημεῖα καὶ λαογραφικὰ ἐνδιαφέροντα, ἀξίζει νὰ τῆς διαθέσωμε ἓνα εἰκοσαήμερο, λογικὸ περιθώριο γιὰ μιὰ καλὴ γνωριμία μαζί της. Μὲ τὴν προϋπόθεσι, φυσικὰ, νὰ ἔχωμε δικό μας αὐτοκίνητο. Γιατὶ τὸ ἑλληνικὸ αὐτὸ νησί, δεύτερο σὲ μέγεθος μετὰ τὴν Κύπρο καὶ πέμπτο σ' ὅλη τὴ Μεσόγειο, ἔχει μῆκος γύρω στὰ 250 χιλιόμετρα καί, ἂν προσθέσωμε τὶς διαδρομὲς στὸ ἐσωτερικὸ του, σίγουρα θὰ ξεπεράσωμε τὰ 1500 χιλιόμετρα.

Πρὶν ξεκινήσωμε ὅμως γιὰ τὸ ταξίδι μας, ἄς ξεφυλλίσωμε στὰ πεταχτὰ τὴν μακραίωνη ἱστορία της, γιὰ νὰ πᾶμε κάπως... διαβασμένοι!

Σύμφωνα λοιπὸν μὲ μιὰ θεωρία, ἡ Κρήτη ἀποτελοῦσε κάποτε τμῆμα τῆς Αἰγίδος χώρας καὶ ἀπο-

Poursuivant nos articles «Voyages à travers la Grèce» nous allons maintenant visiter, la Crète où nous sommes restés plusieurs jours. Riche en beautés naturelles, en monuments archéologiques, en folklore, la Crète mérite que nous lui consacrons une vingtaine de jours afin de pouvoir faire vraiment sa connaissance, sous réserve de disposer d'une voiture personnelle. Car cette île, la seconde des îles grecques en superficie après Chypre et la cinquième de toutes celles de la Méditerranée, a une longueur de 250 kilomètres et, si l'on compte le parcours à l'intérieur de l'île, nous dépasseront sûrement les 1500 kilomètres.

Mais avant de commencer notre voyage, feuilletons un peu sa longue histoire pour nous mettre dans l'ambiance.

D'après une certaine théorie, l'île de Crète faisait jadis partie d'Aighuis dont elle fut séparée à la suite de bouleversements géologiques qui

χωρίσθηκε με τις γεωλογικές μεταβολές, που συνέβησαν κατά την παλαιογενή περίοδο του καινοζωικού αιώνα. Τα παλαιότερα δε ίχνη ανθρώπου πάνω στο νησί χρονολογούνται από την νεώτερη νεολιθική εποχή, που αρχίζει από το 8000 - 6000 π.Χ. και τελειώνει με την πρώτη εμφάνισι του μετάλλου το 3500 - 3300 π.Χ. Την διαδέχεται η πρωτομινωική εποχή (3300 - 2200 π.Χ.) που χαρακτηρίζεται από την τακτική επικοινωνία της Κρήτης με την Αίγυπτο. Ακολουθεί η μεσομινωική εποχή (2200 - 1550 π.Χ.) κατά την οποία έφθασε σε πλήρη ώριμότητα ο περίφημος μινωικός πολιτισμός. Και πριν φθάσουμε στους ιστορικούς χρόνους, παρεμβάλλεται η ύστερομινωική εποχή (1550 - 1250 π.Χ.) που δεν έχει να παρουσιάσει κάτι το εξαιρετικά σημαντικό.

Στή μυθολογία η νήσος αναφέρεται με διάφορα ονόματα όπως Αερία, Χθονία, Ίδαία, Δολιχή, Μακαρόννησος, Τελχινία κλπ., αλλά και το όνομα Κρήτη είναι πολύ παλιό, προελληνικό. Η Κρήτη ήταν μία από τις Έσπερίδες Νύμφες ή θυγατέρα του Άσπεριού και σύζυγος του Μίνωος ή κόρη του Κουρήτου ή τέλος μία ήρωίδα του νησιού. Πάντως και ο Όμηρος χρησιμοποιεί το όνομα Κρήτη, όταν γράφει για την συμμετοχή της νήσου στον τρωικό πόλεμο με άρχηγους τόν Ίδομενέα και τόν Μηριόνη.

Ύστερα όμως άρχισαν οι έριδες μεταξύ των πόλεων της νήσου και η ήθικη διαφθορά των κατοίκων της. Το 69 π.Χ. την κατέλαβαν οι Ρωμαίοι, το 330 π.Χ. προσαρτήθηκε στο βυζαντινό κράτος, του οποίου αποτελούσε «θέμα» μέχρι το 1204, εκτός της περιόδου 823 - 961, που η Κρήτη είχε καταληφθή

eurent lieu au cours de l'antiquité et plus précisément au cours de la dernière ère géologique. Les traces d'homme les plus anciennes sur l'île datent de l'époque néolithique la plus récente, qui commence de 8000 - 6000 avant J.C. et se termine avec la première apparition du métal en 3500 - 3300 avant J.C. Ce fut ensuite la première époque minoenne (3300 - 2200 avant J.C.) époque pendant laquelle la Crète sortit d'elle-même pour découvrir l'Egypte. Puis l'époque minoenne moyenne (2200 - 1550 avant J.C.) au cours de laquelle la fameuse civilisation minoenne atteint son apogée. Mais avant d'en arriver aux années historiques, il y eut l'époque minoenne postérieure, sans aucun intérêt particulier.

L'île est mentionnée dans la mythologie sous différents noms, tels que Aéria, Chthonia, Idaia, Doliki, Macaronissos, Telchinia etc. mais le nom de «Crète» est également très ancien, «pré-hellénique». La Crète fut une des Nymphes Hespérides, ou bien fille d'Astérios et épouse de Minos, ou bien fille de Kouritos ou, enfin, une héroïne de l'île. En tout cas, même Homère emploie le terme de «Crète» quand il parle de la participation de l'île à la guerre de Troie sous le commandement d'Idoménée et de Mirionis.

Ensuite commencèrent les heurts entre les différentes villes de l'île jusqu'à ce que l'on en arrive au temps de la corruption. En 69 avant J.C. elle fut occupée par les Romains, en 330 avant J.C. elle fut rattachée à l'Etat Byzantin auquel

Άποψις του λιμένος Χανίων. Στο βάθος δεξιά, τα παλιά ενετικά ναυπηγεία.

Vue du port de Chania. Au fond, à droite, les anciens chantiers navals vénitiens.

Χανιά. Παλιά άρχοντικά στην οδό Θεοτοκοπούλου

La Canée. Anciennes demeures de la rue Théotocopoulou

άπό τούς Άραβες. Τό 1204 έγιναν κυρίαρχοί της οί Ένετοί, πού τούς διαδέχθηκαν οί Τούρκοι τό 1669.

Οί επανειλημμένες επαναστάσεις της Κρήτης, όπως τού 1692, 1770, 1821, 1841, 1858, 1866 και 1895 απέδειξαν τόν ήρωισμό τού Κρητικού λαού, την καρτερικότητά του στις άγριότητες και τις καταστροφές και τόν διακαή του πόθο νά ένωθι με την μητέρα Έλλάδα. Τέλος, με την επανάστασι τού 1897/98 δημιουργείται ή ανεξάρτητη Κρητική Πολιτεία υπό τόν Πρίγκηπα Γεώργιο και στις 25.10.1912 κηρύσσεται ή ένωση με την Έλλάδα. Η άδάμαστη κρητική ψυχή έδειξε γιά μιá άκόμη φορά τό μεγαλειό της με την καθολική αντίστασι τού λαού στόν εισβολέα, κατά την περίφημη Μάχη της Κρήτης τού Β' Παγκοσμίου πολέμου.

Αυτά τά λίγα γιά την ιστορία της Κρήτης. Τώρα ως κατεβούμε στο λιμάνι τού Πειραιώς και ως πάρωμε τό φέrrυμπώτ γιά τά Χανιά. Μπορούμε φυσικά νά πάμε και στο Ήράκλειο, αλλά πιό βολικά μās έρχεται νά ξερευνήσωμε τό νησί άπό τά δυτικά προς τά ανατολικά. Σάν βάσεις γιά τις έξορμήσεις μας θά χρησιμοποιήσωμε κατά σειράν τά Χανιά, τό Ρέθυμνο, τό Ήράκλειο και τόν Άγ. Νικόλαο. Πρόκειται γιά άνεπτυγμένα τουριστικά κέντρα, στά όποια θά βρούμε ίκανοποιητική έξυπηρέτησι, άρκει νά κλείσωμε έγκαιρώς ξενοδοχείο, άν φυσικά έπισκεφθούμε την Κρήτη τούς καλοκαιρινούς μήνες.

XANIA

Τό φέrrυμπώτ άναχωρεί άπό τόν Πειραιά κάθε

elle fut assujettie jusqu'en 1204 après J.C., à l'exception de la période 823 - 961, lorsque la Crète fut occupée par les Arabes. En 1204, elle passa aux mains des Vénitiens puis à celles des Turcs en 1669.

Les révolutions successives de la Crète, telles que celle de 1691, 1770, 1821, 1841, 1858, 1866 et 1895 prouvent l'héroïsme du peuple crétois, son esprit de résistance et son désir ardent d'être rattaché à la Grèce. Enfin, à la suite de la révolution de 1897/98, se crée l'Etat Crétois indépendant, sous le Prince Georges et le 25.10.1912 l'union avec la Grèce est proclamée. L'indomptable esprit crétois s'est manifesté une fois de plus par la résistance générale de son peuple contre l'envahisseur au cours de la fameuse Bataille de Crète lors de la IIème Guerre Mondiale.

Voilà en quelques mots l'histoire de la Crète. Descendons maintenant au port du Pirée pour prendre le bac pour Chania. Nous pouvons naturellement aller à Héraklion mais il est plus pratique d'explorer l'île en allant d'Ouest en Est. Nous partirons essentiellement de Chania, de Réthymnon, d'Héraklion et d'Ayios Nicolaos. Ce sont des centres touristiques développés dont nous serons satisfaits si nous réservons à temps notre hôtel surtout en été.

CHANIA

Le bac quitte le Pirée tous les jours à 19h et le voyage dure de 12 à 13 heures. Ainsi, aux premiers rayons du soleil le lendemain, nous commençons à distinguer les cimes dénudées des «Monts Blancs» qui se dessinent dans la brume matinale. Nous approchons du port de Souda. A notre droite la péninsule arrondie d'Acrotiri avec ses pentes abruptes et rapées et, devant nous, une plaine étroite, couverte d'agrumes. Un vrai jardin.

Le port de Souda est un port de grand trafic car il dessert le département entier de Chania et abrite une base importante de la Marine. Une route asphaltée de 6 km mène de Souda à Chania, tout au long ombragée de grands platanes, de peupliers blancs et eucalyptus. C'est un trajet qui impressionne favorablement le visiteur. Mais, il y a d'habitude une grande circulation sur cette route, et nous recommandons la plus grande prudence.

Chania (La Canée) est une ville construite sur les ruines de l'ancienne Kydonia, une des plus grandes villes de l'ancienne Crète, qui conserva sa prospérité jusqu'en 69 avant J.C. et fut détruite totalement au VIIe siècle après J.C. Les Vénitiens construisirent sur les mêmes lieux, en 1252, la ville de Chania qui se développa rapidement et devint le centre le plus important de la Crète de l'Ouest. Au cours de l'histoire moderne, Chania joua un rôle essentiel dans la lutte pour la libération de l'île et sa réunion à la Grèce est liée à la personnalité politique d'Elefthérios Vénizelos.

ἀπόγευμα στις 7 ἡ ὥρα καὶ τὸ ταξίδι διαρκεῖ 12 - 13 ὥρες. Ἔτσι, μὲ τις πρῶτες ἡλιαχτίδες τῆς ἐπομένης ἡμέρας, ἀρχίζομε νὰ διακρίνωμε τις γυμνές βουνοκορφές τῶν Λευκῶν Ὀρέων, ποὺ ἀνογογράφονται στὴν πρωινὴ καταχνιά. Πλησιάζομε στὸ λιμάνι τῆς Σούδας. Δεξιὰ μας ἡ στρογγυλὴ χερσόνησος Ἀκρωτήρι, μὲ τις κατὰξερές καὶ ἀπότομες πλαγιές τῆς καὶ μπροστά μας μία στενὴ πεδινὴ λωρίδα, καταπράσινη ἀπὸ τις λεμονοπορτοκαλιές καὶ τὰ περιβόλια.

Τὸ λιμάνι τῆς Σούδας παρουσιάζει ζωνερὴ κίνησι γιατί ἐξυπηρετεῖ ὁλόκληρον τὸν Νομὸ Χανίων καὶ φιλοξενεῖ μιὰ σημαντικὴ βάσι τοῦ ναυτικοῦ. Ἀπὸ τὴ Σούδα στὰ Χανιά ὁδηγεῖ ἓνας ἀσφαλτοστρωμένος δρόμος 6 χιλμ., ποὺ σ' ὅλο σχεδὸν τὸ μῆκος τοῦ τὸν σκιάζουν πανύψηλα πλατάνια, λεύκες καὶ εὐκάλυπτοι. Ὁμορφὴ διαδρομὴ, ποὺ προδιαθέτει εὐνοϊκὰ τὸν ἐπισκέπτη. Συνήθως ὅμως ἔχει μεγάλῃ κίνησι καὶ λίγη προσοχὴ στὴν ὁδήγησι δὲν βλάπτει.

Τὰ Χανιά εἶναι χτισμένα πάνω στὰ ἐρείπια τῆς ἀρχαίας Κυδωνίας, μιᾶς ἀπὸ τις μεγαλύτερες πόλεις τῆς ἀρχαίας Κρήτης, ποὺ διατήρησε τὴν ἀκμὴ τῆς μέχρι τὸ 69 π.Χ. καὶ καταστράφηκε τελείως τὸν 7ο μ.Χ. αἰῶνα, Στὴ θέσι τῆς ἔκτισαν οἱ Ἑνετοὶ τὸ 1252 τὰ Χανιά, ποὺ ἀναπτύχθηκαν γρήγορα καὶ ἔγιναν τὸ σπουδαιότερο κέντρο τῆς δυτικῆς Κρήτης. Στὴ νεώτερη ἱστορία τὰ Χανιά πρωτοστάτησαν στοὺς ἀγῶνες γιὰ τὴν ἀπελευθέρωσι τοῦ νησιοῦ καὶ τὴν ἔνωσι μὲ τὴν Ἑλλάδα καὶ εἶναι στενὰ δεμένα μὲ τὴν μεγάλῃ πολιτικὴ φυσιογνωμία τοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου.

Πολλοὶ ἀποκαλοῦν τὰ Χανιά «πολιτεία τῶν λουλουδιῶν» καὶ τὰ θεωροῦν σὰν τὴν πιὸ ὁμορφὴ πόλι τῆς Κρήτης. Ὑπερβολές. Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι ἔχουν μιὰ παράξενη διπλὴ φυσιογνωμία: Τὴν παλιὰ πόλι, στίς συνοικίες Τόπ-Χανῶ καὶ Καστέλλι, ποὺ διατρεῖ ἔντονα τὸν ἐνετικὸ τῆς χαρακτήρα καὶ τὴν

Nombreux sont ceux qui appelle Chania «la ville des fleurs» et la considèrent comme la ville la plus belle de la Crète, ce qui est exagéré. Il est vrai qu'elle a une double physionomie étrange: La ville ancienne, avec ses quartiers de Top-Chana et Kastelli, qui conserve tout leur caractère vénitien, et la nouvelle ville, qui s'est développée autour de l'ancienne avec ses bâtiments modernes, des avenues, des pelouses et des parcs fleuris. De plus, elle possède de nombreux hôtels de bonne catégorie, pour accueillir ses visiteurs. Nous avons préféré le «Xénia» qui jouit d'un site magnifique et dispose également d'une piscine.

A l'extérieur d'un bâtiment en voûte de la Place Publique il y a un parking où vous pouvez laisser votre voiture pour vous diriger vers l'ancienne ville. Au nord vous pouvez errer dans d'étroites ruelles, découvrir les vestiges des murailles et forteresses vénitiennes, visiter le petit Musée Archéologique, situé dans l'église de Saint-François, visiter l'église de Saint-Nicolas avec son haut... minaret et, juste en face, l'église vénitienne de Saint-Rocco et sortir ensuite à l'extrémité Est du Port. Là nous tombons sur les chantiers navals vénitiens, au milieu du petit port dont l'entrée est protégée par une jetée datant également du temps des Vénitiens avec son grand phare. Nous nous promènerons ensuite en bordure de mer, promenade toute dallée, qui nous amènera à la rue Anguelou avec ses palais vénitiens et autres grandes bâtisses. Il y a aussi toute une série de restaurants, rôtisseries, pizzerias, ouzerias où l'on sert de la piveure, mais vous trouverez également des bars modernes où vous pouvez déguster des boissons plus nobles. Cette rue et la petite place qui la prolonge, est le but habituel des sorties du soir.

Vous pouvez, naturellement, vous promener en voiture mais vous perdrez beaucoup de couleur locale.

Dans la ville moderne nous visiterons le Stade national, les Archives Historiques renommées, le Jardin Public où nous pourrons nous offrir rafraîchissements ou glaces et nous continuerons vers l'Est où se trouve le quartier Halépa, avec la maison et une statue d'Elefthérios Vénizelos. Juste en face se trouve l'église imposante de Sainte-Madeleine de style russo-byzantin, unique dans toute la Grèce.

Nous sortons à l'extrémité Est de la ville et continuons vers le fameux Acrotiri, sur la colline de Profitis Ilias toute couverte de pins (à 5 km de la ville). C'est là qui est le tombeau de Vénizelos. La vue de cet endroit est vraiment unique. On distingue au Sud le village de Mourniès avec la maison de pierre toute simple, où naquit Vénizelos.

Τὸ σπίτι καὶ ὁ ἀνδριάντας τοῦ Ἐλευθ. Βενιζέλου στὴ συνοικία Χαλέπα τῶν Χανίων.

La maison et la statue d'Elefthérios Vénizelos dans le quartier Halépa à Chania.

καινούργια, που αναπτύχθηκε με άνεσι γύρω από την παλιά και διαθέτει σύγχρονα οικοδομήματα, δρόμους με δενδροστοιχίες και πρασιές και πάρκα με λουλούδια! Έπί πλέον διαθέτει και αρκετά καλά ξενοδοχεία για την διαμονή μας. Προτιμήσαμε το «Ξε-νία», που βρίσκεται σε θαυμάσια τοποθεσία και δια-θέτει και πισίνα.

Έξω από το μεγάλο θολωτό κτίριο της Δημοτι-κής Άγορας υπάρχει χώρος για ν' αφήσουμε το αυ-τοκίνητό μας. Παίρνομε κατεύθυνσι προς τα βορεινά και μπαίνομε στην παλιά πόλι. Μπορούμε νά περι-πλανηθούμε στα στενά της δρομάκια, ν' ανακαλύ-ψωμε τὰ υπολείμματα τῶν ἐνετικῶν τειχῶν καὶ ὀχυ-ρώσεων, νά ἐπισκεφθοῦμε τὸ μικρὸ ἀρχαιολογικὸ μουσεῖο, πὺ στεγάζεται στὸν ναὸ τοῦ Ἁγ. Φραγκί-σκου, νά δοῦμε τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγ. Νικολάου μὲ τὸν ψηλὸ της ... μιναρὲ καί, ἀπέναντί της ἀκριβῶς, τὸν ἐνετικὸ ναὸ τοῦ Ἁγ. Ρόκκου καὶ νά βγοῦμε στὴν ἀνατολικὴ ἄκρῃ τοῦ λιμανιοῦ. Θὰ δοῦμε ἐκεῖ τὰ ἐνετικὰ ναυπηγεῖα στὴ μέση τοῦ μικροῦ λιμανιοῦ, πὺ τὴν εἰσοδὸ τοῦ προστατεύει ὁ ἐνετικὸς λιμενο-βραχίον μὲ τὸν μεγάλον φάρον. Θὰ περπατήσωμε στὸν πλακόστρωτον παραλιακὸ δρόμον καὶ φθάνοντας στὴν ὁδὸ Ἁγγέλου θὰ συναντήσωμε τὰ ἐνετικὰ μέγαρα καὶ ἀρχοντικά, ἀλλὰ καὶ μιὰ ἀτέλειωτη σειρὰ ἀπὸ ἐστιατόρια, ψησταριές, πιτσαρίες, οὐζερί γιὰ χτα-ποδάκι, ἀλλὰ καὶ μοντέρνα μπάρ γιὰ ... εὐγενὴ ποτά. Ὁ δρόμος αὐτός, μαζὶ μὲ τὴν συνεχόμενῃ μικρῇ πλα-τεῖαν, ἀποτελοῦν τὴν πρὸ συνηθισμένη καὶ εὐκόλῃ λύσιν γιὰ τὴν βραδινὴν ἐξοδον.

Τὴν περιπλάνησί μας στὴν παλιά πόλι μπορούμε φυσικὰ νά τὴν κάνωμε καὶ μὲ τὸ αὐτοκίνητον, ἀλλὰ τὸ θέαμα χάνει τὴν γραφικότητά του.

Στὴν καινούργια πόλι θὰ δοῦμε τὸ ἔθνικὸ Στά-διο, θὰ ἐπισκεφθοῦμε τὸ σπουδαῖον Ἱστορικὸ Ἀρ-χεῖον, θὰ μποῦμε στὸν Δημοτικὸ Κήπον νά δροσισθοῦμε γιὰ λίγο ἢ νά πάρωμε ἓνα παγωτὸ καὶ θὰ τραβήξωμε ἀνατολικά γιὰ τὴν συνοικίαν Χαλέπα, ὅπου θὰ δοῦμε τὸ σπῆτι καὶ τὸν ἀδριάντα τοῦ Ἑλ. Βενιζέλου. Ἀπέ-ναντι ὁ ἐντυπωσιακὸς ναὸς τῆς Ἁγ. Μαγδαληνῆς, ρωσικοῦ-βυζαντινοῦ ρυθμοῦ, μοναδικὸς στὴν Ἑλ-λάδα.

Βγαίνομε ἀπὸ τὴν ἀνατολικὴ ἄκρῃ τῆς πόλεως καὶ τραβᾶμε γιὰ τὸ περίφημον Ἀκρωτήρι, στὸν πευ-κόφυτον λόφον τοῦ Προφήτη Ἡλία (5 χιλμ. ἀπὸ τὴν πόλι), ὅπου ὑπάρχει ὁ τάφος τοῦ Βενιζέλου. Ἡ θέα ἀπὸ ἐδῶ πάνω εἶναι μοναδική. Σὲ ἴση ἀπόστασι, στὰ νότια τῶν Χανίων, βρίσκεται τὸ χωριὸ Μουρ-νιές μὲ τὸ ἀπλὸ, πέτρινον σπῆτι, ὅπου γεννήθηκε ὁ Βενιζέλος.

ΠΑΛΑΙΟΧΩΡΑ - ΚΑΣΤΕΛΛΙ

Μιλώντας γιὰ τὰ Χανιά ἀποφύγαμε νά σᾶς προ-τείνωμε ἓνα μπάνιο, μιὰ καὶ δὲν διαθέτουν καμμιὰ ἀξιόλογη ἀμμουδιά. Σήμερα ὁμως θὰ σᾶς ἱκανοποιή-σωμε ἀπόλυτα, ἀρκεῖ νά μᾶς ἀκολουθήσετε. Μπάνιο στὴν Παλαιοχώρα λοιπὸν καὶ τὸ ἀπόγευμα γιὰ καφὲ στὸ Καστέλλι Κισσάμου.

Ἀπὸ τὴν δυτικὴ ἐξοδον τῶν Χανίων παίρνομε τὸν ἀσφαλτοστρωμένον δρόμον, πὺ προχωρεῖ παράλληλῃ

Οἱ τάφοι τῶν Βενιζέλων στὸ Ἀκρωτήρι

Les tombeaux des Vénizèlos à Acrotiri

ΠΑΛΑΙΟΧΩΡΑ - ΚΑΣΤΕΛΛΙ

A Chania nous avons évité de vous proposer une baignade puisqu'il n'y a pas de jolie plage. Par contre aujourd'hui, si vous venez avec nous à Palaiochora et l'après-midi à Kastelli de Kissamos pour prendre un café, vous serez pleinement satisfaits.

En sortant du côté Ouest de Chania nous emprunterons la route asphaltée qui longe la côte. C'est une belle route au milieu de jardins, d'oliviers, d'agrumes et de vignes. De roseaux très hauts et épais bordent de part et d'autre la route, les villages se succèdent les uns les autres.

Au kilomètre 6, voici la plage de sable pittoresque de Kato Galatas avec ses tavernes et ses «boîtes». Après Aghia Marina, s'étend une autre plage de sable le Platanias. Au km 17, le Maleme ancien aéroport qui fut l'épicentre de la Bataille de Crète. Sur la route à droite, un merveilleux complexe touristique moderne, le «Maleme Beach» qui peut loger 828 personnes qui conserveront un souvenir inoubliable de leur séjour.

Peu après, nous traversons les ponts étroits qui enjambent le fleuve Tavronitis, à l'entrée du village du même nom, dans une verdure débordante. Ici nous quittons la route en bordure de mer et tournons à gauche pour rejoindre Palaiochora. La route est presque entièrement asphaltée et le trajet très varié. Les plaines sont couvertes d'oliviers, les torrents ombragés d'immenses platanes, les pentes toutes vertes de vignes et de chataigniers alors que la montagne est dénudée, rapéc.

Nous traversons plusieurs petits villages et nous nous arrêtons à la petite cité de Kantano pour prendre un rafraîchissement. Après la Bataille de Crète, les Allemands détruisirent de fond en

Ἡ ὀρθόδοξος Ἀκαδημία Κρήτης, λίγο ἔξω ἀπὸ τὸ Κολυμπάρι

L'Académie Orthodoxe de Crète, près de Kolymbari

με τὶς ἀκτές. Διαδρομὴ πολὺ ὁμορφῇ, ἀνάμεσα σὲ περιβόλια, ἐλιές, ἐσπεριδοειδῆ καὶ ἀμπέλια. Πανύψηλα πυκνὰ καλάμια φράζουν τὴ μιὰ καὶ τὴν ἄλλη πλευρὰ τοῦ δρόμου, ἐνῶ μικρὰ καὶ μεγάλα χωριά ἀπλώνονται τὸ ἓνα δίπλα στὸ ἄλλο.

Στὸ 6 χιλμ. ἡ μεγάλη γραφικὴ ἀμμουδιά τοῦ Κάτω Γαλατῶ μὲ τὰ ἐξοχικὰ κέντρα, τὶς ταβέρνες καὶ τὰ κέντρα διασκεδάσεως. Μετὰ τὴν Ἀγία Μαρίνα, μιὰ ἄλλη ἐκτεταμένη ἀμμουδιά, ὁ Πλατανιάς. Στὸ 17 χιλμ. τὸ Μάλεμε, τὸ παλιὸ ἀεροδρόμιο ποῦ ἦταν τὸ ἐπίκεντρο τῆς Μάχης τῆς Κρήτης. Δεξιὰ τοῦ δρόμου ἓνα θαυμάσιο σύγχρονο τουριστικὸ συγκρότημα, τὸ «Μάλεμε Μπῆτης», ποῦ μπορεῖ νὰ φιλοξενήσει 828 ἄτομα παρέχοντάς τους μιὰ ἀλυσμόνητη διαμονή.

Σὲ λίγο περνᾶμε τὶς δυὸ στενὲς γέφυρες τοῦ Ταυρωνίτη ποταμοῦ, στὴν εἴσοδο τοῦ ὁμώνυμου χωριοῦ, μέσα σ' ἓνα ὀργιαστικὸ πράσινο. Ἐδῶ ἀφήνομε τὸν παραλιακὸ δρόμο καὶ στρίβομε ἀριστερὰ γιὰ τὴν Παλαιοχώρα. Ὁ δρόμος εἶναι σχεδὸν ὅλος ἀσφαλτοστρωμένος καὶ ἡ διαδρομὴ παρουσιάζει ἀπίθανες ἐναλλαγές. Οἱ πεδινὲς ἐκτάσεις κατὰφυτες ἀπὸ ἐλιές, οἱ ρεματιὲς γεμάτες βαθύσκια πλατάνια, οἱ πλαγιὲς καταπράσινες ἀπὸ ἀμπέλια καὶ καστανιὲς καὶ τὰ ὄρεϊνά σημεῖα κατὰξερὰ καὶ γυμνά.

Διασχίζομε πολυάριθμα μικρὰ χωριά καὶ σταματᾶμε στὴν μαρτυρικὴ κομόπολι Κάντανο γιὰ ἓνα ἀναψυκτικόν. Μετὰ τὴν Μάχη τῆς Κρήτης, οἱ Γερμανοὶ κατέστρεψαν συθέμελα τὴν Κάντανο, τουφεκίζοντας χωρὶς διάκρισι τοὺς κατοίκους τῆς, «ὡς ἀντίποινα τῆς ὑπὸ ὀπλισμένων πολιτῶν, ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, δολοφονίας Γερμανῶν ἀλεξιπτωτιστῶν», ὅπως μᾶς λέει ἡ ἐπιγραφή ἔξω ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν, μὲ τὴν χαρακτηριστικὴ ὑπογραφή «Οἱ Γερμανοί».

Συνεχίζομε τὴ διαδρομὴ μας καὶ στὸ 76 χιλμ. ἀπὸ τὰ Χανιά φθάνομε στὴν Παλαιοχώρα. Μᾶς περιμένει μιὰ πλατειὰ παραλία μὲ ψιλή ἄμμο, μιὰ καθακάθαρη θάλασσα ποῦ ξανοίγεται ἴσια στὸ Λυβικὸ Πέλαγος

comble Kantano, fusillant tous ses habitants sans distinction, «en représaille de l'assassinat de parachutistes Allemands par des citoyens armés, hommes et femmes», comme on le mentionne sur la plaque qui se trouve à l'extérieur de l'église avec la signature caractéristique «Les Allemands».

Nous continuons notre trajet pour arriver à 76 km de Chania, à Palaiochora. Une large plage de sable très fin nous attend ici, l'eau de mer est limpide et s'ouvre sur la mer Lybienne. Nous pouvons fort bien déjeuner dans les deux petits restaurants qui s'y trouvent, peut-être même de poisson frais, si vous avez un peu ... de chance ! Nous remarquons près du village le petit château vénitien Kastelli Sclinou, construit en 1280. Si nous louons un bateau à moteur nous pouvons explorer la côte sud ou aller jusqu'à l'île pittoresque de Gavros, l'endroit le plus au sud de l'Etat hellénique.

Nous retournons au village de Tavronitis et reprenons la route en bordure de mer vers l'Ouest. Tout de suite après, la côte tourne brusquement vers le Nord formant un angle presque droit. Cet emplacement est le Colymbari et sa belle plage de sable, sa verdure. A côté, le magnifique bâtiment de l'Académie Orthodoxe de Crète, centre intellectuel de l'île. A l'extrémité la plus au Nord de la péninsule de Rodopos, s'élève le Monastère fortifié de Gonia avec ses belles fresques et ses icônes précieuses du XVIIe siècle.

De Colymbari à Kastelli la route est assez pittoresque (19 km). Kastelli est un village de 3.000 habitants en bordure de mer, entouré d'olivieraies et de vignes. Le petit Musée abrite quelques traces d'anciennes murailles, quelques trouvailles archéologiques. Ne partez pas sans goûter naturellement, le fameux vin de Kissamos dans les tavernes.

Χώρα Σφακίων, γενική άποψη

Vue générale de Chora Sfakia

καί ένα καλὸ φαγοπότι σὲ ἓνα ἀπὸ τὰ δύο μικρὰ ἐστιατόρια. Ἴσως καὶ φρέσκο ψάρι, ἂν εἵμαστε λίγο ... τυχεροί! Κοντὰ στὸ χωριό, τὸ μικρὸ βενετσιάνικο κάστρο Καστέλλι Σελήνου, χτισμένο τὸ 1280. Νοικιάζοντας ἓνα βενζινόπλοιο μποροῦμε νὰ ἐξερευνήσωμε τὶς νότιες ἀκτὲς τῆς Δ. Κρήτης ἢ νὰ πᾶμε στὸ γραφικὸ νησάκι Γαῦδος, τὸ νοτιώτερο κομμάτι τῆς ἐλληνικῆς ἐπικρατείας.

Ἐπιστρέφουμε στὸ χωριὸ Ταυρωνίτης καὶ συνεχίζουμε στὸν παραλιακὸ δρόμο, δυτικά. Σὲ λίγο ἡ ἀκτὴ στρέφεται ἀπότομα πρὸς Β σχηματίζοντας σχεδὸν ὀρθή γωνία. Ἐδῶ εἶναι τὸ Κολυμπάρι μὲ μιὰ ὠραία ἄμμουδιὰ καὶ ἄφθονο πράσινο. Δίπλα, τὸ θαυμάσιο κτίριο τῆς Ὁρθοδόξου Ἀκαδημίας τῆς Κρήτης, πνευματικὸ κέντρο τοῦ νησιοῦ. Στὸ βορεινότερο σημεῖο τῆς χερσονήσου τοῦ Ροδωποῦ, τὸ ὀχυρωμένο μοναστήρι τῆς Γωνιάς μὲ ὠραῖες τοιχογραφίες καὶ πολύτιμες εἰκόνες τοῦ 17ου αἰῶνος.

Ἀπὸ τὸ Κολυμπάρι στὸ Κατέλλι δρόμος 19 χιλμ. ἀρκετὰ γραφικός. Τὸ ἴδιο τὸ Καστέλλι εἶναι μιὰ παραλιακὴ κοινόπολις 3000 κατοίκων, περιτριγυρισμένη ἀπὸ ἐλαιῶνες καὶ ἀμπέλια. Σῶζονται ἱχνη παλαιῶν τειχῶν, μερικὰ ἀρχαιολογικὰ εὐρήματα στὸ μικρὸ Μουσεῖο καί, φυσικά, τὸ περίφημο κρασί Κισάμου στὶς ταβέρνες.

ΧΩΡΑ ΣΦΑΚΙΩΝ - ΦΑΡΑΓΓΙ ΣΑΜΑΡΙΑΣ

Νὰ φύγωμε ἀπὸ τὸν Νομὸ Χανίων χωρὶς νὰ ἐπισκεφθοῦμε τὸ περίφημο φαράγγι τῆς Σαμαριάς, εἶναι ἀδιανόητο. Πρόκειται γιὰ τὸ μακρύτερο φαράγγι τῆς Εὐρώπης, μήκους 18 χιλμ. μὲ σχεδὸν κάθετες πλευρὲς ὕψους 300 - 600 μέτρων, πολὺ κοντὰ ἢ μία στὴν ἄλλη. Στὴ θέσι «πόρτες» σχηματίζεται ἓνα στενὸ πέρασμα μόλις 3 μέτρων!

Τὸ συνηθισμένο δρομολόγιο εἶναι ἡ ἀνάβασις στὸ ὄροπέδιο τοῦ Ὀμαλοῦ μὲ πούλμαν κάποιου τουριστικοῦ γραφεῖου τῶν Χανίων, ἡ κατὰβασις μὲ τὰ πόδια μέσα στὸ φαράγγι, ποὺ ἀπαιτεῖ 5 - 6 ὥρες, ἡ

REGION DE SFAKIA GOUFFRE DE SAMARIA

Quitter le département de Chania sans visiter le fameux gouffre de Samaria est impensable. Il s'agit du gouffre le plus long et le plus profond de l'Europe. 18 km de long, haut de 300 à 500 m, bordé de roches presque à la verticale. L'endroit signalé comme «porte» est étroit de 3 mètres à peine.

L'itinéraire habituel que suit le car d'un bureau de tourisme de Chania nous conduit au Plateau d'Omalos. Nous descendons à pieds dans le gouffre, ce qui dure environ 5 à 6 heures, pour sortir dans la baie d'Aghia Roumeli d'où nous prenons le bateau pour le village de Sfakia où nous attend le car.

Nous vous proposons une deuxième solution, plus simple. Vous pouvez venir avec nous si vous le voulez.

Nous partons de Chania le matin à 7 heures au plus tard, pour Souda puis pour Réthymnon. Il y a l'ancienne route, étroite, sinueuse, mais pittoresque, et la nouvelle route nationale Souda-Réthymnon confortable mais sans intérêt. Si vous optez pour cette dernière, de toute manière il vous faudra la quitter à 24 km de Souda et tourner à droite; vous avez alors devant vous, le village de Vrysses avec ses platanes et son fameux yaourt.

De Vrysses nous irons par une route asphaltée jusqu'à Sfakia, plus au Sud, considéré comme région historique. C'est la région la plus rude de Crète qui n'a jamais succombé aux envahisseurs étrangers allant toujours de l'avant dans la lutte libératrice de l'île. Les habitants de Sfakia grands, vigoureux, sont très conservateurs de leurs coutumes et traditions crétoises: on loue leur héroïsme, leur fierté et leur hospitalité traditionnelle.

ἔξοδος στὸν ὄρμο τῆς Ἁγίας Ρούμελης καὶ ἀπὸ ἐκεῖ μὲ καρβάκι στὴ Χώρα Σφακίων, ὅπου ἐν τῷ μεταξύ ἔχει ἔλθει καὶ περιμένει τὸ πούλιαν.

Ἐμεῖς σὺς προτεινόμε μιὰ δεύτερη λύσι, πιὸ ἀπλῆ.
Ἄν θέλετε, ἀκολουθήστε μας.

Ξεκινᾶμε ἀπὸ τὰ Χανιά τὸ πρωῒ, τὸ ἀργότερο στὶς 7 ἡ ὥρα καὶ κατευθυνόμαστε στὴ Σοῦδα, ἀπὸ ὅπου ἀκολουθοῦμε τὴν κατεύθυνσι πρὸς τὸ Ρέθυμνο. Ὑπάρχει ὁ παλιὸς δρόμος, στενὸς καὶ μὲ ἀρκετὲς στροφές, ἀλλὰ γραφικὸς, καὶ ὁ καινούργιος ἐθνικὸς δρόμος Σοῦδας - Ρεθύμνου, ἀνετὸς καὶ ἄχαρος. Ἄν προτιμήσετε τὸν δεύτερο, κρατῆστε σημειώσι νὰ τὸν ἀφήσετε στὸ 24 χιλμ. ἀπὸ Σοῦδα καὶ νὰ στρίψετε δεξιὰ. Ἀμέσως μπροστά μας τὸ χωριὸ Βρύσες μὲ τὰ βαθυπράσινα πλατάνια του καὶ τὸ περίφημο γιουρτί.

Ἀπὸ τίς Βρύσες ἀκολουθοῦμε πρὸς νότον ἓνα στενὸ ἀσφαλτοστρωμένο δρόμο, ποῦ σὲ λίγο θὰ μᾶς φέρῃ στὴν ιδιόμορφη ἱστορικὴ ἐπαρχία τῶν Σφακίων. Εἶναι ἡ πιὸ τραχεῖα ὄρεινὴ ἐπαρχία τῆς Κρήτης, ποῦ δὲν ὑποτάχθηκε ποτὲ σὲ ξένο κατακτητὴ καὶ πρωτοστάτησε σ' ὅλους τοὺς ἀγῶνες γιὰ τὴν ἐλευθε-

Φαράγγι Σαμαριάς. Οἱ «πόρτες»

Le gouffre de Samaria : les «portes»

Devant nous le plateau d'Askifou d'où nous découvrons quatre petits villages avec leurs maisons toute blanches éclairées par les rayons de soleil. Après Imbros nous descendons vers la mer par une route toujours asphaltée, sinuëuse, qui longe à droite le gouffre de «Nimbros». C'est un paysage d'une grande beauté naturelle et d'une splendeur sauvage.

Nous continuons à descendre les pentes abruptes jusqu'à la mer, pentes nues, sèches, pratiquement inaccessibles, où les chèvres mêmes ne pourraient vivre mais qui cependant, abritent plusieurs villages. Une bifurcation de la route à gauche, mène aux villages de Komitadès, Vouva, Nomikiana, Pitsianos et à Frangocastello (du temps des Vénitiens) qui fut noyé dans le sang.

Continuons toujours à droite et nous arrivons à Chora de Sfakia, à 71 kilomètres de Chania. Ce petit village de 250 habitants est d'une particulière beauté; il est si pittoresque qu'il éveille tout de suite l'intérêt du visiteur. Il nous offre aussi sa belle plage de sable; vous pourrez y prendre vos repas et — peut-être — y coucher et si vous le désirez de petits bateaux vous transporteront à la baie d'Aghia Roumeli (demandez les itinéraires auprès de la Capitainerie du Port de Chania, bien à l'avance).

En bateau nous longeons, pendant une heure environ le pied des Monts Lefka qui descendent presque à la verticale jusqu'à la mer. Le village de Loutron est perché tout en haut — l'ancien Phoenix de Strabon — à côté de Livaniana. Nous débarquons à Aghia Roumeli. Belle plage de sable, des eaux toutes bleues et une chaleur insupportable. La petite cité est prête à nous offrir un café, des rafraîchissements ou même un petit casse-croûte mais naturellement sans aucune prétention.

Près de là aboutit le fameux gouffre de Samaria. Nous empruntons un sentier étroit et commençons à marcher. Au fur et à mesure que nous avançons nous voyons son lit devenir plus étroit. Les parois, à gauche et à droite sont à la verticale, très hautes, multicolores, sauvages et impressionnantes. Le calme absolu est rompu de temps en temps par le murmure de l'eau du petit ruisseau qui coule au fond du gouffre dont la fraîcheur nous désaltère. Cette eau est buvable et très digestive si l'on fait abstraction naturellement, que peuvent prendre dedans certains touristes accablés par la chaleur !

Au bout d'une heure de marche, nous arrivons aux «portes», passage le plus étroit du gouffre. En effet, les parois verticales ne sont qu'à 2 ou 3 mètres l'une de l'autre ! Et maintenant il est temps de prendre quelques minutes de repos et des photos, avant de repartir ! Aucune raison de continuer; nous avons vu l'endroit le plus important du gouffre. Retour donc à Aghia Roumeli, à Chora de Sfakia et Chania. Encore une journée bien remplie de tous les points de vue.

ρία του νησιού. Οί λεβεντόκορμοι Σφακιανοί διατηρούν ακόμη αναλλοίωτα τα κρητικά έθιμα και τις παραδόσεις και φημίζονται για τον ήρωισμό, την περηφάνεια και την φιλοξενία τους.

Αντικρίζοντας το οροπέδιο Άσκούφου έχουμε μπροστά μας μιιά όμορφη εικόνα τεσσάρων μικρών χωριών, που τα κάτασπρα σπιτάκια τους λιμποκοπούν στον πρωινό ήλιο. Μετά το χωριό Ίμπρος αρχίζουμε την κατάβασι προς τη θάλασσα, ακολουθώντας τον ασφαλτοστρωμένο δρόμο, που φιδосέρνεται με άμετρητες στροφές στην δεξιά πλευρά του φαραγγιού «Νίμπρος». Τοπίο με φυσική όμορφιά και άγρια μεγαλοπρέπεια.

Συνεχίζουμε την κατάβασί μας στις βραχώδεις απότομες πλαγιές του βουνού, που σβύνουν κάτω στη θάλασσα. Πλαγιές γυμνές, ξερές, δυσπρόσιτες, που άμφιβάλλεις αν μπορούν να φιλοξενήσουν άγριο-κάτσικα και όμως φιλοξενούν άρκετά χωριά. Μιά διακλάδωσι του δρόμου, άριστερά, οδηγεί στα χωριά Κομιτάδες, Βουβά, Νομικιανά, Πατσιανός και στο αίματοβαμμένο βενετσιάνικο Φραγκοκάστελλο.

Συνεχίζοντας δεξιά φθάνουμε στη Χώρα Σφακίων, συμπληρώνοντας 71 χιλμ. από τα Χανιά. Το μικρό χωριό των 250 κατοίκων έχει μιιά ιδιότυπη όμορφιά και γραφικότητα και προκαλεί άμέσως τη συμπάθεια του επισκέπτου. Σέ άντάλλαγμα μās προσφέρει μιιά καλή άμμουδιά για μπάνιο, δυνατότητες για φαγητό και — ίσως και — για ύπνο. Έπίσης, τα μικρά караβάκια, που θα μās μεταφέρουν στον όρμο της Άγίας Ρούμελης. (Πληροφορηθήτε τα δρομολόγια τους ωρίτερα από το Λιμεναρχείο Χανίων).

Με το караβάκι παραπλέομε επί μία ώρα περίπου τις νότιες ύπώρειες των Λευκών Όρέων, που κατεβαίνουν σχεδόν κάθετα προς τη θάλασσα, μόλις αφήνοντας να κουρνιάση το μικρό χωριό Λουτρό —ό αρχαίος Φοινίξ του Στράβωνος— και δίπλα τα Λιβανιανά. Βγαίνομε στην Άγία Ρούμελη. Θαυμάσια άμμουδιά, καταγάλανα νερά και τρομερή ζέστη. Ο μικρός οικισμός όμως είναι έτοιμος να μās προσφέρει καφέ, άναψυκτικά ή και φαγητό, όχι βέβαια με άξιώσεις.

Δίπλα στον οικισμό τελειώνει το περίφημο φαράγγι της Συμαριάς. Παίρνομε το στενό μονοπάτι και αρχίζουμε την πορεία. Όσο ανεβαίνομε, τόσο η κοίτη του φαραγγιού στενεύει. Τα τοιχώματά του δεξιά και άριστερά κάθετα, πανύψηλα, πολύχρωμα, άγρια, προκαλούν δέος. Την άπόλυτη ήσυχία σπάζει το κελάρυσμα του ρυακιού, που κυλάει στο βάθος του φαραγγιού και μās δροσιζει κάθε τόσο. Το νερό είναι πόσιμο και πολύ χωνευτικό μάλιστα, αν φυσικά ξεχάσωμε ότι μέσα στο ρυάκι μπορούν να κάνουν ... μπάνιο κάποιοι καταϊδρωμένοι τουρίστες!

Μετά από πορεία μιās ώρας περίπου, φθάνομε στις «πόρτες», το πιό στενό πέραςμα του φαραγγιού. Πράγματι οί κάθετες πλευρές πλησιάζουν στα 2 - 3 μέτρα! Όρα για λίγη ξεκούρασι και για τις σχετικές φωτογραφίες. Ύστερα ... έπιστροφή! Δεν υπάρχει λόγος να συνεχίσωμε, μιιά και το σπουδαιότερο σημείο του φαραγγιού το είδαμε. Έπιστρέφομε λοιπόν για την Άγία Ρούμελη, για την Χώρα Σφακίων, για τα Χανιά. Μιιά ακόμη μέρα, γεμάτη ίκανοποίησι...

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1. Κι αυτή στο ΠΡΟ-ΠΟ ... έλπίζει — Άντιστροφή Βυζαντινής νότας — Ένας άπ' τους γιουούς του Νώε.
2. Έξ αιτίας ή χάριν τινος ...
3. Τα βρίσκομε γύρω από τον κάλυκα (άντιστρ.) — Χρονικόν έπίρρημα.
4. Συνοδεύουν συνήθως ένα μεγάλο τσίρκο — Μουσικός φθόγγος.
5. Πολύ γνωστός Άμερικανός ήθοποιός μουσικοχορευτικών ταινιών.
6. Μιιά κούνια των ... αρχαίων — Ιστορικός αριθμός — Βυζαντινή νότα.
7. Πρόθεσις και άρθρο — Αρχηγός της φυλής των Μαγουάρων, ιδρυτών του Ούγγρικού κράτους (ένάρθρως).
8. Άπαντάται στα ζωικά, φυτικά ή και όρυκτά σώματα (αιτ.) — Θυμίζει Λατινική Άμερική.
9. Μπορεί να έννοοϋνται και τα γράμματα του αλφαβήτου μας — Σαν χαιρετισμός είναι να τον ... άπεύχεσαι.
10. Όπωςδήποτε δεν είναι έπίτομος.

ΚΑΘΕΤΩΣ

1. Άνδρικό όνομα (ξεν.) — Πρόθεσις — Ό,τι και το 9 α' όριζοντίως.
2. Μουσικός φθόγγος — Ό άγριόγαλος, στη δοτική.
3. Τον χαρακτηρίζει ή δειλία (αιτ.).
4. Ποταμός της Ιταλίας — Άντιστροφή έπιφωνήματος θαυμασμού ή ειρωνίας.
5. Διαρρέεται από τον Πηνειό — Σώμα χωρίς ... φωνή.
6. Έτσι αρχίζει το νόσημα — Αυτό είναι μάλλον για ... πέταμα (δημοτ.).
7. Άμφίβιο θηλαστικό που μοιάζει με τη φώκια, στη γενική.
8. Άρτιο, άκέραιο, στην αρχαία — Όρος του πόκερ (ξεν.).
9. Συμβάλλουν ούσιαστικά στην ποιότητα του έμπορεύματος — Θυμίζει τις Δέκα Έντολές.
10. Και αυτοί πύργοι είναι.

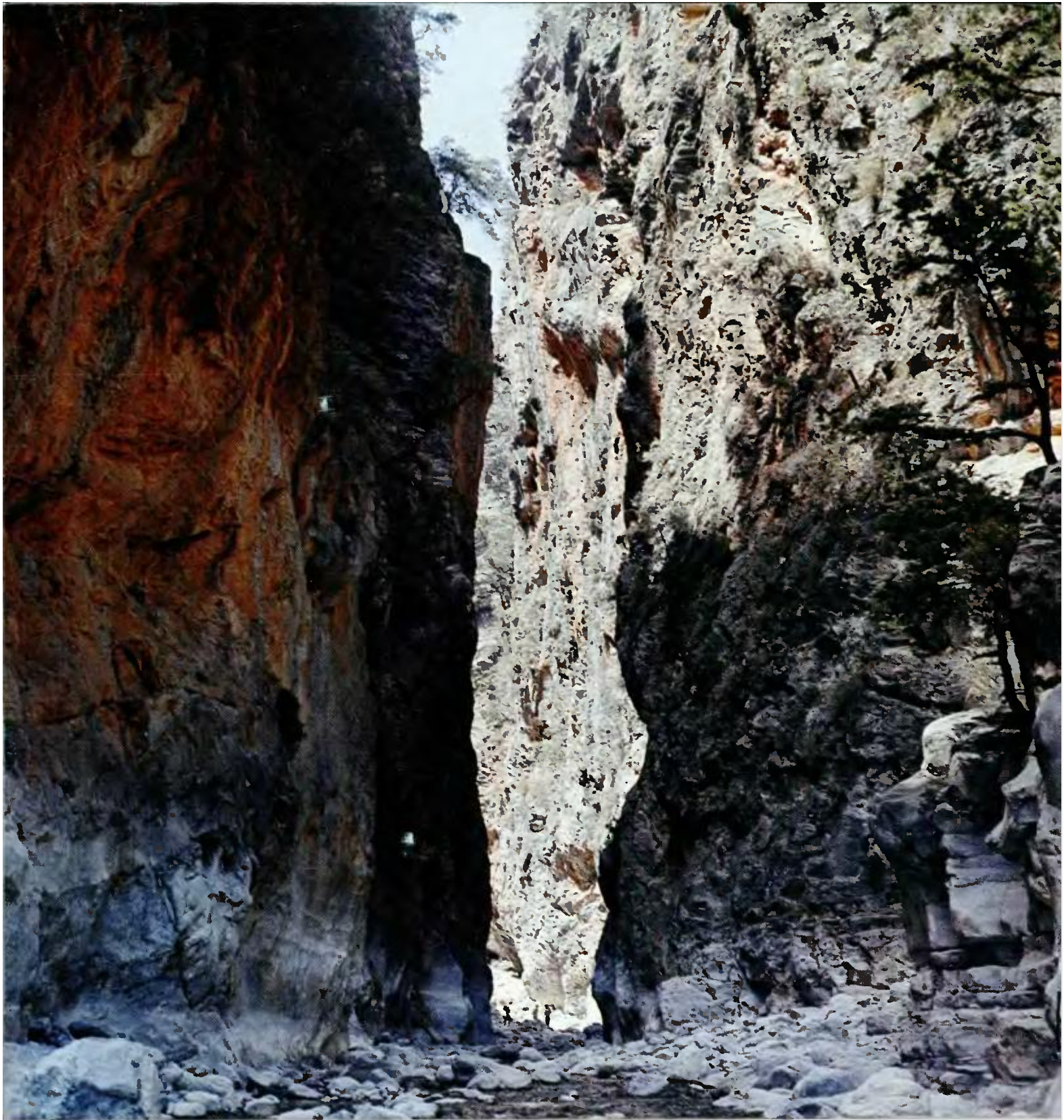
Η ΛΥΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ ΚΑΙ ΚΑΘΕΤΩΣ

1. ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ. 2. ΛΙΒΑΣ — ΠΥΛΑΙ. 3. ΥΒΟΣ — ΝΑΞΟΣ — ΝΤ. 4. ΤΑΣ — ΤΑΞΙΣ — ΑΤΙ. 5. ΑΣ — ΤΙΝΕΣ — ΣΤΟΠ. 6. ΝΑΝΟΣ — ΧΑΪΝΣ. 7. ΜΠΑΞΕΣ — ΚΑΙΝΑΙ. 8. ΝΥΞΙΣ — ΚΑΡΤΑ. 9. ΗΛΟΣ — ΧΑΡΜΑ — ΓΤ. 10. ΣΑΣ — ΣΑΪΤΑ — ΜΟΙ. 11. ΤΙ — ΑΤΙΝΑ — ΜΠΕΚ. 12. ΝΤΟΝΑ — ΓΟΕΡΑ. 13. ΑΝΤΙΠΕΙΣΤΙΚΑΙ.

TQN

Κρήτη: Τὸ περίφημο φαράγγι τῆς Σαμαριᾶς

Crète. Le fameux gouffre de Samaria

AL